

การศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

นางสาวที่ฉิมพร ออมสิน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

THE STUDY ON THE USAGE OF CHINESE NEAR SYNONYM VERBS BY THAI LEARNERS

Miss Thikumporn Omsin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Chinese
Department of Eastern Languages
Faculty of Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2015
Copyright of Chulalongkorn University

ทิฆัมพร ออมสิน : การศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของ
 นักศึกษาไทย (THE STUDY ON THE USAGE OF CHINESE NEAR SYNONYM VERBS
 BY THAI LEARNERS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อ.ดร.สีบพงศ์ ช้างบุญชู, 170 หน้า.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมาย
 ใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย 2. ศึกษาปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของ
 นักศึกษาไทย 3. นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของ
 นักศึกษาไทย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพและปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีน
 วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมาย
 ใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน
 ของนักศึกษาไทย ขั้นที่ 3 เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน
 ของนักศึกษาไทย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของ
 นักศึกษาไทยเกิดขึ้นจากอิทธิพลของภาษาแม่ กลยุทธ์ทางการเรียน สื่อและรูปแบบการเรียนการสอน
 นักศึกษาไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างคำกริยาภาษาจีนกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียง
 กันในภาษาแม่ได้ โดยแบ่งเป็น 1. ความแตกต่างด้านการเน้นความหมาย 2. ความแตกต่างด้านขอบเขต
 ทางความหมาย 3. ความแตกต่างด้านประเภทของคำกริยา 4. ความแตกต่างของกรรมในประโยค
 5. ความแตกต่างด้านประธานในประโยค 6. ความแตกต่างด้านคำศัพท์ในประโยค 7. ความแตกต่าง
 ด้านโครงสร้างในประโยค

ภาควิชา ภาษาตะวันออก
 สาขาวิชา ภาษาจีน
 ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษา.....

5580134422 : MAJOR CHINESE

KEYWORDS: CHINESE NEAR SYNONYM VERBS / THAI LEARNERS / INFLUENCE OF NATIVE LANGUAGE

THIKUMPORN OMSIN: THE STUDY ON THE USAGE OF CHINESE NEAR SYNONYM VERBS BY THAI LEARNERS. ADVISOR: SEUBPONG CHANGBOONCHU, Ph.D., 170 pp.

The purposes of this research were 1. study the usage of Chinese near synonym verbs by Thai learners. 2. study the problems concerning the usage of Chinese near synonym verbs by Thai learners. 3. propose guidelines to solve the problems concerning the usage of Chinese near synonym verbs by Thai learners. The instrument was the questionnaire to test the attitudes about the usage of and the problems with Chinese near synonym verbs. The research was divided into three steps. The first step was to assess and observe the usage of Chinese near synonym verbs by Thai learners. The second step was to determine the Thai learners' problems concerning Chinese near synonym verbs. The third step was to formulate guidelines to solve the problems.

The research results show that most Thai students are unable to distinguish between certain Chinese verbs and near synonym verbs. This problem results from their native language, learning strategy and instructional media errors. Research findings also reveal that the following factors impede learners' ability to deal with these chosen verbs. 1. The difference in emphasizing meaning. 2. The difference in scope of the definition. 3. The difference in types of verbs. 4. The difference in object used in the sentence. 5. The difference in subject used in the sentence. 6. The difference in word used in the sentence. 7. The difference in structure of the sentence.

Department: Eastern Languages

Field of Study: Chinese

Academic Year: 2015

Student's Signature.....

Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา ช่วยเหลือและเอาใจใส่อย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.สีบพงศ์ ช่างบุญชู อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาให้คำแนะนำและ ข้อคิดเห็นอันมีคุณค่ายิ่งต่องานวิจัยด้วยความเมตตาและอดทนเสมอมา ผู้วิจัยจึงใคร่ขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ว่าน อี้หลิง (万艺玲) อาจารย์ผู้ดูแลและให้ แนวทางการวิจัยตลอดระยะเวลาที่ค้นคว้าหาข้อมูล ณ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ประพิณ มโนมัยวิบูลย์ ประธานคณะกรรมการสอบ อาจารย์ ดร.ศศรักษ์ เพชรเชิดชู อาจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ ธีรพจน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.เจิ้ง จวิน (郑军) ที่กรุณาสละเวลา อันมีค่าให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงและสมบูรณ์มาก ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่ให้ทุนสนับสนุนตลอดมาจนจบ การศึกษา ขอขอบคุณสมาคมตระกูลซื่อที่มอบทุนสนับสนุนเพื่อใช้ในการศึกษาและวิจัยวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่คอยให้กำลังใจและ สนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.7 สัญลักษณ์และคำนิยามต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.7.1 ระบบสัทอักษรที่ใช้ในวิทยานิพนธ์.....	4
1.7.2 คำเฉพาะทางที่ใช้ในวิทยานิพนธ์.....	6
1.7.3 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการระบุข้อผิดพลาด.....	6
1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6
1.9 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	8
2.1 ลักษณะทั่วไปของคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน.....	8
2.2 ทฤษฎีการศึกษาวิเคราะห์ศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน.....	8
2.3 การศึกษาวิจัยการเรียนภาษาที่สอง.....	12
2.4 การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนที่ผิดพลาด.....	20
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
บทที่ 3 ลักษณะการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย.....	30
3.1 แบบสอบถามการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย.....	30
3.1.1 วัตถุประสงค์.....	30
3.1.2 ตัวแปร.....	30
3.1.3 กลุ่มตัวอย่าง.....	30
3.1.4 แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	32

	หน้า
3.2 ผลการศึกษาข้อมูลการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนัก ศึกษาไทย.....	33
3.2.1 การศึกษาข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1.....	33
3.2.2 การศึกษาข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2.....	41
3.2.3 การศึกษาข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3.....	45
3.3 การศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียง กันของนักศึกษาไทย.....	50
3.3.1 ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน.....	51
3.3.2 สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา.....	55
3.3.3 ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)	61
บทที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนัก ศึกษาไทย.....	66
4.1 ลักษณะปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน.....	66
4.1.1 ด้านความหมายของคำ.....	66
4.1.2 ด้านการใช้คำ.....	71
4.1.3 วิเคราะห์ปัญหาจากผลการทดสอบ.....	78
4.2 สาเหตุของปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน.....	80
4.2.1 การถ่ายโอนภาษาจากภาษาแม่.....	80
4.2.2 การถ่ายโอนภาษาจากภาษาเป้าหมาย.....	83
4.2.3 กลยุทธ์ทางการเรียน.....	87
4.2.4 สื่อและรูปแบบการเรียนการสอน.....	88
4.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน.....	89
4.3.1 ศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในการใช้คำ.....	89
4.3.2 กลวิธีการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียน.....	90
4.3.3 สื่อและรูปแบบการเรียนการสอน.....	90
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	92
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	92
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	96
รายการอ้างอิง.....	98
ภาคผนวก.....	103
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	170

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนมีจำนวนประชากรมากกว่าหนึ่งพันสามร้อยล้านคน ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจของประเทศจีนทำให้ทั่วโลกตื่นตัวและให้ความสำคัญต่อการเรียนภาษาจีน โดยจะเห็นได้จากจำนวนผู้ศึกษาภาษาจีนทั่วโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2551: 75) รวมถึงประเทศไทยที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย รัฐบาลให้ความสนใจพัฒนาการศึกษาภาษาจีนเป็นอย่างมาก พยายามสร้างเสริมศักยภาพและความสามารถด้านการใช้ภาษาจีนของนักเรียนนักศึกษา เนื่องจากภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญรองจากภาษาอังกฤษ และเป็นภาษาทางการอีกภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ

ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาจีนจึงมีความสำคัญและต้องการการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความต้องการบุคลากรที่สามารถใช้ภาษาจีนได้ดีเทียบเท่าเจ้าของภาษาเพิ่มสูงขึ้น แม้ว่าในภาพรวมนักศึกษาไทยจะใช้ภาษาจีนติดต่อสื่อสารได้ดีในระดับหนึ่ง แต่หากศึกษาลึกลงไปจะพบว่าพวกเขายังคงมีปัญหาและข้อผิดพลาดเกี่ยวกับไวยากรณ์ที่ซับซ้อนและคำศัพท์ที่หลากหลาย โดยเฉพาะคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เนื่องจากคำกริยาเหล่านี้มีความซับซ้อน มักสร้างความสับสนให้แก่ผู้เรียนจนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีน นักศึกษาไทยไม่มีความแตกฉานเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันทั้งในด้านความหมายและวิธีการใช้ (卿雪华, 2004: 32-43)

ตัวอย่างที่รวบรวมข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น

ตัวอย่างที่ 1 (卢福波, 2012: 511)

*我期望自己能说一口流利的英语。

✓ 我希望自己能说一口流利的英语。

ฉันหวังว่าตนเองจะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว

ตัวอย่างที่ 2 (卢福波, 2012: 276)

*我已经不关怀他了。

✓我已经不关心他了。

ฉันไม่ได้ใส่ใจเขาแล้ว

ตัวอย่างที่ 3 (卢福波, 2012: 8)

*我们要爱护野生动物，不让任何人伤害它。

✓我们要保护野生动物，不让任何人伤害它。

พวกเราต้องดูแลรักษาสัตว์ป่า ไม่ให้ใครทำร้ายมัน

ตัวอย่างที่ 4 (朱丽云, 2009: 454)

*我所以不那样做，是怕损害她

✓我所以不那样做，是怕伤害她。

เหตุที่ฉันไม่ทำอย่างนั้นเพราะกลัวว่าจะไปทำร้ายเขา

ตัวอย่างที่ 5 (卢福波, 2012: 66)

*我在北京访问了许多名胜古迹。

✓我在北京参观了许多名胜古迹。

ฉันไปเยือนโบราณสถานมากมายตอนที่อยู่ปักกิ่ง

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่า ผู้เรียนภาษาจีนชาวต่างประเทศมักสับสนและใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันผิดพลาด ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาลักษณะการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุ อีกทั้งเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาลักษณะการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

1.2.2 เพื่อศึกษาปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

1.2.3 เพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

1.3.1 ลักษณะการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่เป็นหลัก

1.3.2 นักศึกษาไทยไม่สามารถเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ศึกษาวิเคราะห์การใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย จำนวน 8 คู่

1.4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง สำนักวิชาจีนวิทยา สาขาภาษาและวัฒนธรรมจีน จำนวน 44 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 18 คน รวมทั้งสิ้น 62 คน อนึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจาก 2 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เนื่องจากต้องการวิจัยนักศึกษาไทย จึงต้องใช้กลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย ไม่เจาะจงเฉพาะมหาวิทยาลัยใด มหาวิทยาลัยหนึ่ง อีกทั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรใช้ภาษาไทยในการเรียนการสอน ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาภาษาจีนมาแล้วอย่างน้อย 3 ปี เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวจะมีพื้นฐานความรู้และทักษะการใช้ภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป สามารถนำแบบสอบถามมาใช้วิเคราะห์และอ้างอิงได้

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

1.5.1 คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 8 คู่ คัดเลือกจากคำศัพท์ที่นักศึกษาเคยเรียนมาแล้ว โดยอ้างอิงจากหนังสืออันทวิเจี๊วเฉิง 《汉语教程》 ของสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง และหนังสือป๋วหย่าอันทวิ 《博雅汉语》 ของสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ประกอบด้วย 1. 认为 กับ 以为 2. 举行 กับ 举办 3. 感觉 กับ 感受 4. 损害 กับ 损坏 5. 关怀 กับ 关心 6. 旅行 กับ 游览 7. 表示 กับ 表达 8. 发生 กับ 产生

1.5.2 สร้างแบบสอบถาม จำนวน 3 ตอน ได้แก่ เลือกเติมคำในช่องว่าง เลือกตอบถูกผิด และเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1.5.3 เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและข้อผิดพลาดต่างๆ

1.5.4 ประมวลผล วิเคราะห์และเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหา

1.5.5 สรุปผลการวิจัย เรียบเรียง จัดพิมพ์เป็นวิทยานิพนธ์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เข้าใจถึงลักษณะการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ได้ชัดเจนถูกต้องยิ่งขึ้น

1.6.2 เข้าใจถึงความเหมือนและความแตกต่างทางด้านความหมายและการใช้คำของคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

1.6.3 เข้าใจถึงปัญหาข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

1.6.4 สรุปแนวทางในการแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาการวิจัยทางภาษาจีนต่อไป

1.7 สัญลักษณ์และคำนิยามต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย

1.7.1 ระบบสัทอักษรที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้ถอดเสียงตัวอักษรภาษาจีนด้วยระบบ Hànyǔ pīnyīn ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาจีนฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2550 ซึ่งสรุปโดยสังเขปได้ดังนี้

ตารางเทียบเสียงพยัญชนะภาษาจีน

b (ป)	p(ผ,พ)	m(ม)	f (ฝ,ฟ)
d (ต)	t(ถ,ท)	n (น)	l (ล)
g (ก)	k (ข,ค)	h(ห,ฮ)	
j(จ)	q (ฉ,ช)	x (ซ,ส)	
z(จ)	c (ฉ,ช)	s(ซ,ส)	
zh(จ)	ch(ฉ,ช)	sh(ฉ,ช)	
r (ร)	y(ย)	w (ว)	

ตารางเทียบเสียงสระภาษาจีน

a (-ะ,-า)	ai (ไ-, -าย)	an (-ัน,-าน)	ang (-ัง,-าง)	ao (เ-, -าว)
e (เ-อ)	e (เ-)	ê (เ-)	ei (เ-ยี้)	en (เ-ิน)
eng (เ-ิง)	er (เ-อร์)	i (เ-)	i (เ-ี, -ื่อ)	ia (เ-ีย)
ian (เ-ียน)	iang (เ-ียง)	iao (เ-ียว)	ie (เ-ีย)	in (เ-ิน)
ing (เ-ิง)	iong (เ-ยง)	iu (เ-ิว)	o (เ-ัว)	o (เ-)
ong (เ-ง)	ou (เ-ัว)	u (เ-ู)	ü (เ-วี)	ua (เ-วา)
uai (เ-ไว, -วาย)	uan (เ-วัน, -วาน)	üan (เ-เวียน)	uang (เ-วัง, -วาง)	üe (เ-เว)
ui (เ-ุย)	un (เ-ุ่น)	ün (เ-วิน)	uo (เ-ัว)	

เครื่องหมายกำกับเสียงวรรณยุกต์ในระบบพินอิน เทียบได้กับเสียงวรรณยุกต์ไทยดังนี้

เสียงหนึ่ง	-	หรือ 1	เทียบเท่าเสียงสามัญ*
เสียงสอง	/	หรือ 2	เทียบเท่าเสียงจัตวา
เสียงสาม	ˇ	หรือ 3	เทียบเท่าเสียงเอก**
เสียงสี่	\	หรือ 4	เทียบเท่าเสียงโท

คำที่ออกเสียงเบาจะไม่มีเครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับ

* เสียงหนึ่งในภาษาจีนกลางใกล้เคียงกับเสียงสามัญในภาษาไทย

** เสียงสามในภาษาจีนกลางใกล้เคียงกับเสียงเอก + เสียงจัตวาในภาษาไทย

1.7.2 คำเฉพาะทางที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ใช้คำศัพท์เฉพาะในไวยากรณ์ภาษาจีนกลางดังตารางด้านล่างนี้

คำศัพท์ภาษาจีนกลาง	พินอิน	คำศัพท์ที่แปลเป็นภาษาไทย
动词	dòngcí	คำกริยา
处所词	chùsuǒ cí	คำบอกสถานที่
时间词	shíjiān cí	คำบอกเวลา
名词	míngcí	คำนาม
形容词	xíngróngcí	คำคุณศัพท์
及物动词	jí wù dòngcí	คำกริยาที่ต้องมีกรรมมารับ
不及物动词	bù jí wù dòngcí	คำกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับ
量词	liàngcí	คำลักษณนาม
主语	zhǔyǔ	ภาคประธาน
谓语	wèiyǔ	ภาคแสดง
宾语	bīnyǔ	หน่วยกรรม
动词性宾语	dòngcí xìng bīnyǔ	หน่วยกรรมที่เป็นคำกริยา
述宾结构/动宾式	shù bīn jiégòu/dòng bīn shì	โครงสร้างกริยา-กรรม
对象	duìxiàng	เป้าหมายการใช้คำ

1.7.3 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการระบุข้อผิดพลาด

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการระบุข้อผิดพลาดต่างๆ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มี 2 เครื่องหมาย ได้แก่

- * เครื่องหมายดอกจัน ใช้วางหน้าประโยคที่มีข้อผิดพลาด
- ✓ เครื่องหมายถูก ใช้วางหน้าประโยคที่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง

1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น

ประโยคที่รวบรวมมาเป็นตัวอย่างในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ล้วนเป็นประโยคที่อ้างอิงมาจากหนังสือ 《实用对外汉语重点难点词语教学词典》 ของสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยปักกิ่ง

《对外汉语常用词语对比例释》 และ 《1700 对近义词语用法对比》 ของสำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง ผู้วิจัยออกแบบสอบถามอาจปรับเปลี่ยนข้อความให้เหมาะสมกับระดับความรู้ภาษาจีนของนักศึกษา ประโยคตัวอย่างในวิทยานิพนธ์แต่ละตัวอย่างอาจจะมีข้อผิดพลาดมากกว่าหนึ่งแห่ง ซึ่งเมื่อได้รับการยกตัวอย่างแก้ไขในรูปแบบหนึ่งแล้ว อาจจะได้รับการกล่าวซ้ำในรูปแบบที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

1.9 ข้อจำกัดของการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้วิจัยเฉพาะคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ซึ่งมีได้หมายความว่า ประเภทของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันอื่นๆ จะไม่มีปัญหาหรือข้อผิดพลาด ดังนั้นการวิจัยจึงไม่อาจครอบคลุมในทุกๆ ด้านของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันประเภทอื่นๆ

บทที่ 2

ปริทัศน์วรรณกรรม

จากการศึกษางานเขียนและทฤษฎีที่เกี่ยวกับคำที่มีความหมายเหมือนและใกล้เคียงกันพบว่า ทั้งประเทศไทยและต่างประเทศให้ความสำคัญต่อการใช้และการเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างมาก นักวิจัยหลากหลายชาติได้ค้นพบทฤษฎีมากมายที่ช่วยให้ทราบถึงกระบวนการทางภาษา และมีงานเขียนที่ศึกษาด้านรูปแบบและปัญหาในการใช้ภาษาของผู้เรียน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ล้วนเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิชาญด้านการเรียนรู้ภาษาที่สองต่อไป

2.1 ลักษณะทั่วไปของคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน คือ คำที่มีความหมายที่ใกล้เคียงกัน แต่ไม่ได้เหมือนกันทั้งหมด อาจมีความใกล้เคียงกันในด้านความหมาย วิธีการใช้ หรือคำแปล เป็นต้น หลิว ซูเอ้อ (刘淑娥, 1983: 2) รวบรวมตัวอย่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันโดยแบ่งประเภทความแตกต่างได้ดังนี้ ความหมายหนักและความหมายเบา เช่น 希望—渴望、批判—批评、请求—恳求、违背—背叛 ขอบเขตที่กว้างและแคบ เช่น 局面—场面、力量—力气、战争—战役 คำพยางค์เดียวและคำหลายพยางค์ เช่น 河流—河、树木—树、花卉—花 ความหมายของคำที่ดีและไม่ดี เช่น 奉承—称赞、爱护—庇护、勾结—团结 ภาษาเขียนและภาษาพูด เช่น 畏惧—害怕、徒劳—白费、拂晓—天亮 คู่คำที่แตกต่าง เช่น 爱护—爱戴、肥—胖 กริยาและกรรมที่ใช้คู่กัน เช่น 改进（方法、技术）—改善（生活、关系）、发扬（精神、传统）—发挥（作用、威力） และชนิดของคำและการสร้างประโยคที่แตกต่าง เช่น 反应（名词）—反映（动词） เป็นต้น

2.2 ทฤษฎีการศึกษาวิเคราะห์ศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

การศึกษากการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แบ่งได้เป็นทฤษฎีการวิเคราะห์ 3 ด้าน คือ ทฤษฎีการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด และทฤษฎีภาษาในระหว่าง

1) ทฤษฎีการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis)

ทฤษฎีการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ ริเริ่มขึ้นโดยนักภาษาศาสตร์ชื่อว่า Robert Lado (1957: 8-16) ในหนังสือ “Linguistics across cultures” ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ (Contrastive analysis) หรือ (Contrastive linguistics) ไว้ว่าอุปสรรคต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเกิดจากการที่ภาษาแม่และภาษาปลายทางมีความแตกต่างกัน ภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา

ปลายทาง ซึ่งหากมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของภาษาแม่และภาษาปลายทาง จะทำให้สามารถคาดเดา ลดและป้องกันข้อผิดพลาดในการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าได้

นักวิจัยชาวอินเดีย เจิ้ง หูอี้ (郑儒乙, 2012: 6-18) ได้ศึกษาเรื่องข้อผิดพลาดด้านการเรียนการสอนคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนชาวอินเดียที่เรียนภาษาจีนในระดับชั้นกลาง โดยใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์แบบเปรียบเทียบในการวิจัย เปรียบเทียบภาษาอินเดียซึ่งเป็นภาษาแม่กับภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาปลายทาง ทำให้พบถึงสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น กล่าวคือ ภาษาปลายทางหนึ่งคำสามารถแปลเป็นภาษาแม่ได้หลากหลายคำ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนเมื่อต้องเลือกใช้คำเหล่านั้น

หลิว ซุนเหมย์ (刘春梅, 2007: 36-42) ศึกษาเรื่องการเรียนการสอนคำที่มีความหมายเหมือนกันของผู้เรียนชาวต่างชาติ ผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์คำนามที่มีความหมายเหมือนกันจำนวน 88 ชุดจากหนังสือรวมคำศัพท์การสอบวัดระดับภาษาจีน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยการเปรียบเทียบและพิจารณาวิธีการใช้เพื่อหาความแตกต่างด้านความหมายของคำศัพท์ ความแตกต่างด้านอารมณ์และความรู้สึก และความแตกต่างด้านวิธีการใช้ เป็นต้น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถช่วยป้องกันข้อผิดพลาดจากการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันของผู้เรียนที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

2) ทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis)

เป็นที่ทราบกันดีว่า ข้อผิดพลาดระหว่างการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้ หากผู้เรียนไม่มีความสามารถทางภาษามากเพียงพอ ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาที่สองอาจจะเกิดขึ้นจากปัญหาด้านการใช้คำศัพท์ ความหมาย การออกเสียง หรือโครงสร้างไวยากรณ์

วิธีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด คือ การสังเกต การแบ่งประเภทของข้อผิดพลาดและการวิเคราะห์หาสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ศึกษาว่าผู้เรียนใช้กลวิธีใดในการเรียนรู้ อภิปรายสาเหตุและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น แล้วจึงสรุปหาวิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) โดย S.P.Corder (1981: 93-98) นักภาษาศาสตร์ชาวอังกฤษ ได้ให้ความหมายของ “ความผิดพลาด” และ “ข้อผิดพลาด” ไว้ดังนี้ “ความผิดพลาด” มีได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาหรือผู้พูดมีความรู้ที่ไม่เพียงพอ แต่เป็นผลมาจากสถานการณ์บางอย่างที่ทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้น แม้แต่เจ้าของภาษาก็ยังสามารถผิดพลาดได้เช่นกัน ส่วน “ข้อผิดพลาด” เกิดจากความสามารถทางภาษาหรือผู้พูดมีความรู้ที่ไม่เพียงพอ เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นซ้ำเดิมอาจจะสรุปได้ว่า ผู้เรียนภาษาที่สองสามารถป้องกันข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ โดยใช้วิธีการ

วิเคราะห์ข้อผิดพลาดควบคู่กับการใช้วิธีการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ S.P.Corder ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด คือ ผู้สอนสามารถนำเอาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์ให้ทราบถึงกลวิธีใดที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ และกลวิธีใดที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดแล้วจึงหลีกเลี่ยง เพื่อให้การเรียนการสอนก้าวหน้า และผู้เรียนสามารถเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับตนเองมาประกอบการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สองต่อไป

สุขดี มณีกาญจนสิงห์ (2543: 15-120) ได้ศึกษาเรื่องข้อผิดพลาดทางการเรียนการสอนในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดโดยรวบรวมเรียงความและแบบฝึกหัดของนิสิต โดยคัดมาเฉพาะข้อผิดพลาดด้านการใช้คำและด้านไวยากรณ์ ประกอบด้วย ข้อผิดพลาดในการใช้คำแท้ ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่แท้ ข้อผิดพลาดด้านรูปประโยค เป็นต้น และสรุปสาเหตุของข้อผิดพลาด ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ปัญหาหลักของผู้เรียน คือ การได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ ผู้เรียนมักใช้วิธีการแปลตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน โดยมีได้คำนึงความแตกต่างด้านไวยากรณ์และการใช้คำ ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำผิดประเภทและการใช้คำไม่สอดคล้องกัน

จ้าว จินหมิง (赵金铭, 2002: 1-9) ได้ศึกษาเรื่องข้อผิดพลาดด้านการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ผู้วิจัยพบว่า การเริ่มศึกษาวิจัยจากส่วนเล็กไปหาส่วนใหญ่ของประโยคจะสามารถทำให้พบเจอกับข้อผิดพลาดต่างๆ ได้ง่ายขึ้น โดยการรวบรวมประโยคที่ผิดพลาดจากกิจกรรมการเรียนการสอนมาวิเคราะห์ และสรุปหาสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดเหล่านั้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการค้นหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาคำต่อไป

หลู่ เจี้ยนอี้ (鲁健翼, 1984: 71-75) ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดไว้ว่า ควรมีการรวบรวมข้อผิดพลาดและสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้นผิดพลาดในทุกด้าน เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาคำ แล้ววิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดนั้น ซึ่งประกอบด้วยข้อผิดพลาดที่เกิดจากภาษาแม่ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากภาษาเป้าหมาย ข้อผิดพลาดจากการเรียนรู้ และข้อผิดพลาดจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

3) ทฤษฎีภาษาในระหว่าง (Interlanguage)

Larry Selinker (1972: 209-241) นักภาษาศาสตร์ชาวอังกฤษ ได้ศึกษาเรื่อง “ภาษาในระหว่าง” หมายถึง ภาษาที่ผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศใช้ขณะกำลังเรียนภาษาใหม่ ซึ่งภาษาในระหว่างจะแตกต่างจากภาษาแม่และภาษาปลายทาง ผู้เรียนอาจมีกระบวนการในการเรียนรู้โดยใช้รูปประโยคจากภาษาแม่หรือรูปประโยคจากภาษาเป้าหมาย โดยใช้ศัพท์และไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้เรียนพยายามผลิตภาษาของตนเองขึ้นมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเรียนรู้ภาษาที่สอง จึง

ทำให้เกิดข้อผิดพลาดทางการใช้ภาษา Selinker อธิบายถึง 5 ลักษณะของกระบวนการและรูปแบบของ “ภาษาในระหว่าง” ไว้ดังนี้

1. การถ่ายโอนทางภาษา (Language transfer) หมายถึงการนำความรู้ในภาษาแม่ถ่ายโอนไปยังการใช้ภาษาเป้าหมาย
2. การถ่ายโอนความรู้ระหว่างการสอน (Transfer of training) หมายถึงผลกระทบจากการเรียนการสอนที่ไม่ดี ทั้งในด้านสื่อการเรียนการสอน การฝึกฝน และรูปแบบการจัดการสอน
3. กลยุทธ์ทางการเรียนรู้ (Strategies of learning) หมายถึงความรู้พื้นฐานและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. กลยุทธ์ทางการสื่อสาร (Strategies of communication) หมายถึงรูปแบบทางการสื่อสารของผู้เรียนที่เน้นการสื่อสารให้เข้าใจความหมาย โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง
5. กฎของการสรุปความเกินขอบเขต (Overgeneralization of rules) หมายถึงผู้เรียนเข้าใจกฎเกณฑ์ของศัพท์และไวยากรณ์มากเกินไปจนเกินกว่าขอบเขตที่ภาษาเป้าหมายกำหนดไว้

S.P. Corder (1978: 3-5) ได้วิเคราะห์ลักษณะของภาษาในระหว่างไว้ 2 ประการ ข้อหนึ่ง ความต่อเนื่องในการปรับโครงสร้าง (Restructuring continuum) ผู้เรียนจะค่อยๆ นำกฎของภาษาเป้าหมายมาแทนที่กฎของภาษาแม่ และข้อสอง คือ ความต่อเนื่องในการสร้างสรรค์ใหม่ (Recreation continuum) ผู้เรียนจะค่อยๆ นำรูปแบบที่คุ้นเคยของภาษาแม่มาสร้างระบบของภาษาเป้าหมาย หากแต่ยังเป็นภาษาเป้าหมายที่ยังไม่สมบูรณ์

หลู่ เจี้ยนอี้ (鲁健翼, 1984: 71-75) ได้กล่าวถึงภาษาในระหว่างไว้ว่า ในระหว่างที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สอง มักจะเกิดข้อผิดพลาดทางการใช้ภาษา ซึ่งข้อผิดพลาดทางภาษานั้นเป็นผลมาจากความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎของการใช้ภาษาที่สอง หลู่ เจี้ยนอี้ ได้อธิบายถึง 5 ลักษณะของกระบวนการและรูปแบบของ “ภาษาในระหว่างการเรียนรู้” ที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดไว้ดังนี้

1. ข้อผิดพลาดที่มีสาเหตุมาจากการถ่ายโอนของภาษาแม่
2. ข้อผิดพลาดที่มีสาเหตุมาจากการถ่ายโอนของภาษาเป้าหมาย

3. ข้อผิดพลาดที่มีสาเหตุมาจากรูปแบบการสอนและสื่อการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยการเรียนภาษาที่สอง

1) การถ่ายโอนทางภาษา

Ellis (1997: 50-66) กล่าวถึงการถ่ายโอนทางภาษาเกิดจากผู้เรียนใช้ความรู้พื้นฐานของภาษาแม่มาผลิตภาษาที่สอง ผู้เรียนจะถ่ายทอดลักษณะสำคัญของภาษาแม่ไปยังภาษาที่สอง แต่เนื่องจากภาษาแม่และภาษาที่สองมีทั้งความเหมือนและความแตกต่าง ข้อผิดพลาดทางการใช้ภาษาที่สองจึงอาจเกิดขึ้นได้ระหว่างการถ่ายโอน ซึ่งการถ่ายโอนที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดนั้น คือ การถ่ายโอนเชิงลบจากภาษาแม่

Ortega (2009: 6-14) ศึกษาภาษาที่สองในด้านความหมายและการใช้คำพบว่า นักศึกษาอาจใช้ความเคยชินทางความหมายและการใช้คำของภาษาแม่มาใช้กับภาษาที่สอง มีงานวิจัยจำนวนมากที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของภาษาแม่ที่มีต่อภาษาที่สอง ในระหว่างการเรียนรู้ศัพท์ใหม่ ผู้เรียนจะมีระบบความคิดที่เชื่อมโยงระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแม่ ผ่านกระบวนการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างอย่างไรก็ตาม เนื่องจากภาษาที่สองและภาษาแม่นั้นมิได้แตกต่างกันแค่เสียงและรูปแบบการเขียนเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงความหมาย รูปแบบ ความเหมาะสม วัฒนธรรม และวิธีการใช้ที่ต่างกันไป S.P.Corder (1981: 93-98) กล่าวว่า การถ่ายโอนทางภาษาจะสามารถเกิดผลสัมฤทธิ์ได้ทั้งทางบวกและทางลบ หากรูปแบบของภาษาแม่และภาษาที่สองเหมือนกันจะส่งผลทางบวกต่อผู้เรียน หากรูปแบบของภาษาแม่และภาษาที่สองแตกต่างกันจะส่งผลทางลบต่อผู้เรียน ซึ่งในกรณีที่ส่งผลทางลบ ภาษาแม่จะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาที่สอง

Kelleman (1997: 108-150) ให้ความเห็นว่า ความคิดและจิตใจนั้นมีส่วนต่อการถ่ายโอนทางภาษา เนื่องจากผู้เรียนนำเอาความใกล้เคียงกันระหว่างภาษาที่สองและภาษาแม่มาเชื่อมโยงกับความคิด ความรู้สึกทางจิตใจและทำการคาดเดา ผู้เรียนภาษาที่สองมักมองว่า กระบวนการเรียนภาษาที่สอง คือ การเอาชนะอิทธิพลเชิงลบของภาษาแม่ ค่อยๆ นำเอาลักษณะเฉพาะของภาษาที่สองมาแทนที่ลักษณะเฉพาะของภาษาแม่ ทำให้ความสามารถทางภาษาที่สองของตนเองใกล้เคียงกับภาษาแม่ ซึ่งกระบวนการเช่นนี้มักจะเกิดขึ้นกับผู้เริ่มเรียนภาษาที่สอง และเมื่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาที่สองเพิ่มมากขึ้น กระบวนการดังกล่าวก็จะลดลงตามไปด้วย

Ellis (1997: 50-66) เสนอว่า การป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดจากการถ่ายโอนทางภาษาเชิงลบนั้นจะต้องใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษาทั้งสอง แยกแยะความเหมือนและแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมายออกมาให้ชัดเจน จึงจะสามารถลดผลกระทบที่เกิดจากการถ่ายโอนทางภาษาได้ ในขณะที่ Fries (1945: 41-70) กล่าวว่า การเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาเป้าหมายเป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนรู้ Robert Lado (1957: 8-16)

ได้กล่าวถึงเรื่องการถ่ายโอนทางภาษาไว้ว่า ความยากง่ายในการเรียนภาษาที่สองเป็นผลสืบเนื่องมาจาก ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Larsen-Freeman & Long (1991: 70-95) ที่กล่าวว่า การถ่ายโอนทางภาษาในเชิงบวกจะเป็นผลมาจาก ภาษาแม่และภาษาเป้าหมายที่เหมือนกัน ในทางกลับกัน การถ่ายโอนภาษาในเชิงลบจะเป็นผลมาจากการที่ ภาษาแม่และภาษาเป้าหมายมีความแตกต่างกัน หรือจะเรียกอีกอย่างได้ว่า เกิดการแทรกแซงทางภาษา นั้นเอง ส่วน Wilkins (1972: 111-112) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการถ่ายโอนทางภาษาไว้ดังนี้ เมื่อผู้เรียนภาษา ที่สองมีภาษาแม่เป็นความรู้พื้นฐานจะเกิดการถ่ายโอนขึ้น และการถ่ายโอนนั้นจะเป็นไปในทางบวก หาก รูปแบบและโครงสร้างของทั้งสองภาษาเหมือนกัน ในทางกลับกัน หากรูปแบบและโครงสร้างทางภาษามี ความแตกต่างกัน ในกรณีนี้เป็นการถ่ายโอนในทางลบหรือการแทรกแซงทางภาษา ข้อผิดพลาดในการเรียน ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ตัวอย่างการถ่ายโอนทางภาษาเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาแม่ที่เป็นภาษาไทย จากการศึกษาพบว่า ภาษาจีนกับภาษาไทยจะมีลักษณะเด่นดังนี้ ข้อที่หนึ่ง คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันหนึ่งชุดคำมักมี คำอธิบายความหมายเป็นภาษาไทยเพียงคำเดียว สุหวี่ เก่อหลู่ (许革鲁, 2012: 40-54) เช่น คำว่า 尊敬 และ 尊重 ล้วนมีความหมายเหมือนกันว่าเคารพ จึงทำให้เกิดช่องว่างในการอธิบายความหมาย ข้อที่ สองความหมายที่ค่อนข้างกว้างของศัพท์ภาษาไทย ศัพท์ภาษาไทยหนึ่งคำสามารถเทียบแปลกับศัพท์ ภาษาจีนได้หลากหลายคำ เช่น คำว่าส่ง เทียบแปลกับศัพท์ภาษาจีนได้คำว่า 送 交 และ 寄 หากผู้เรียน เทียบแปลอย่างง่ายโดยไม่คำนึงถึงลักษณะเฉพาะทางภาษาด้านอื่นแล้ว อาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้ ข้อที่สามในการเทียบระหว่างคำศัพท์ภาษาไทยและภาษาจีนส่วนใหญ่จะปรากฏความหมายส่วนหนึ่งที่ ซ้ำซ้อนกัน เช่น คำว่า 了解 มีความหมายว่าทราบ รู้ เข้าใจ ซึ่งในบางสถานการณ์สามารถใช้ทดแทนกันได้ หรือใช้ทดแทนกันไม่ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน ข้อที่สี่การเปรียบเทียบระหว่างศัพท์ภาษาไทยและ ภาษาจีนอาจพบรูปแบบของคำที่แตกต่างกัน เช่น คำว่า 旅行 ท่องเที่ยวเป็นคำกรกรรมกริยา ส่วนคำว่า 游览 ท่องเที่ยวเป็นสกรรมกริยา ผู้เรียนอาจใช้ผิดพลาดได้ หากขาดความเข้าใจรูปแบบของคำที่แตกต่าง กัน ข้อสุดท้ายการเปรียบเทียบระหว่างศัพท์ภาษาไทยและภาษาจีนมักมีขอบเขตที่แตกต่างกัน เช่น ผลิต 产生 มักใช้กับคำนามที่เป็นนามธรรม ส่วน 生产 มักใช้กับคำนามที่เป็นรูปธรรม หากผู้เรียนขาดความ เข้าใจในขอบเขตที่แตกต่างกันนี้ อาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำได้เช่นกัน จะเห็นได้ว่า ข้อผิดพลาด ต่างๆ อาจเกิดขึ้นอย่างง่ายดาย หากผู้เรียนยึดถือความเข้าใจในความหมายและวิธีการใช้คำ โดยการแปล จากภาษาแม่เพียงอย่างเดียว

2) การพัฒนาการรับภาษาที่สอง

ในระหว่างการพัฒนาการรับภาษาที่สอง ผู้เรียนจะสร้างภาษาในระหว่างขึ้น ซึ่งเป็นภาษาที่อยู่ระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย เปรียบได้จากการเดินทางจากจุดหนึ่ง (ภาษาแม่) ไปยังอีกจุดหนึ่ง (ภาษาเป้าหมาย) ซึ่งระหว่างทางที่กำลังเชื่อมต่อนั้น คือ ภาษาในระหว่าง โดยเกิดจากสถานการณ์ที่ผู้เรียนยังมีความรู้ในภาษาที่สองที่ยังไม่สมบูรณ์นัก กำลังสะสมความรู้ ขั้นตอนกระบวนการแล้วจัดเตรียมความรู้เพื่อใช้ในอนาคต ระหว่างนี้อาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดทางการใช้ภาษาขึ้น โดยเป็นข้อผิดพลาดที่ไม่ได้มีโครงสร้างที่มาจากภาษาแม่ แต่นำกฎบางส่วนของภาษาเป้าหมายมาใช้ ซึ่งข้อผิดพลาดนี้เป็นสาเหตุและปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทั้งนี้ Lightbown, Spada (1993: 110-155) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับภาษาในระหว่างไว้ว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการรับภาษาที่สองไม่ได้เกี่ยวกับการแทรกแซงของภาษาแม่ แต่เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการพัฒนาการรับภาษาที่สอง

การพัฒนาการรับภาษาที่สองจะเชื่อมโยงกับความสามารถในภาษาที่หนึ่ง O'mally, Chamot (1990: 33-70) หากผู้เรียนมีทักษะทางภาษาที่หนึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี ทักษะทางภาษาที่สองก็จะดีด้วยเช่นกัน เนื่องจากคนเราจะพัฒนาและถ่ายโอนความรู้ทางภาษาที่หนึ่งไปยังภาษาที่สอง เราจึงสามารถคาดการณ์ความสามารถทางการพัฒนาการรับภาษาที่สองได้จากลักษณะการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งของผู้เรียน และสามารถป้องกันข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นได้โดยศึกษาลักษณะการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งของผู้เรียนว่า จุดใดที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้

ด้วยเหตุนี้ การถ่ายโอนทางภาษาและการพัฒนาการรับภาษาที่สองจึงเป็นอีกสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดข้อผิดพลาดขึ้น และเป็นข้อผิดพลาดที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองไม่สามารถใช้ภาษาได้เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา อย่างไรก็ตาม หากมองในด้านของการเรียนการสอน เมื่อผู้สอนทราบว่าข้อผิดพลาดเกิดจากจุดใดก็จะสามารถออกแบบการเรียนการสอนให้แก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ตรงจุด อีกทั้งผู้สอนยังสามารถแนะนำวิธีการเรียนภาษาที่สองให้แก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับตนเอง แล้วนำไปปรับใช้ให้ประสบความสำเร็จ

3) รูปแบบการรับภาษาที่สอง

ข้อผิดพลาดจากการรับภาษาที่สองอาจมีสาเหตุมาจากรูปแบบการเรียนรู้ James (1998: 32-69) ได้สรุปสาเหตุไว้ดังนี้ 1. การคาดเดาที่ผิด ผู้เรียนเข้าใจผิดคิดว่า สิ่งที่ยังไม่รู้มาแล้วกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่มีความคล้ายคลึงกัน 2. การวิเคราะห์ที่ผิด ผู้เรียนเข้าใจผิดเกี่ยวกับรูปแบบของภาษาที่สอง ซึ่งเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ที่ผิดพลาด 3. การใช้กฎทางภาษาที่ไม่สมบูรณ์ ผู้เรียนใช้กฎของภาษาที่สองอย่างไม่ถูกต้อง 4. การสร้างรูปแบบทางภาษาที่ผิด ผู้เรียนลดกฎทางภาษาโดยคาดไม่ถึงว่าจะส่งผลกระทบต่อความหมาย

ของประโยคที่ต้องการสื่อสาร 5. การมองข้ามคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ผู้เรียนเข้าใจผิดคิดว่า คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันสามารถใช้แทนกันได้ทุกกรณีโดยมองข้ามข้อจำกัดของคำเหล่านั้น 6. การแก้ไขเกินขอบเขต ผู้เรียนพยายามตรวจแก้ภาษาของตนเองมากเกินไป 7. การใช้กฎเกินขอบเขต ผู้เรียนเลือกใช้คำที่ง่ายและคุ้นเคยมาสร้างประโยค

Barry P.Taylor (1975: 73-107) พบว่า เมื่อเริ่มเรียนในระดับต้น เราจะฟังการถ่ายโอนจากภาษาแม่เป็นหลัก แต่เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นจะเปลี่ยนเป็นการถ่ายโอนจากภาษาเป้าหมาย แปรผันตามระดับความสามารถทางภาษาที่เพิ่มมากขึ้น ระดับความสามารถทางภาษายิ่งสูง การถ่ายโอนจากภาษาแม่ยิ่งน้อยลง ในระหว่างการรับภาษาที่สอง ผู้เรียนมักนำเอากฎทางภาษามาใช้เป็นกฎทั่วไป จึงเป็นเหตุให้รูปแบบของโครงสร้างบางรูปแบบไม่มีในภาษาเป้าหมาย ทำให้เกิดข้อผิดพลาดต่างๆ ขึ้น ทั้งนี้ เฉิง เลย์ (盛类, 1989: 124) พบว่า 1. ข้อผิดพลาดเกิดจากผู้เรียนไม่เข้าใจรายละเอียดของความแตกต่างทางความหมายของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เมื่อผู้เรียนใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันโดยไม่ได้คำนึงถึงข้อจำกัดทางความรู้ความเข้าใจ ทำให้เกิดการใช้คำที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม อาจนำชุดคำศัพท์ระดับหนึ่งมาใช้กับชุดคำระดับสองหรือระดับที่สูงขึ้น 2. การเรียนคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ผู้เรียนจะทำความเข้าใจคำกริยาที่มีจำนวนพยางค์เท่ากันได้ยากกว่าคำกริยาที่มีจำนวนพยางค์แตกต่างกัน 3. ผู้เรียนมักสับสนรูปแบบการเขียน การออกเสียงที่คล้ายคลึงกัน หรือหน่วยคำใดหน่วยคำหนึ่ง ทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนรู้

4) กลยุทธ์ทางการสื่อสาร

กลยุทธ์ทางการสื่อสาร คือ วิธีการของผู้ที่เรียนภาษาที่สองใช้เพื่อสื่อความหมาย แสดงความรู้สึก เนื่องจากผู้เรียนไม่มีความเชี่ยวชาญในภาษาเป้าหมาย ดังนั้นเมื่อต้องการสื่อสารในสิ่งที่เกินกว่าระดับความสามารถทางภาษาของตนเอง ผู้เรียนจึงมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาและวิธีการที่ไม่ใช่ภาษาเข้ามาช่วยเหลือ สิ่งนี้เรียกว่ากลยุทธ์ทางการสื่อสาร ซึ่งกลยุทธ์ทางการสื่อสารนี้เป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำ

เนื่องจากจำนวนศัพท์ของผู้เรียนมีจำนวนจำกัด ดังนั้นเมื่อผู้เรียนต้องการสื่อสารข้อมูลที่เกินกว่าศัพท์ที่มีอยู่ ผู้เรียนอาจจะใช้ 换说法 การเปลี่ยนวิธีพูดมาช่วยในการสื่อสาร ซึ่งอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้ ว่าน อี้หลิง (万艺玲, 2010: 225-226) วิเคราะห์สาเหตุของข้อผิดพลาดที่เกิดจากกลยุทธ์ทางการสื่อสารดังนี้

1. คำศัพท์มีจำนวนจำกัด ผู้เรียนยังไม่ได้เรียนรู้คำศัพท์ที่ต้องการใช้สื่อสาร จึงเลือกคำศัพท์ที่เคยได้เรียนมาใช้ทดแทน เช่น เมื่อผู้เรียนต้องการสื่อสารว่า “การไม่แต่งงานจะทำให้รู้สึกเหงา” แต่ผู้เรียนกลับสื่อสารว่า 要是有人没结婚能活下去的话，一定在他的活着总是感到安

静。เนื่องมาจากผู้เรียนไม่เคยเรียนรู้คำศัพท์ 寂寞 จึงใช้คำว่า 安静 แทนที่ ข้อผิดพลาดประเภทนี้ พบบ่อยในผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาจีนขั้นต้น

2. การสื่อสารด้วยคำศัพท์ที่สร้างขึ้นด้วยตนเอง เนื่องจากผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องการใช้สื่อสาร จึงได้สร้างคำศัพท์ขึ้นมาด้วยตนเอง เช่น เมื่อผู้เรียนต้องการสื่อสารว่า “ผู้หญิงที่เข้าเมืองมาทำงาน” แต่ผู้เรียนกลับสื่อสารว่า 她是外省来的打工女孩儿。เนื่องมาจากไม่รู้ว่ามีคำศัพท์เฉพาะ 打工妹 จึงใช้ผิดเป็นคำว่า 打工女孩儿

5) กลยุทธ์ทางการเรียน

ผู้เรียนภาษาที่สองมักมีกลยุทธ์ทางการเรียนหลากหลายรูปแบบ เฉิง ถิง (程棠, 1999: 40-66) กล่าวว่า รูปแบบของวิธีการใช้คำมักแตกต่างกันตามกลยุทธ์ทางการเรียน ทั้งนี้ในส่วนอิทธิพลของกลยุทธ์ทางการเรียนด้านลบ ประกอบไปด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

1. กลยุทธ์การหลีกเลี่ยง

มีผู้วิจัยจำนวนมากที่พบว่า ผู้เรียนภาษาที่สองมักใช้กลยุทธ์การหลีกเลี่ยง เพราะผู้เรียนมีข้อจำกัดเรื่องจำนวนคำศัพท์ ไม่สามารถหาคำศัพท์ที่เหมาะสมมาใช้สื่อสารได้ หรืออาจเกรงว่าจะเกิดข้อผิดพลาดในการใช้ จึงพยายามหลีกเลี่ยงคำศัพท์เหล่านั้น ผู้เรียนอาจไม่ได้มีการถ่ายโอนกฎทางภาษาแม่มาสู่ภาษาที่สอง บางครั้งผู้เรียนอาจใช้กลยุทธ์การหลีกเลี่ยงเพื่อหลีกเลี่ยงโครงสร้างประโยคบางอย่างที่ไม่มีในภาษาแม่ ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย อาจทำให้ผู้เรียนหลีกเลี่ยงการใช้โครงสร้างทางภาษาที่คิดว่ายาก หรือผู้เรียนสามารถใช้โครงสร้างดังกล่าวได้ แต่ไม่ต้องการใช้กลยุทธ์การหลีกเลี่ยงอาจจะประกอบด้วย การหลีกเลี่ยงคำศัพท์ที่ออกเสียงยาก การหลีกเลี่ยงไวยากรณ์ที่ซับซ้อน การหลีกเลี่ยงคำศัพท์ที่ซับซ้อนและมีโอกาสผิดได้ง่าย ผู้เรียนจะเลือกใช้คำที่ง่าย เคยชินและไม่ซับซ้อน ด้วยเหตุนี้ กลยุทธ์การหลีกเลี่ยงจึงเป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น คำว่า 反复 ทบทวน ครั้งแล้วครั้งเล่า และคำว่า 重复 ทำซ้ำในสิ่งเดิม ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์การหลีกเลี่ยง ดังเช่น 这句话老师反复了很多遍，我还是没听懂。ผู้เรียนกลับเลือกใช้คำว่า 反复 แทน 重复 จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น 增加...年 เพิ่ม...ปี และ 延长...寿命 ยืด...อายุขัย ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์การหลีกเลี่ยง ดังเช่น 这样可以增加压缩机的年。ผู้เรียนเลือกใช้คำว่า 增加...年 แทนคำว่า 延长...寿命 จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น คำว่า 掉 ตก และ 流 ไหล ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์การหลีกเลี่ยง ดังเช่น 他身上掉着很多汗。ผู้เรียนเลือกใช้คำว่า 掉 แทนคำว่า 流 จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น

2. กลยุทธ์การยืมภาษาแม่มาใช้

ก่อนหน้าที่นักศึกษาต่างชาติจะเรียนภาษาที่สอง ภาษาแม่ของผู้เรียนจะติดอยู่ในความคิดและความทรงจำที่เรียกว่า 根深蒂固 การฝังรากลึก ดังนั้นในระหว่างการรับภาษาที่สอง ผู้เรียนมักนำเอาภาษาแม่มาจำกัดกับการออกเสียงหรือจดจำคำศัพท์ ซึ่งเป็นเรื่องที่พบเห็นได้บ่อยครั้ง รวมทั้งการใช้ภาษาแม่ในการรับส่งสารที่มีมากยิ่งขึ้น บางครั้งผู้เรียนยืมภาษาแม่เพียงหนึ่งคำ บางครั้งยืมภาษามากกว่าหนึ่งคำ บางครั้งยืมภาษาแม่ทั้งหมด สิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงตามความต้องการในการสื่อสาร หรืออาจเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากความหมายระหว่างภาษานั้นมีส่วนน้อยที่เหมือนกันทั้งหมด ยกตัวอย่าง เช่น คำว่า 开 เปิดและ 翻 พลิก ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์การยืมภาษาแม่มาใช้ 请开书到第八页。 ผู้เรียนเลือกยืมคำว่า 开 จากภาษาแม่มาใช้ในการสื่อสาร “กรุณาเปิดหนังสือหน้าที่แปด” ทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น คำว่า 送 และ 交 ล้วนมีความหมายว่า ส่ง ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์การยืมภาษาแม่มาใช้เช่นกัน 今天你几点送作业。 ผู้เรียนยืมคำว่า 送 จากภาษาแม่มาใช้ในการสื่อสาร “วันนี้เธอจะส่งการบ้านกี่โมง” ทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น

3. กลยุทธ์การอาศัยฟังพา

หากผู้เรียนภาษาที่สองพบอุปสรรคในการเรียน พวกเขาเลือกที่จะคัดลอกหรือหาข้อมูลจากพจนานุกรม ซึ่งกลยุทธ์นี้อาจก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย หากข้อมูลที่อ้างอิงถูกต้องจะสามารถเพิ่มระดับความสามารถทางภาษาให้สูงขึ้น และเพิ่มความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้คำศัพท์ ในทางกลับกัน หากข้อมูลที่อ้างอิงไม่ถูกต้องอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำ

เช่น คำว่า 照顾 และ 照拂 ล้วนมีความหมายว่า ดูแล ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์การอาศัยฟังพามาใช้ โดยอาศัยการแปลจากพจนานุกรมจีน-ไทย ซึ่งแปลความหมายว่า ดูแล แต่ผู้เรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจในส่วนของขอบเขตทางการใช้ที่แตกต่างกัน คำว่า 照拂 ใช้กับการเอาใจใส่ระหว่างบุคคล และใช้ในภาษาเขียนเท่านั้น ส่วนคำว่า 照顾 ใช้ได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ผู้เรียนต้องการสื่อสารว่า 他很关心女朋友的生活, 让她好好照拂自己。 เมื่อผู้เรียนนำคำว่า 照拂 มาใช้ในประโยคที่เป็นภาษาพูด จึงไม่เหมาะสม ควรแก้ไขเป็น 照顾 ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นนี้มีสาเหตุมาจากผู้เรียนเลือกใช้ข้อมูล โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของรายละเอียดด้านขอบเขตการใช้คำและรูปแบบของภาษา

6) การเรียนการสอนที่ผิดพลาด

ข้อบกพร่องด้านการเรียนการสอน รวมถึงสื่อการเรียนการสอน เป็นอีกหนึ่งสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการรับภาษาที่สอง เราสามารถแบ่งการเรียนการสอนออกเป็นประเด็นใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1. ด้านการสอน ในการอธิบายคำศัพท์ของครูผู้สอนมักใช้ภาษาจีนหรือภาษาไทยในการอธิบาย ซึ่งไม่ว่าจะอธิบายเป็นภาษาใดล้วนก่อให้เกิดข้อผิดพลาดได้ทั้งนั้น อีกทั้งครูผู้สอนยังมีข้อจำกัดในด้านความรู้ด้านคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน จึงทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ หรือถ่ายทอดความรู้ที่ไม่ชัดเจนถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจ้าว ซิน และ หลี่ ยิง (赵新、李英, 2001: 16-21) ที่กล่าวว่าผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน มิฉะนั้นแล้วยากที่จะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จได้ ทั้งนี้ผู้สอนบางคนขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนบางคนไม่ได้จบการสอนภาษาจีนมาโดยตรง ขาดประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน ถึงแม้จะมีความเชี่ยวชาญด้านคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แต่หากขาดทักษะการสอนอาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ ประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชัย แจ่มใจ (2552: 30-31) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีน เขาพบว่า จุดอ่อนด้านคุณภาพของผู้สอนเป็นผลสืบเนื่องมาจากการขาดทักษะการสอน ขาดประสบการณ์ รวมถึงผู้เรียนและผู้สอนขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน

2. ด้านการเรียน ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจและขาดความสามารถในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ทั้งในด้านความหมายของคำ ด้านไวยากรณ์ และด้านลีลาภาษา สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียน J.B. Heaton (1989: 15-25) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของทักษะภาษาว่า จะต้องมียุทธศาสตร์ทางไวยากรณ์ที่ดี สามารถแต่งประโยคต่างๆ ได้ถูกต้อง ต้องมีทักษะทางลีลาภาษาที่ดี สามารถเลือกใช้ได้ในประโยคหลากหลายแบบ และใช้ภาษาได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ต้องมีทักษะทางการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม สามารถเลือกคำศัพท์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ข้อผิดพลาดอาจเกิดจากผู้เรียนขาดความพยายาม ความมีวินัย ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องการเป็นผู้รับความรู้จากผู้สอนในชั้นเรียนเท่านั้น ไม่ให้ความสำคัญต่อการค้นคว้าหรือทบทวนความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันเป็นสิ่งที่ยากมาก หากผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญ ไม่พยายามเรียนรู้ด้วยตนเอง ย่อมส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพัชรารวรรณ โทพล (2533:13) ที่พบว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงมักให้ความสำคัญต่อการเรียนด้วยตนเองมากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลางและต่ำ

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึงการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่ไม่ได้มาตรฐานในการสอน คำศัพท์ อธิบายเนื้อหา และทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียน หากใช้ภาษาจีนในการอธิบายคำศัพท์โดยที่อธิบายไม่ชัดเจน หรือใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาอธิบายแทน อาจก่อให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้ เจิ้ง หูอี้ (郑儒忆, 2012: 36-46) เช่น เมื่อต้องการอธิบายคำว่า 以为 แปลว่า เข้าใจว่าหรือคิดว่า โดยเลือกคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน 认为 ซึ่งแปลว่า เห็นว่า มาใช้อธิบายความหมายแทน โดยละเลยรายละเอียดของความแตกต่างระหว่างคำทั้งสอง ผู้เรียนอาจเข้าใจผิดว่าคำว่า 以为 และ 认为 สามารถใช้ทดแทนกันได้ เนื่องจากมีความหมายในภาษาไทยเหมือนกัน เช่น 我根本不以为他教训孩子的

方法是不对的。ควรแก้ไขเป็น 认为 เช่น 老师以为几个学生中我学得比较成功，我感觉到老师的期待。ควรแก้ไขเป็น 认为 เมื่อต้องการอธิบายคำว่า 胡说 แปลว่า พูดสุ่มสี่สุ่มห้า โดยอธิบายว่า 瞎说，说得不正确。แล้วละเลยการอธิบายความหมายด้านบวกหรือด้านลบ เมื่อผู้เรียนต้องการสื่อสารว่า “คุณครูพูดเกินไปแล้ว ระดับภาษาจีนของผมไม่ได้ดีอย่างที่คุณครูพูดหรอก” ผู้เรียนกลับสื่อสารผิดพลาดว่า 老师您胡说，我的汉语水平不是老师说得好。จึงควรแก้ไขเป็น 过奖 ที่มีความหมายว่า “พูดเกินไปแล้ว”

ด้านพจนานุกรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ผู้เรียนอ้างอิงข้อมูลจากการแปลความหมายของตำราหรือพจนานุกรมมากที่สุด ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะผู้เรียนไม่ตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างคำ ขาดความรู้ความเข้าใจว่า ความหมายของภาษาต่างๆ ไม่ได้เหมือนกันโดยสิ้นเชิง คำกริยาบางคำเมื่อผ่านการแปลเป็นอีกภาษา อาจกลายเป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในอีกภาษาหนึ่งได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภชัย แจ่มใจ (2552: 1026-1036) ที่พบว่า ปัญหาหลักของการเลือกใช้คำของผู้เรียนชาวไทยมาจากการแปล การแปลทำให้เกิดปัญหาการใช้ เพราะโครงสร้างภายในของคำมีความแตกต่างกัน พจนานุกรมจีน-ไทย¹ เป็นพจนานุกรมที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้เป็นหนังสืออ้างอิงในการเรียนรู้ เนื้อหาภายในพจนานุกรมจะเน้นการอธิบายความหมายของคำ แต่ไม่มีการอธิบายความแตกต่างในด้านความหมายและวิธีใช้ของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เมื่อผู้เรียนค้นหาความหมายของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันจากพจนานุกรมแล้วพบว่า คำแปลนั้นเหมือนกันจึงเข้าใจผิดคิดว่า สามารถใช้ทดแทนกันได้ เป็นเหตุให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำขึ้น ดังนั้นควรเน้นพจนานุกรมที่รวบรวมคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันโดยเฉพาะมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนเพื่อเจาะลึกถึงรายละเอียด ความแตกต่างของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันอย่างชัดเจนทั้งในด้านความหมายและวิธีการใช้คำ จึงจะสามารถหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้

4. ด้านการจัดการศึกษา เกิดจากการขาดการวางแผนด้านผู้สอนโดยจัดให้ผู้สอนชาวจีนที่ขาดความสามารถทางการสื่อสารภาษาไทยมาสอนผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาจีน จึงทำให้เกิดปัญหาด้านการสื่อสาร ส่งผลต่อการอธิบายคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ข้อมูลจากศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551: 87) เสนอว่า อาจารย์ภาษาจีนที่ส่งมานั้นมักสร้างปัญหาในการเรียนการสอน เนื่องจากส่วนใหญ่พูดภาษาไทยไม่ได้ ขาดประสบการณ์สอน และบางคนขาดความรับผิดชอบ สิ่งเหล่านี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการขาดการวางแผนด้านจำนวนคาบเรียนและจำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียน จำนวนคาบเรียนไม่เพียงพอ จำนวน

¹ เรียงชัย เอี่ยมวรเมธ, พจนานุกรมจีน - ไทย (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์รวมสาส์น, 2535).

ผู้เรียนในแต่ละรายวิชาและแต่ละชั้นปีมีมากเกินไป ทำให้โอกาสฝึกฝนทักษะการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันลดน้อยลงหรือไม่ทั่วถึง ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชัย แจ่มใจ (2552: 34-38) ที่พบว่า จำนวนผู้เรียนเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน หากผู้เรียนมีจำนวนมากเกินไป ผู้สอนอาจสอนได้ไม่ทั่วถึง และผู้เรียนอาจขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะอย่างเต็มที่

2.4 การวิจัยแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนที่ผิดพลาด

ในการเรียนภาษาที่สอง การหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดจากการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันนั้นเป็นไปได้ยาก มีเพียงการหาแนวทางการแก้ไขปัญหาลดและป้องกันข้อผิดพลาดจากการใช้คำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญและหาแนวทางแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักเรียนไทย มีดังต่อไปนี้

1. ด้านการสอน

ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถด้านคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของครูผู้สอน จากปัญหาด้านครูผู้สอน ชรินทร์ เพิ่มพูน (2546: 25-33) ที่พบว่า ครูผู้สอนบางท่านขาดความเชี่ยวชาญในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นควรให้ความสำคัญและกำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถและทักษะด้านคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้สอน โดยอาจมีการกำหนดข้อสอบกลางมาเพื่อทดสอบความสามารถของผู้สอนก่อนมอบหมายงาน สนับสนุนให้มีการจัดการอบรม สัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของผู้สอน สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการสอนที่ดี แนะนำวิธีสอนแบบต่างๆ รวมถึงเทคนิคการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอสอดคล้องกัน ซึ่ง 3 ด้านที่ควรส่งเสริมและพัฒนาผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ คือ การให้การศึกษา การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนา และประเมินทักษะของครูผู้สอน

ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญต่อแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน จากปัญหาด้านแบบเรียน และสื่อการเรียนการสอนพบว่า เกิดจากการขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนด้านตำรา แบบเรียน และพจนานุกรมด้านคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันโดยเฉพาะ สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ สมชาย คำปลิว (2549: 31-32) ยังได้กล่าวถึงสื่อการสอนว่า สื่อเป็นสิ่งที่ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้สมบูรณ์ จึงควรส่งเสริมให้มีการผลิต ศึกษาวิเคราะห์ และพัฒนาสื่ออย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับยุพิน พิพิธกุล

(2539: 25-31) กล่าวว่า ผู้สอนควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมอยู่เสมอ ปัญหาของสื่อการเรียนการสอนด้านตำรา แบบเรียนที่ขาดแคลน ยังเป็นปัญหาหลักต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ที่รอคอยการแก้ไขต่อไป ดังนั้นควรเน้นให้ความสำคัญต่อการแก้ปัญหาด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนที่ขาดแคลน โดยการร่วมมือกับทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อจัดทำสื่อการเรียนการสอนตำรา แบบเรียน และพจนานุกรมด้านคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยอาจจัดทำตำราหรือพจนานุกรมที่รวบรวมข้อมูลคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันจากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้ได้สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนสูงสุด

ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญด้านการจัดการศึกษา ควรจัดการศึกษาให้ผู้สอนชาวไทยเป็นผู้สอน หรือให้ผู้สอนชาวไทยและชาวจีนสอนร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาในด้านการสื่อสารระหว่างผู้สอนชาวจีนและผู้เรียนชาวไทย อีกทั้งควรมีการปรับจำนวนคาบเรียนต่อสัปดาห์และปรับจำนวนผู้เรียนให้เหมาะสม ซึ่งไม่ควรเกิน 25 คนต่อห้องเรียน เพื่อประสิทธิภาพที่ดีในการจัดการเรียนการสอน ประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชัย แจ่มใจ (2552: 57) ที่พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 57.22 เห็นว่าจำนวนผู้เรียนมีมากเกินไปส่งผลต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก และควรกำหนดให้มีจำนวนผู้เรียนประมาณ 20 - 25 คนต่อห้องเรียน และผู้เรียนร้อยละ 60.43 เห็นว่า ชั่วโมงเรียนแต่ละสัปดาห์น้อยเกินไปทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง และควรเพิ่มจาก 4 ชั่วโมงเป็น 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2. ด้านการเรียน

ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญต่อรูปแบบการเรียน ผู้เรียนบางคนขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดความสามารถในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ทั้งในด้านความหมายของคำ ด้านไวยากรณ์และด้านลีลาภาษา ครูผู้สอนจึงควรเน้นจุดสำคัญและอธิบายอย่างละเอียด ยกตัวอย่างให้หลากหลาย สร้างความกระตือรือร้น โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน วิเคราะห์ความแตกต่างของคำ และค้นคว้าด้วยตนเอง เมื่อพบข้อผิดพลาดต้องอธิบายแก้ไขอย่างละเอียด โดยเร็ว เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ สอนตระกูล (2535: 17) ที่พบว่า การพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ควรเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์อย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่หลิว จิ้น (文|縉, 1997: 18-22) เสนอว่า สิ่งสำคัญต่อการสอนคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันต้องประกอบไปด้วย 3 หลัก 1. เน้นจุดที่สำคัญ เจาะลึกอธิบายอย่างละเอียดชัดเจน 2. ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น 3. สร้างแบบฝึกหัดให้หลากหลายร่วมกับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนพิมพันธ์ เดชะคุปต์และเพียว ยินดีสุข (2548: 55-57) เสนอว่า การเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนั้น สามารถทำให้ความรู้ที่ได้รับมีความคงทนและยาวนาน

ในขณะเดียวกัน ผู้เรียนควรให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง นอกจากการฝึกฝน ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนแล้วนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องสร้างนิสัยใฝ่รู้ด้วย ในระหว่างเรียนคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หากเกิดข้อสงสัยหรือความไม่แน่ใจขึ้นมา ผู้เรียนควรสอบถามครูผู้สอนทันที หลังเลิกเรียนควรสรุปเนื้อหาที่เรียนมา พยายามทบทวนความรู้ และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ผู้เรียนอาจขอคำปรึกษาและคำแนะนำจากครูผู้สอนในการเลือกหนังสือที่เหมาะสม เพราะจะช่วยพัฒนาความรู้ของผู้เรียนเองได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) การวิจัยด้านคำศัพท์ภาษาจีนกลางในแง่การเรียนการสอนแก่ชาวต่างชาติ

งานวิจัยในด้านการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนกลางให้แก่ชาวต่างชาติ มีทั้งหมด 3 ด้าน ประกอบด้วย 1. การศึกษาการเรียนการสอนคำที่มีความหมายเหมือนกัน 2. การศึกษาการเรียนการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน 3. การศึกษาการเรียนการสอนคำที่มีความหมายทั้งเหมือนกันและใกล้เคียงกัน

1.1 การศึกษาการเรียนการสอนคำที่มีความหมายเหมือนกัน

สำหรับผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติการเรียนการสอนคำที่มีความหมายเหมือนกันต้องอาศัยทักษะในการวิเคราะห์คำศัพท์และวิเคราะห์การใช้คำ เนื่องจากชาวต่างชาติมีโอกาสผิดพลาดจากการใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันได้มากกว่าเจ้าของภาษา หลิว ชุนเหมย์ (刘春梅, 2007: 36-42) กล่าวว่า ผู้สอนควรเน้นวิเคราะห์ในด้านการเปรียบเทียบและพิจารณาวิธีการใช้ เพื่อหาความแตกต่างด้านความหมายของคำศัพท์ ความแตกต่างด้านอารมณ์ความรู้สึก และความแตกต่างด้านวิธีการใช้ เพื่อให้การเรียนของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเพื่อป้องกันข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันของผู้เรียน ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับจ้าว ชิน และ หลี่ ยิง (赵新、李英, 2001: 16-21) ที่ให้ความเห็นว่า ผู้สอนควรเน้นวิเคราะห์ความแตกต่างทางด้านความหมาย ด้านคำศัพท์ที่ใช้ร่วมกัน ด้านโครงสร้างประโยค และรูปแบบของคำ อีกทั้งควรเน้นวิเคราะห์ประเภทของคำ โครงสร้างประโยคที่แตกต่างกัน ความหมายของคำที่แตกต่างกัน ขอบเขตการใช้คำที่แตกต่างกัน และการสร้างคำที่แตกต่างกันก็เป็นสิ่งที่มีโอกาสจะได้ สิ่งเหล่านี้จะช่วยทำให้การเรียนการสอนคำที่มีความหมายเหมือนกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนจะต้องเน้นการฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนให้มากที่สุด ในขณะที่ผู้สอนจะต้องมีความเชี่ยวชาญ พยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนมากที่สุด และเมื่อพบข้อผิดพลาดจะต้องอธิบายอย่างละเอียดเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

1.2 การศึกษาการเรียนการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

การเรียนการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้แก่ชาวต่างชาติ ผู้สอนจะต้องอาศัยทักษะในการสอน การแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้ได้อย่างชัดเจน โจว ลี (周莉, 2004: 118-120) ได้ศึกษาวิจัยประเด็นนี้แล้วนำเสนอว่า การแยกแยะความแตกต่างแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบไปด้วย 1. ความแตกต่างด้านคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษมักแปลได้เพียงคำเดียว เช่น 低 และ 矮 แปลว่า Low 参观 และ 访问 แปลว่า Visit 或者 และ 还是 แปลว่า or เป็นต้น รวมถึงเน้นความแตกต่างด้านคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แต่มีรูปแบบการใช้ที่ต่างกัน เช่น 游 และ 旅游 แปลว่า ท่องเที่ยว 后果 และ 结果 แปลว่า ผล สุดท้าย 太 และ 很 แปลว่า มาก เป็นต้น 2. ความแตกต่างของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน มักสะท้อนผ่านความแตกต่างของหน่วยคำ เช่น คำว่า 表示 และ 表明 มีความแตกต่างอยู่ตรงหน่วยคำ 示 และ 明 3. ความแตกต่างด้านคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันอาจหมายถึงความแตกต่างด้านขอบเขตการใช้คำ ด้านระดับความหนักเบาทางความหมายของคำ ด้านอารมณ์ความรู้สึก ด้านรูปแบบของคำ ด้านคำศัพท์ที่ใช้ร่วมด้วย และด้านไวยากรณ์

หู เลียงเจี๋ย (胡亮节, 2006: 23-27) ให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน โดยให้เน้นการอธิบายความหมายและลักษณะพิเศษของคำศัพท์ ความหมายทางอารมณ์และความรู้สึก รวมทั้งไวยากรณ์ที่แตกต่าง ซึ่งนักวิจัยท่านนี้ได้วิจัยถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแล้วพบว่า เกิดจากอิทธิพลทางวัฒนธรรมของตนเอง การอธิบายคำศัพท์ในตำราเรียนที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง การแปลความหมายของคำศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง การไม่ทราบถึงความหมายที่แตกต่างระหว่างภาษาจีนโบราณกับภาษาจีนกลางในปัจจุบัน หรือผู้สอนไม่อธิบายส่วนประกอบของคำ ประเภทของคำ คำศัพท์ที่ใช้ร่วมกัน รวมถึงการเลือกใช้คำให้เข้ากับสถานการณ์ ซึ่งหากสามารถแก้ไขปัญหเหล่านี้ได้จะทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยไม่ต้องอาศัยคำศัพท์แวดล้อมในการคาดเดาความหมายของคำ

หวัง หมิงลี่ (王明丽, 2010: 34-36) เน้นวิเคราะห์ความแตกต่างเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญในการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน โดยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลการเรียนการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันจากผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง และหาแนวทางการเรียนการสอนที่ง่ายต่อการแยกแยะความแตกต่างออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย 1. ความแตกต่างด้านความหมายของคำ ซึ่งประกอบไปด้วย ขอบเขตทางความหมาย ความหมายทางอารมณ์และความรู้สึก ระดับความหนักเบาทางความหมาย ความหมายของหน่วยคำเดี่ยวและคำรวม ลักษณะพิเศษทางความหมายของคำ 2. ความแตกต่างด้านการใช้คำ ประกอบไปด้วย คำศัพท์ที่ใช้ร่วมด้วย สถานการณ์ในการใช้คำศัพท์ 3. ความแตกต่างด้านอารมณ์และความรู้สึกทาง

ความหมายของคำ ประกอบไปด้วย ภาษาเขียนหรือภาษาพูด เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นคำที่ใช้โดยทั่วไปหรือใช้ในเชิงวรรณกรรม เป็นต้น

หยาง ฉีโจว (杨奇洲, 2004: 96-104) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันกับชาวต่างชาติไว้ว่า หากจะจัดความสับสนที่จะเกิดขึ้นจากการใช้คำ ผู้สอนควรเน้นเปรียบเทียบความแตกต่างทางความหมายของคำและความแตกต่างทางไวยากรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วย ความหมายพื้นฐาน ความหมายของหน่วยคำ ความหมายทางอารมณ์ความรู้สึก ประเภทของคำ และโครงสร้างการแต่งประโยค รวมไปถึงจังหวะการออกเสียงสั้นยาวในประโยค เป็นต้น การให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น

อ้าว กุ้ยหฺวา (敖桂华, 2008: 106-109) เห็นว่า ควรให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ทั้งหมด 3 ด้าน ประกอบด้วย 1. วิเคราะห์ความหมายของคำโดยดูจากรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกัน 2. วิเคราะห์คำที่ใช้ร่วมด้วยโดยเน้นความแตกต่างในด้านวิธีการใช้ 3. วิเคราะห์ชนิดของคำที่แตกต่างทางไวยากรณ์ ในด้านการเรียนการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน จะต้องเน้นถึงแนวทางและวิธีการในการวิเคราะห์ เพื่อยึดเป็นหลักปฏิบัติเดียวกันในการเรียนการสอน แต่โดยทั่วไปเมื่อผู้สอนสอนเกี่ยวกับคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมักจะอธิบายเป็นรูปแบบของประโยคธรรมดา ไม่ได้อธิบายถึงความซับซ้อนของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน จึงเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดปัญหาทางการเรียนรู้ขึ้นจากรูปแบบการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม

1.3 การศึกษาการเรียนการสอนคำที่มีความหมายทั้งเหมือนกันและใกล้เคียงกัน

การเรียนการสอนคำที่มีความหมายทั้งเหมือนกันและใกล้เคียงสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ จะต้องให้ความสำคัญในการวิเคราะห์คำศัพท์ เจาะลึกถึงลักษณะเฉพาะ โจว เสว่ (邹雪, 2005: 25-32) ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ควรเน้นวิเคราะห์ 3 จุดหลัก ประกอบด้วย 1. วิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์ที่เหมือนกันและแตกต่างกัน 2. วิเคราะห์คำศัพท์ที่ออกเสียงคล้ายกัน 3. วิเคราะห์คำศัพท์ที่มีความหมายซับซ้อน ซึ่งการวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์ที่เหมือนกันและแตกต่างกัน จะต้องวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยแยกคำออกเป็นประเภท คือ ประเภทคำที่มีความหมายเหมือนกันและประเภทคำที่มีความหมายแตกต่างกัน เพื่อจัดความสับสนและสร้างความสะดวกในการเรียนรู้ เมื่อแบ่งประเภทเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้สอนแบ่งคำศัพท์ในประเภทนั้นๆ ออกเป็นรูปธรรมและนามธรรม สุดท้ายให้จัดกลุ่มคำที่มีรูปแบบเดียวกันไว้ด้วยกัน ส่วนกลุ่มคำที่มีรูปแบบต่างกันให้อธิบายถึงลักษณะเฉพาะของคำนั้นๆ ในส่วนการวิเคราะห์คำศัพท์ที่ออกเสียงคล้ายกัน และวิเคราะห์คำศัพท์ที่มีความหมายซับซ้อน ไม่จำเป็นต้องใช้เทคนิคในการสอน เพียงอธิบายให้ชัดเจนเท่านั้น ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะและจุดสังเกตเพิ่มเติม 3 ข้อเพื่อเป็นการพัฒนาการวิจัยต่อไป 1. ระบบความคิดของคนจะจัดประเภทโดยยึดหลักตามสิ่งของที่มีชนิดเดียวกัน ซึ่งบางครั้งอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำที่มีลักษณะเฉพาะได้ 2. ในการวิจัยคำที่มีความหมายเหมือน

และใกล้เคียงกันมีหลากหลาย อาจใช้วิธีเลือกจัดชุดคำตามประเภทของคำเพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้น 3. ผู้วิจัยได้รวบรวมกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลายชาติหลายภาษา ซึ่งมีจำนวนข้อมูลของแต่ละชาติแต่ละภาษาที่น้อย ดังนั้นควรเจาะลึกและรวบรวมกลุ่มตัวอย่างแต่ละภาษาให้มากกว่านี้ เพื่อให้ได้ประสิทธิผลในการวิจัยที่มากขึ้น

2) การวิจัยข้อผิดพลาดทางการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนกลางแก่ชาวต่างชาติ

งานวิจัยในด้านข้อผิดพลาดทางการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนกลางแก่ชาวต่างชาติ มีทั้งหมด 3 ด้าน ประกอบด้วย 1. การศึกษาข้อผิดพลาดทางการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนกลาง 2. การศึกษาข้อผิดพลาดทางการเรียนการสอนคำที่มีความหมายเหมือนกัน 3. การศึกษาข้อผิดพลาดทางการเรียนการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

2.1 การศึกษาข้อผิดพลาดทางการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนกลาง

การป้องกันข้อผิดพลาดทางการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนกลาง ผู้สอนจะต้องอาศัยทักษะในการพยากรณ์ข้อผิดพลาดล่วงหน้า รวบรวมปัญหาและการหาวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น จ้าว ซินและหลิว ร่วยหวิน (赵新、刘若云, 2005: 57-67) ให้ความเห็นไว้ว่า ปัญหาของผู้เรียนชาวต่างชาติ มักเป็นปัญหาในการแยกแยะคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน ความหมายใกล้เคียงกัน ปัญหาด้านการใช้แทนกันได้หรือไม่ ปัญหาด้านสถานการณ์ที่ใช้ร่วมกับคำศัพท์นั้นๆ ผู้วิจัยจึงเลือกแบ่งประเภทการวิจัยออกเป็น 4 ด้าน เพื่อให้สามารถค้นพบข้อผิดพลาดและแก้ไขได้ง่ายขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย 1. การรวบรวมคำศัพท์ ควรเน้นคำที่มีจำนวนสองพยางค์ขึ้นไปที่ชาวต่างชาติมักใช้ผิด และเป็นคำที่มีความหมายเหมือนและใกล้เคียงกัน โดยไม่เน้นในด้านประเภทของคำและพยางค์ที่เหมือนกัน 2. การอธิบายความหมายให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ ควรอธิบายให้ง่ายและเข้าใจได้ชัดเจน จำนวนคำที่ใช้อธิบายไม่ควรเกิน 3000 คำ หากเป็นไปได้ควรใช้ภาษาจีนอย่างง่ายในการอธิบาย เนื่องจากผู้เรียนบางประเทศไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ดังนั้นอาจเกิดปัญหาในการสื่อความหมายได้ 3. การวิเคราะห์คำศัพท์ ควรแยกวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นหมวดหมู่ โดยแบ่งเป็นด้านการเปรียบเทียบความหมายของคำ ด้านการเปรียบเทียบลักษณะพิเศษของประโยค เช่น ไวยากรณ์ โครงสร้าง และรูปแบบประโยค ด้านการเปรียบเทียบการใช้ เช่น รูปแบบเฉพาะ คำแสดงอารมณ์ และคำแสดงสถานที่ 4. การเลือกประโยคตัวอย่าง ควรเลือกประโยคที่ไม่ซับซ้อนและง่ายต่อความเข้าใจ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า การอธิบายความหมายให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเข้าใจอย่างถ่องแท้เป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข และแนวทางการแก้ไขที่ดีที่สุดควรเริ่มจากการแจกแจงวิธีการใช้ แจกแจงความแตกต่างของแต่ละคำ เน้นความหมายที่เหมือนกันและใกล้เคียงกัน เน้นเนื้อหาในส่วนที่ผู้เรียนชาวต่างชาติใช้ผิดพลาดเป็นหลัก

เซี่ยว ซี เฉียง (肖奚强, 2001: 46-52) ที่ได้เสนอแนะถึงวิธีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยเริ่มจากการคัดเลือกประโยคที่ผิดพลาด แล้วนำประโยคที่ผิดพลาดมาแยกความแตกต่างและจัดหมวดหมู่ หลังจากนั้นวิเคราะห์ประโยคที่ผิดพลาด โดยอธิบายกฎทางภาษา พยากรณ์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไข ทางด้านจ้าว จินหมิง (赵金铭, 2002: 1-9) ได้ให้ข้อเสนอเกี่ยวกับการแบ่งประเภทการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดไว้ดังนี้ ประเภทประโยคที่ไม่สามารถใช้ได้ในภาษาจีน เช่น * 张老师画了两年一幅画。 ✓ 张老师画了两年才画了一幅画。 ประเภทประโยคที่ไม่สอดคล้องทางไวยากรณ์ * 今天我一支也没抽烟。 ✓ 今天我一支没烟。 ประเภทประโยคที่ไม่ถูกต้อง แต่สอดคล้องทางไวยากรณ์ * 今天不谈两个问题。 ✓ 今天不谈这两个问题。 ประเภทประโยคที่แต่งออกมาได้ไม่ดี * 妈妈每天不收拾屋子。 ✓ 妈妈每天都不收拾屋子。

ในขณะที่ จู ฉีจื่อและโจว เสี่ยวปิง (朱其智、周小兵, 2007: 19-23) ได้เสนอแนะถึงประเภทและวิธีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดไว้ดังนี้ ผู้สอนควรแบ่งประเภทของข้อผิดพลาดออกมา และวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่ละประเภท โดยเน้นการเปรียบเทียบระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมายซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาด ความคิดเห็นนี้ตรงกับข้อเสนอของสุชาติ มณีกาญจนสิงห์ (2543: 97-110) ที่พบว่าสาเหตุหลักมาจากผู้เรียนมักยึดโครงสร้างทางภาษาแม่ โดยไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างด้านไวยากรณ์และการใช้คำ ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำผิดประเภทและการใช้คำไม่รับกัน ผู้สอนควรเลือกวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาแม่ และวิเคราะห์ความซับซ้อนของภาษาเป้าหมาย คำที่ใช้ร่วมกันและโครงสร้างประโยค วิเคราะห์ในส่วนการเรียนการสอน เนื่องจากอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลมาจากหนังสือเรียน แบบฝึกหัด การอธิบาย และการวิเคราะห์ การสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่อาจมีความคลาดเคลื่อน ผู้สอนควรนำข้อผิดพลาดที่พบมาปรับใช้กับวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อใช้รับมือกับข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

2.2 การศึกษาข้อผิดพลาดทางการเรียนการสอนคำที่มีความหมายเหมือนกัน

ข้อผิดพลาดระหว่างการเรียนการสอนคำที่มีความหมายเหมือนกันของผู้เรียนชาวต่างชาติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้แต่เจ้าของภาษาเองก็อาจเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันได้เช่นกัน สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติการพัฒนาการเรียนการสอนให้สามารถลดข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นให้ได้เป็นสิ่งที่สำคัญ หลิว ซุนเหมย์ (刘春梅, 2007: 36-42) ได้ให้ความเห็นว่า สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติควรเน้นพัฒนาในด้านสื่อการเรียนการสอน เช่น แบบเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน โดยเฉพาะพจนานุกรมสำหรับผู้เรียนภาษาที่สองที่ยังขาดแคลน พัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดวิชาให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้ทั้งนั้นตัวผู้เรียนเองก็เป็นตัวแปรที่สำคัญต่อการเรียนรู้ ในขณะที่ หวัง เฟินเหนียน (王分年, 2009: 61-63) ได้ให้ความเห็นว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเกิดจากการที่ผู้เรียนได้รับผลกระทบจากภาษาแม่ ผลกระทบจากความรู้ในภาษาเป้าหมายที่ยังมีไม่

มากพอ ผลกระทบจากปัจจัยการเรียนการสอนภายในห้องเรียน ผลกระทบจากลักษณะการเรียนของตัวผู้เรียน และข้อจำกัดเรื่องระดับความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียน

2.3 การศึกษาข้อผิดพลาดทางการเรียนการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันเป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ในการเรียนการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันจะมีขอบเขตที่ค่อนข้างกว้าง ข้อผิดพลาดจึงเกิดขึ้นได้ง่ายและบ่อยครั้งหากไม่ได้รับการแก้ไข หลิว จิ้น (刘缙, 1997: 18-22) ได้ทำการวิจัยโดยการเก็บรวบรวมข้อสอบสำหรับจบการศึกษาจากผู้เรียนชาวต่างชาติ จำนวน 42 ชุด พบว่า มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 210 ประโยค มีจำนวน 138 ประโยคที่ผิดพลาดจากการเลือกใช้คำ และ 72 ประโยคที่ผิดพลาดจากความหมายของคำ เมื่อได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นพบว่า ผู้เรียนชาวต่างชาติมักมีข้อผิดพลาดโดยหลัก 3 จุด ประกอบด้วย 1. ข้อผิดพลาดจากหน่วยคำที่เหมือนกัน 2. ความสับสนในหนึ่งคำศัพท์หลากหลายความหมาย 3. ความซับซ้อนทางไวยากรณ์ ซึ่งการป้องกันข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น ผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญในการเจาะลึกถึงรายละเอียดปลีกย่อยของความเหมือนและความแตกต่างระหว่างกันอย่างชัดเจน ให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์ความหมายของหน่วยคำ และให้ความสำคัญต่อการเลือกใช้คำ จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้พบหนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ซึ่งจะต้องประกอบไปด้วย 3 หลัก คือ 1. จุดที่สำคัญ เจาะลึกอธิบายอย่างละเอียดชัดเจน 2. ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น โดยให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันด้วยตัวเอง 3. ทำแบบฝึกหัดให้หลากหลาย โดยนำการวิเคราะห์คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาใช้ร่วมกับการฝึกฝน และเพื่อป้องกันข้อผิดพลาดทางการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

หยาง ฉีโจว (杨奇洲, 2004: 96-104) ได้กล่าวถึงการเน้นจุดที่มักผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันไว้ดังนี้ ควรสังเกตว่ากริยานั้นๆ สามารถมีกรรมมารองรับได้หรือไม่ ทำหน้าที่เป็นกรรมกริยาหรือกรรมกริยาในประโยค อีกทั้งกรรมที่ใช้ร่วมกับคำกริยานั้นๆ จะต้องเป็นนามธรรมหรือรูปธรรม เป็นคนหรือเป็นสิ่งของ เป็นเวลาหรือสถานที่ ส่วนประธานของกริยานั้นๆ มีลักษณะเฉพาะหรือไม่ กริยานั้นๆ เป็นกริยาหลักหรือเป็นกริยาช่วย คำกริยานั้นๆ เกิดขึ้นแล้วหรือยังไม่เกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นจุดสำคัญที่ผู้สอนไม่ควรละเลย ในการวิจัยเกี่ยวกับข้อผิดพลาดนั้น ต้องเน้นในด้านที่แบ่งประเภทของข้อผิดพลาดเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์

ชิง เสว่หฺวา (卿雪华, 2004: 27-66) ได้ให้ข้อเสนอเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนการสอนคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันไว้ดังนี้ เมื่อได้รวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนแล้ว ให้แบ่งประเภทข้อผิดพลาดออกเป็น 1. ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ 2. ข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ 3. ข้อผิดพลาดด้านการออก

เสียง 4. ข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ ผู้วิจัยได้เน้นถึงข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดที่พบได้บ่อยที่สุดสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ซึ่งข้อผิดพลาดดังกล่าวมีสาเหตุมาจากการได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย อีกทั้งมาจากตัวผู้เรียนที่มักเลือกใช้คำที่ตนเองถนัด โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ผู้วิจัยได้แนะนำถึงกลยุทธ์ทางการสอน โดยเน้นการอธิบายความหมายของคำ วิเคราะห์วิธีใช้คำอย่างละเอียด เน้นให้ผู้เรียนฝึกฝนเพื่อสร้างความเคยชินทางประสาทสัมผัสในส่วนการพูดและการฟัง ให้ผู้เรียนทำความเข้าใจในการพูดและการเขียน การเลียนแบบการออกเสียงและการเขียนตัวอักษร ฝึกฝนให้ท่องจำ และให้สามารถเลือกใช้คำให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง ในการทำวิจัยเรื่องข้อผิดพลาดนั้น การทำสถิติก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน

ร่วานชื่อ เหมย์ฟาง (阮氏梅芳, 2011: 78-96) ได้วิจัยและทำสถิติถึงข้อผิดพลาดในการเรียนการสอนคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันของชาวต่างชาติพบว่า มีข้อผิดพลาดที่มีความถี่สูงตามลำดับอยู่ด้วยกัน 3 ประเภท ลำดับที่หนึ่ง คือ ข้อผิดพลาดทางความหมายของคำ ลำดับที่สอง คือข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ และลำดับสุดท้าย คือ ข้อผิดพลาดทางการใช้คำ ซึ่งข้อผิดพลาดเหล่านี้ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาเป้าหมาย ภาษาแม่ และสื่อการเรียนการสอน ในขณะที่ ไป ยิงอ้าย (白英爱, 2011: 43-45) ได้ใช้วิธีการทดสอบเพื่อหาข้อผิดพลาดโดยการแบ่งประเภทของข้อผิดพลาดที่น่าจะเกิดขึ้นและทดสอบในแต่ละด้าน ประกอบด้วยทดสอบด้านความหมายพื้นฐานของคำศัพท์ ด้านความหมายในการสื่ออารมณ์และความรู้สึก ด้านโครงสร้างของคำ ด้านประเภทของคำ และด้านคำศัพท์ที่ใช้ร่วมด้วย ซึ่งในการวิจัยพบว่า ด้านคำศัพท์ที่ใช้ร่วมกันมีข้อผิดพลาดมากที่สุด

เจิ้ง หู้อี้ (郑儒乙, 2012: 50-62) ได้วิจัยข้อผิดพลาดด้านการเรียนการสอนคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนชาวต่างชาติพบว่า สาเหตุของข้อผิดพลาดนั้นเกิดจากอิทธิพลจากภาษาแม่ที่สืบเนื่องมาจากลักษณะเฉพาะทางไวยากรณ์ อิทธิพลจากภาษาเป้าหมายที่ซับซ้อน อิทธิพลจากปัญหาทางการเรียนของผู้เรียนเอง อิทธิพลจากปัญหาของสื่อการเรียนการสอนที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และอิทธิพลจากครูผู้สอน ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาซึ่งประกอบไปด้วย การให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนหน่วยคำ ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ให้ความสำคัญกับการสอนโดยการเปรียบเทียบ เสริมสร้างรูปแบบการเรียนการสอนโดยเน้นการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมการอบรมเพื่อพัฒนาครูผู้สอน ให้ความสำคัญกับสื่อการเรียนการสอนและการสร้างคลังคำศัพท์

จากแนวคิดทฤษฎีและการศึกษาวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาวิเคราะห์คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ควรศึกษาวิเคราะห์ลักษณะเด่นของนักศึกษาไทย อิทธิพลของภาษาแม่ อิทธิพลของภาษาเป้าหมาย รูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน ศึกษาปัญหา และข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนภาษาที่สอง

ของผู้เรียน พร้อมทั้งหาสาเหตุและเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้
คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

บทที่ 3

ลักษณะการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

เพื่อศึกษาลักษณะการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานและนำตัวแปรต่างๆ ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาสร้างแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 แบบสอบถามการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

3.1.1 วัตถุประสงค์

แบบสอบถามสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือศึกษาลักษณะการใช้ วิเคราะห์ปัญหา และเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

3.1.2 ตัวแปร

1. ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีน

หากเรียนภาษาจีนมานาน ผู้เรียนน่าจะมี ความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันมากขึ้น

2. สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลปภาษาควรมีความสามารถในการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิทย์ และอาชีวศึกษา

3. ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)

หากมีระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) สูง ความสามารถในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันก็จะสูงขึ้นเช่นกัน

3.1.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 62 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงและนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 สาขาภาษาและวัฒนธรรมจีน สำนักวิชาจีนวิทยา จำนวน 44 คน ส่วนกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 18 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากสองมหาวิทยาลัยนี้เพราะต้องการกลุ่ม

ตัวอย่างที่มีความหลากหลาย และคัดเลือกเฉพาะนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาภาษาจีนมาแล้วอย่างน้อย 3 ปี เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวน่าจะมีพื้นฐานความรู้และทักษะการใช้ภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป สามารถนำแบบสอบถามมาใช้วิเคราะห์และอ้างอิงได้

ตารางที่ 3.1: ตารางแสดงข้อมูลระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน

ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน	จำนวนนักศึกษา(คน)
1 - 2 ปี	-
3 - 4 ปี	29
5 - 6 ปี	26
7 ปีขึ้นไป	7

ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีนอาจมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาที่เรียนภาษาจีนของผู้ตอบแบบสอบถามจากตาราง 3.1 จะเห็นว่า นักศึกษาทุกคนเรียนภาษาจีนมาไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ ได้ดังนี้ ระยะเวลา 3 - 4 ปี จำนวน 29 คน ระยะเวลา 5 - 6 ปี จำนวน 26 คน และระยะเวลา 7 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน

ตารางที่ 3.2: ตารางแสดงข้อมูลสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา

สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา	จำนวนนักศึกษา(คน)
สายวิทย์	3
สายวิทย์ - คณิต	15
สายศิลป์ - จีน	26
สายศิลป์จีน - อังกฤษ	13
สายศิลป์จีน - ฝรั่งเศส	1
สายคอมพิวเตอร์	3
สายบัญชี	1
รวม	62

สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาอาจเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยจึงสอบถามและรวบรวมข้อมูลดังกล่าว จากตาราง 3.2 จะเห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จบสายศิลป์ – จีน จำนวน 26 คน สายวิทย์ – คณิต จำนวน 15 คน สายศิลป์จีน – อังกฤษ จำนวน 13 คน สายวิทย์ จำนวน 3 คน สายคอมพิวเตอร์ จำนวน 3 คน สายบัญชี จำนวน 1 คน และสายศิลป์จีน – ฝรั่งเศส จำนวน 1 คน

ตารางที่ 3.3: ตารางแสดงข้อมูลระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)

ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)	จำนวนนักศึกษา(คน)
คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด	10
1	-
2	-
3	17
4	35
5	-
6	-
รวม	62

ระดับความรู้ภาษาจีนของผู้ตอบแบบสอบถามอาจเป็นอีกหนึ่งตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน จากตาราง 3.3 จะเห็นว่า นักศึกษาที่ผลคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด มีจำนวน 10 คน ส่วนกลุ่มที่คะแนนผ่านเกณฑ์ แบ่งเป็น ระดับ 3 จำนวน 17 คน และระดับ 4 จำนวน 35 คน

3.1.4 แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลเบื้องต้น ประกอบด้วย มหาวิทยาลัย รหัสนักศึกษา ชั้นปีการศึกษา เพศ ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา และระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แบ่งเป็น 3 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 1 เลือกเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์ จำนวน 24 ข้อ กำหนดให้ผู้ทำแบบทดสอบเลือกคำกริยาภาษาจีนที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างของแต่ละประโยคให้ถูกต้อง

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบถูกหรือผิด จำนวน 11 ข้อ ผู้ทำแบบทดสอบจะต้องใส่เครื่องหมาย
 ✓ ลงในวงเล็บด้านหลังของประโยคที่ถูกหลักไวยากรณ์ และใส่เครื่องหมาย ✗ ด้านหลังของประโยค
 ที่ผิดหลักไวยากรณ์ พร้อมทั้งอธิบายเหตุผล

ตอนที่ 3 เลือกประโยคที่แปลจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนได้ถูกต้อง จำนวน 8 ข้อ ผู้ทำ
 แบบทดสอบจะต้องอ่านประโยคภาษาไทยที่กำหนดให้ แล้วเลือกประโยคที่แปลเป็นภาษาจีนได้
 ถูกต้องที่สุด

ทั้งนี้ เพื่อศึกษาการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทยผู้วิจัยได้
 คัดเลือกคำศัพท์ที่จะใช้เป็นตัวอย่างในการทดสอบจำนวนทั้งหมด 8 ชุดคำกริยา ประกอบด้วย ชุดคำกริยา
 ที่ 1 认为 กับ 以为 ชุดคำกริยาที่ 2 举行 กับ 举办 ชุดคำกริยาที่ 3 感觉 กับ 感受 ชุดคำกริยาที่ 4
 损害 กับ 损坏 ชุดคำกริยาที่ 5 关怀 กับ 关心 ชุดคำกริยาที่ 6 旅行 กับ 游览 ชุดคำกริยาที่ 7
 表示 กับ 表达 และชุดคำกริยาที่ 8 发生 กับ 产生 ซึ่งจำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบอิงตามจำนวน
 ความแตกต่างของชุดคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

3.2 ผลการศึกษาข้อมูลการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

3.2.1 การศึกษาข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1

เลือกเติมคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันลงในช่องว่างให้ถูกต้อง แบบทดสอบตอนที่ 1 มี
 วัตถุประสงค์เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาว่า สามารถวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง
 คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้หรือไม่

ชุดคำกริยาที่ 1 以为 กับ 认为 มีคำถามทั้งหมด 5 ข้อ

คำถามข้อที่ 1

大家都_____你做代表比较合适。

认为 เป็นการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้อง ส่วน 以为 เป็นการวิเคราะห์หรือ
 แสดงความคิดเห็นที่เกิดจากการคาดคะเน ดังนั้นคำถามข้อนี้จึงต้องตอบว่า 认为 เพราะเป็นการ
 ถ่ายทอดความคิดเห็นของทุกคนให้ผู้ฟังรับทราบ ไม่ใช่การคาดคะเนโดยไม่มีหลักฐาน

คำถามข้อที่ 2

我满_____他是英国人呢。原来他是美国人。

以为 สามารถใช้ร่วมกับคำวิเศษณ์บอกระดับ 满 และ 很 ได้ ในขณะที่ 认为 ไม่สามารถใช้ร่วมกับคำวิเศษณ์บอกระดับได้ ในโจทย์ที่กำหนดให้มีคำวิเศษณ์บอกระดับ 满 คำถามข้อนี้จึงต้องตอบว่า 以为

คำถามข้อที่ 3

李老师被留学生_____是最好的老师。

认为 สามารถใช้รูปแบบประโยค 被...认为 และ 让...认为 ได้ ส่วน 以为 ไม่สามารถใช้ในรูปแบบประโยค 被...以为 ได้ ในโจทย์ที่กำหนดให้เป็นโครงสร้าง 被 คำถามข้อนี้จึงควรตอบว่า 认为

คำถามข้อที่ 4

我_____这样做对他会有帮助,没想到反而害了他。

以为 มักแฝงความหมายถึงการคาดคะเนที่ผิดพลาด ประโยคส่วนแรกและประโยคส่วนที่สองมักมีความขัดแย้งกัน สามารถใช้ร่วมกับคำว่า 还..., 其实... คำว่า ..., 实际上... คำว่า 满..., 没想到... และคำว่า 本..., 没料到... ในขณะที่ 认为 ไม่สามารถใช้ในลักษณะดังกล่าวได้ คำถามข้อนี้จึงควรตอบว่า 以为

คำถามข้อที่ 5

我们国家历来_____, 国家不分大小, 都有自己的主权。

认为 สามารถใช้กับประธานที่เป็นหน่วยงาน กลุ่ม การประชุม พรรค หรือประเทศได้ ในขณะที่ 以为 ไม่สามารถใช้กับประธานที่เป็นหน่วยงาน กลุ่ม การประชุม พรรค หรือประเทศได้ จะเห็นว่า ในประโยคมีคำว่า 国家 คำถามข้อนี้จึงควรตอบว่า 认为

ชุดคำกริยาที่ 2 举行 และ 举办 มีคำถามทั้งหมด 6 ข้อ

คำถามข้อที่ 6

这次会谈将于明天上午八点_____。

举行 มักใช้ในโครงสร้างประโยคกรรมวาจกหรือประโยคที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ และกรรมในประโยคเป็นคำกริยา เช่น การประชุม การเจรจา รวมทั้งสามารถใช้ในประโยคที่กล่าวถึงสถานที่และเวลาจัดงาน ส่วน 举办 ไม่สามารถใช้ในโครงสร้างประโยคดังกล่าวได้ คำถามข้อนี้จึงควรตอบว่า 举行

คำถามข้อที่ 7

演讲比赛今天下午两点在礼堂_____。

举行 มักใช้ในโครงสร้างประโยคกรรมวาจก ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ และกรรมในประโยคเป็นคำกริยา รวมทั้งสามารถใช้ในประโยคที่ระบุเวลาและสถานที่ในการจัดงานประเภทต่างๆ ส่วน 举办 ไม่สามารถใช้ในรูปแบบดังกล่าวได้ คำถามข้อนี้จึงตอบว่า 举行

คำถามข้อที่ 8

这个社区常常_____各种各样的讲座。

举办 ใช้ในประโยคที่ประธานเป็นผู้กระทำกริยานั้นโดยตรง ใช้กับกรรมที่เป็นคำนาม เช่น การบรรยาย การประชุมสัมมนา ซึ่งอาจจะกล่าวถึงผู้ดำเนินงานด้วย ส่วน 举行 ไม่สามารถใช้ในรูปแบบดังกล่าวได้ คำถามข้อนี้จึงควรตอบว่า 举办

คำถามข้อที่ 9

书画展览在图书馆的楼下大厅_____。

举行 ใช้ในโครงสร้างประโยคกรรมวาจก ซึ่งประธานเป็นผู้ถูกกระทำ และยังสามารถใช้ในประโยคที่กล่าวถึงสถานที่ในการจัดงานได้ด้วย ส่วน 举办 ไม่สามารถใช้ในรูปแบบดังกล่าวได้ คำถามข้อนี้จึงควรตอบว่า 举行

คำถามข้อที่ 10

电影欣赏讲座由学生会_____。

举办 ใช้ในประโยคกรรมวาจกที่ประธานเป็นผู้กระทำ รวมถึงประโยคที่กรรมวางอยู่ด้านหน้าของประธาน คำศัพท์ที่บ่งบอกชื่อผู้จัดงานหรือหน่วยงานที่จัดงานจะต้องวางอยู่ระหว่างโครงสร้าง 由...举办 ในทางตรงข้ามคำว่า 举行 มักไม่ปรากฏในโครงสร้างประโยคดังกล่าว คำถามข้อนี้จึงต้องตอบว่า 举办

คำถามข้อที่ 11

书法展览明天在展览厅_____。

举行 ใช้ในโครงสร้างประโยคกรรมวาจกที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ รวมทั้งใช้ในรูปแบบประโยคที่กล่าวถึงสถานที่ในการจัดงาน ส่วน 举办 ไม่สามารถใช้ในรูปแบบดังกล่าวได้ 举行 จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

ชุดคำกริยาที่ 3 感觉 และ 感受 มีคำถามทั้งหมด 3 ข้อ

คำถามข้อที่ 12

我_____长城很雄伟。

感觉 สามารถใช้ในประโยคที่แสดงถึงการรับรู้ที่ผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสต่างๆ แล้วทำให้เกิดความรู้สึกหรือความคิดเห็นขึ้น ส่วน 感受 ไม่สามารถใช้ในประโยคที่แสดงถึงการรับรู้ที่ทำให้เกิดความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้ คำถามข้อนี้ควรตอบว่า 感觉 เพราะในประโยคเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของกำแพงเมืองจีนผ่านประสาทสัมผัสทางตา

คำถามข้อที่ 13

在新的地方工作，_____大家对我很好。

ด้านหลังของ 感觉 คือ กรรมที่เป็นวลีคำกริยาหรือประโยคสั้นๆ ส่วน 感受 ไม่สามารถใช้ในรูปประโยคนี้ได้ คำถามข้อนี้จึงตอบว่า 感觉

คำถามข้อที่ 14

我们去南方走一走，_____南方的春天怎么样?

感受 สามารถใช้กับการแสดงความรู้สึกจากการผ่านประสบการณ์ในอดีต ส่วน 感觉 ไม่สามารถใช้กับการแสดงความรู้สึกในลักษณะดังกล่าวได้ คำตอบที่ถูกต้อง คือ 感受 เพราะในประโยคเป็นการแสดงความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม

ชุดคำกริยาที่ 4 损害 และ 损坏 มีคำถามทั้งหมด 3 ข้อ

คำถามข้อที่ 15

他就用这样的手段对机器进行_____。

损坏 สามารถทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา 进行 ได้ ส่วน 损害 ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา 进行 ได้ คำถามข้อนี้ต้องตอบว่า 损坏 เพราะในประโยคมี 进行 มาทำหน้าที่เป็นกริยาในประโยค

คำถามข้อที่ 16

大家都不能_____集体利益。

损害 ใช้กับความเสียหายที่เกิดกับสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น กิจการ ผลประโยชน์ สุขภาพ ชื่อเสียง เป็นต้น ส่วน 损坏 มักใช้กับความเสียหายที่เกิดกับสิ่งของที่เป็นรูปธรรม คำตอบที่ถูกต้อง คือ 损害 เพราะในประโยคเป็นการเกิดความเสียหายกับผลประโยชน์ส่วนรวม

คำถามข้อที่ 17

一些名胜古迹在地震中受到了严重_____。

损坏 สามารถทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา 受到 ได้ ส่วน 损害 ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา 受到 ได้ คำถามข้อนี้จึงควรตอบว่า 损坏 เพราะในประโยคมี 受到 มาทำหน้าที่เป็นกริยาในประโยค

ชุดคำกริยาที่ 5 关怀 กับ 关心 มีคำถามทั้งหมด 3 ข้อคำถามข้อที่ 18

谁不_____自己的前途和命运啊?

关心 สามารถใช้กับการแสดงความห่วงใยและใส่ใจเรื่องราวของตนเองได้ ส่วน 关怀 ไม่สามารถใช้กับการแสดงความห่วงใยและใส่ใจเรื่องดังกล่าวได้ คำถามข้อนี้ควรตอบว่า 关心 เพราะในประโยคเป็นการแสดงความห่วงใยอนาคตและโชคชะตาของตนเอง

คำถามข้อที่ 19

在政府的_____下，人民的生活很快得到了改善。

关怀 สามารถใช้ในโครงสร้างประโยค 在...下 ได้ ส่วน 关心 ไม่สามารถใช้ในโครงสร้างดังกล่าวได้ คำถามข้อนี้จึงควรตอบว่า 关怀

คำถามข้อที่ 20

他很_____这件事，已经问过我好几次了。

关心 สามารถใช้กับการแสดงความห่วงใยที่มีต่อบุคคลหรือเรื่องราวต่างๆ ได้ ส่วน 关怀 สามารถใช้กับการแสดงความห่วงใยที่มีต่อบุคคลเท่านั้น ไม่สามารถแสดงความห่วงใยเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ได้ คำตอบที่ถูกต้อง คือ 关心

ชุดคำกริยาที่ 6 旅行 กับ 游览 มีคำถามทั้งหมด 4 ข้อ

คำถามข้อที่ 21

我在北京_____了长城、故宫、颐和园和北海公园。

游览 เป็นสกรรมกริยา ต้องการกรรมมารับ ส่วน 旅行 เป็นนกรรมกริยา ไม่ต้องการกรรมมารับ คำถามข้อนี้จึงควรตอบว่า 游览

คำถามข้อที่ 22

我们家的人都喜欢_____。

旅行 เป็นนกรรมกริยา ไม่ต้องการกรรมมารับในประโยค ส่วน 游览 เป็นสกรรมกริยา คำตอบที่ถูกต้อง คือ 旅行

คำถามข้อที่ 23

去年我去了两个国家_____。

旅行 เป็นนกรรมกริยา ไม่ต้องการกรรมมารับ และสามารถเข้ากับคำนามบอกจำนวนนับได้ ส่วน 游览 เป็นสกรรมกริยา ไม่สามารถเข้ากับคำนามบอกจำนวนนับได้ คำถามข้อนี้จึงต้องตอบว่า 旅行

คำถามข้อที่ 24

长期在外_____是很辛苦的。

旅行 สามารถใช้ในประโยคที่สื่อความหมายถึงการไปท่องเที่ยวหรือทำธุระได้ ส่วนคำว่า 游览 มักใช้ในประโยคที่สื่อความหมายถึงการออกไปท่องเที่ยวเท่านั้น ไม่สามารถสื่อถึงการเดินทางเพื่อไปทำธุระได้ คำถามข้อนี้จึงต้องตอบว่า 旅行 เพราะในประโยคกล่าวถึงความยากลำบากของการเดินทางรอนแรมไปต่างถิ่นเป็นเวลานาน ซึ่งไม่ใช่การท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.4: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 1

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ตอบถูก		ตอบผิด	
			จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1	认为--以为	52	83.87	10	16.13

ตารางที่ 3.4: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 1 (ต่อ)

ตอนที่	คำถาม ที่	ชุดคำกริยา	ตอบถูก		ตอบผิด	
			จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	2	认为-以为	52	83.87	10	16.13
	3		45	72.58	17	27.42
	4		47	75.81	15	24.19
	5		48	77.42	14	22.58
	6	举行-举办	38	61.29	24	38.71
	7		38	61.29	24	38.71
	8		43	69.35	19	30.65
	9		42	67.74	20	32.26
	10		41	66.13	21	33.87
	11		39	62.90	23	37.10
	12	感觉-感受	55	88.71	7	11.29
	13		27	43.55	35	56.45
	14		26	41.94	36	58.06
	15	损害-损坏	35	56.45	27	43.55
	16		34	54.84	28	45.16
	17		32	51.61	30	48.39
	18	关怀-关心	52	83.87	10	16.13
	19		51	82.26	11	17.74
	20		47	75.81	15	24.19

ตารางที่ 3.4: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 1 (ต่อ)

ตอนที่	คำถาม ที่	ชุดคำกริยา	ตอบถูก		ตอบผิด	
			จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	21	旅行--游览	42	67.74	20	32.26
	22		44	70.97	18	29.03
	23		43	69.35	19	30.65
	24		24	38.71	38	61.29

จากการทดสอบวัดความสามารถทางการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันในตอนที่ 1 พบว่า

ชุดคำกริยาที่ 1 认为 และ 以为 ในข้อ 1-5 มีอัตราการตอบถูกโดยเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 70 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถแยกแยะความแตกต่างของคำกริยาดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

ชุดคำกริยาที่ 2 举行 และ 举办 ในข้อ 6-11 มีอัตราการตอบถูกโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ 60-69 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจำนวนไม่น้อยยังมีปัญหาในการใช้และแยกแยะความแตกต่างของคำกริยาทั้งสอง

ชุดคำกริยาที่ 3 感觉 และ 感受 อัตราการตอบถูกในข้อ 12-14 ไม่ได้ไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ข้อที่ 12 อัตราการตอบถูกสูงถึงร้อยละ 88.71 แต่ในข้อที่ 13 และ 14 อัตราการตอบถูกลดต่ำลงอย่างเห็นได้ชัด ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ 40-45 เท่านั้น แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างของคำศัพท์ดังกล่าวได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจจะยังขาดความเข้าใจและไม่สามารถใช้ได้อย่างถูกต้องทั้งหมด ซึ่งประเด็นนี้จะอภิปรายเพิ่มเติมในบทต่อไป

ชุดคำกริยาที่ 4 损害 และ 损坏 อัตราการตอบถูกในข้อ 15-17 อยู่ในระหว่างร้อยละ 50 - 59 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจำนวนมากยังขาดความเข้าใจและไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างของคำกริยาดังกล่าวได้

ชุดคำกริยาที่ 5 关怀 และ 关心 อัตราการตอบถูกในข้อ 18-20 สูงกว่าร้อยละ 75 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจและสามารถเลือกใช้คำกริยาดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

ชุดคำกริยาที่ 6 旅行 และ 游览 จากตารางพบว่า ข้อที่ 21-23 มีอัตราการตอบถูกอยู่ในระหว่างร้อยละ 65-70 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งสามารถแยกแยะความแตกต่างและเลือกใช้คำกริยาดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่ข้อ 24 อัตราการตอบถูกกลับลดต่ำลงเหลือเพียงร้อยละ 38.71 ซึ่งสาเหตุของความแตกต่างทางตัวเลขนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์และอภิปรายเพิ่มเติมในบทต่อไป

จากข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 1 อัตราการตอบถูกสูงต่ำคละกันไป แสดงให้เห็นว่า มีทั้งนักศึกษาที่เข้าใจและยังขาดความเข้าใจในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ ซึ่งยังไม่สามารถสรุปได้ชัดเจน จะต้องศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในแบบทดสอบต่อไป

3.2.2 การศึกษาข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2

จำนวนคำถามทั้งหมด 11 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนที่ 1 เต็มเครื่องหมาย ถูกผิด และส่วนที่ 2 อธิบายเหตุผล ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้ทุกคำถามในตอนที่ 2 ต้องตอบผิดทั้งหมด เนื่องจากป้องกันการเดาสุ่มของนักศึกษา และเพื่อให้ทราบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันอย่างไรหรือไม่ โดยให้อธิบายเหตุผลร่วมด้วยว่า เหตุใดจึงถูกหรือผิด ไวยากรณ์ ซึ่งในส่วนอธิบายเหตุผล ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ตอบคำถามในส่วนนี้

ชุดคำกริยาที่ 1 以为 และ 认为 มีคำถามทั้งหมด 2 ข้อ

คำถามข้อที่ 1

昨天晚上你去喝酒了，你认为我不知道吗？

认为 เป็นการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นโดยใช้ความรู้พื้นฐานที่ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริง ส่วน 以为 เป็นการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นที่เป็นการคาดคะเนซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง จะเห็นว่า ในประโยคเป็นการวิเคราะห์เรื่องราวที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้อง คือ 以为

คำถามข้อที่ 2

我认为你不想去了呢。

以为 สามารถใช้เป็นประโยคเดียว โดยละประโยคที่สองไว้ในฐานที่เข้าใจได้ ส่วน 认为 ไม่สามารถใช้ในประโยคลักษณะดังกล่าว จะเห็นว่า ประโยคที่โจทย์กำหนดให้เป็นประโยคที่ละข้อความบางอย่างเอาไว้ ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้องจึงควรแก้ไขเป็น 以为

ชุดคำกริยาที่ 3 感觉 กับ 感受 มีคำถามทั้งหมด 2 ข้อ

คำถามข้อที่ 3

我感受这个句子有些问题。

感受 ไม่สามารถใช้ในประโยคที่มีการแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ จะเห็นว่า ในประโยคที่กำหนดให้เป็นการแสดงความคิดเห็น ดังนั้นประโยคที่ถูกต้องจึงควรใช้คำว่า 感觉

คำถามข้อที่ 4

我强烈地感觉到了他对我的爱。

คำว่า 感觉 ไม่สามารถใช้กับการเกิดความรู้สึกที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งภายนอกได้ จะเห็นว่า ในประโยคเป็นความรู้สึกที่ได้รับจากสิ่งภายนอก คือ การรับรู้ถึงความรักที่เขามอบให้ ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้องจึงควรแก้ไขเป็น 感受

ชุดคำกริยาที่ 7 表示 กับ 表达 มีคำถามทั้งหมด 4 ข้อ

คำถามข้อที่ 5

今天是你的生日。这点小礼物表达我对你的祝贺。

คำว่า 表达 ไม่สามารถใช้กับประโยคที่แสดงถึงสิ่งที่มีนัยยะทางความหมายหรือความหมายแฝงได้ จะเห็นว่า ในประโยคใช้ของขวัญแทนการอวยพร ซึ่งมีนัยยะทางความหมาย ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้อง คือ 表示

คำถามข้อที่ 6

红灯表达停，绿灯表达行。

คำว่า 表达 ไม่สามารถใช้กับสิ่งที่เป็นอวัจนภาษาได้ จะเห็นว่า ในประโยคเป็นการใช้สัญลักษณ์ คือ ไฟจราจร ซึ่งเป็นอวัจนภาษาในการแสดงถึงความหมายบางอย่างให้บุคคลอื่นเข้าใจ ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้องควรเป็นคำว่า 表示

คำถามข้อที่ 7

这篇课文表示了作者对母亲的爱。

คำว่า 表示 ไม่ใช่ใช้กับการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจผ่านทางคำพูดหรือตัวอักษร จะเห็นว่า ในประโยคเป็นการแสดงความรักที่มีต่อมารดาโดยถ่ายทอดผ่านตัวอักษร ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้องจึงควรเป็นคำว่า 表达

คำถามข้อที่ 8

晚上建筑物上发光的红灯表达了这座建筑物的高度。

表示 มักใช้กับสิ่งที่เป็นอวัจนภาษาหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้อธิบายความหมายแทนคำพูดหรือตัวอักษร ส่วน 表达 ไม่สามารถใช้กับสิ่งที่เป็นอวัจนภาษาได้ จะเห็นว่า ในประโยคเป็นการกล่าวถึงดวงไฟที่ส่องสว่าง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ให้ทราบถึงความสูงของตึก ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้อง คือ 表示

ชุดคำกริยาที่ 8 发生 กับ 产生 มีคำถามทั้งหมด 3 ข้อ

คำถามข้อที่ 9

在历史的长河中，发生了许多英雄人物。

发生 ใช้กับสิ่งที่เดิมไม่เคยมีและไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน จะเห็นว่า ในประโยคเป็นการกล่าวถึงการเกิดขึ้นของวีรบุรุษ ซึ่งเดิมเคยมีอยู่ก่อนแล้วและเกิดขึ้นใหม่อีก ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้อง คือ 产生

คำถามข้อที่ 10

他到中国以后发生了各种各样的想法。

产生 สามารถใช้กับการเกิดความคิด ความเห็น หรือความหวัง ส่วน 发生 ไม่สามารถใช้กับการเกิดความคิดเห็นหรือความหวังได้ จะเห็นว่า ในประโยคกล่าวถึงการเกิดความคิดเห็นที่หลากหลายหลังจากเดินทางไปถึงประเทศจีน ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้อง คือ 产生

คำถามข้อที่ 11

发生 สามารถใช้กับเหตุการณ์ที่มีความหมายเชิงลบ เช่น อุบัติเหตุ การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ส่วน 产生 ไม่สามารถใช้กับกรณีที่กำลังกล่าวมาข้างต้นได้ ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้อง คือ 发生 เนื่องจากในประโยคดังกล่าวได้บรรยายถึงการเกิดอุบัติเหตุทางจราจร

ตารางที่ 3.5: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 2

ตอนที่	คำถาม ที่	ชุดคำกริยา	ตอบถูก		ตอบผิด	
			จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2	1	认为-以为	40	64.52	22	35.48
	2		39	62.90	23	37.10
	3	感觉-感受	37	59.68	25	40.32
	4		28	45.16	34	54.84
	5	表示-表达	15	24.19	47	75.81
	6		34	54.84	28	45.16
	7		25	40.32	37	59.68
	8		16	25.81	46	74.19
	9	发生-产生	33	53.23	29	46.77
	10		31	50.00	31	50.00
	11		32	51.61	30	48.39

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่า

ชุดคำกริยาที่ 1 认为 และ 以为 ในข้อ 1 และ 2 มีอัตราการตอบถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 70 ลดลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับผลของแบบทดสอบตอนที่ 1 สะท้อนให้เห็นว่า หากเปลี่ยนรูปแบบคำถาม นักศึกษาจำนวนหนึ่งอาจไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 认为 - 以为 ได้

ชุดคำกริยาที่ 3 感觉 และ 感受 ในข้อ 3 และ 4 อัตราการตอบถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 โดยเฉพาะข้อที่ 4 อัตราการตอบถูกต้องเหลือเพียงร้อยละ 45.16 เท่านั้น แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาอาจขาดความเข้าใจและไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 感觉 - 感受 ได้อย่างแท้จริง

ชุดคำกริยาที่ 7 表示 และ 表达 ในข้อ 5-8 อัตราการตอบถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 โดยเฉพาะข้อที่ 5 และ 8 อัตราการตอบถูกต้องเหลือเพียงร้อยละ 24.19 และ 25.81 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจำนวนมากมีปัญหาในการใช้และไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่าง 表示 - 表达 ได้

ชุดคำกริยาที่ 8 发生 และ 产生 ในข้อ 9-11 อัตราการตอบถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60 เช่นกัน จากผลการทดสอบ เราอาจจะสรุปได้ว่า นักศึกษายังขาดความเข้าใจและไม่สามารถเลือกใช้คำกริยาดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง

จากข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 2 อัตราการตอบถูกส่วนใหญ่ต่ำกว่าร้อยละ 60 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษายังขาดความเข้าใจและไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้

3.2.3 การศึกษาข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3

แบบสอบถามตอนที่ 3 คำถามมีทั้งหมด 8 ข้อ ให้นักศึกษาเลือกประโยคที่แปลเป็นภาษาจีนได้ถูกต้องที่สุด คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน มักมีคำอธิบายความหมายเป็นภาษาไทยเพียงคำเดียว จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำกริยาขึ้น ผู้วิจัยจึงสร้างแบบสอบถามตอนที่ 3 โดยการนำประโยคภาษาไทยมาเป็นโจทย์ และนำประโยคภาษาจีนที่แตกต่างเฉพาะคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาเป็นตัวเลือก เพื่อทดสอบว่านักศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ตรงตามประโยคภาษาไทยที่ต้องการสื่อหรือไม่

ชุดคำกริยาที่ 1 以为 กับ 认为

คำถามข้อที่ 1

เธอทบทวนเป็นอย่างดี ฉันคิดว่าเธอต้องสอบได้ดี อย่างกังวลใจไปเลย

A.你复习得很好，我认为你会考得很好，别担心。

B.你复习得很好，我以为你会考得很好，别担心。

认为 และ 以为 แม้แปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า คิดว่า แต่ในประโยคภาษาไทยเป็นการแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้อง ผ่านความรู้พื้นฐาน ไม่ได้เป็นการคาดคะเน ดังนั้น 认为 จึงเป็นข้อที่ถูกต้อง

ชุดคำกริยาที่ 3 感觉 กับ 感受

คำถามข้อที่ 2

ฉันรู้สึกค่อนข้างหนาว

A.我感觉有点冷。

B.我感受有点冷。

感觉 และ 感受 แปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า รู้สึก ซึ่งมีความแตกต่างจากภาษาจีน กล่าวคือ 感觉 เป็นความรู้สึกที่ได้รับผ่านประสาทสัมผัส ในทางกลับกัน 感受 เป็นความรู้สึกที่ไม่ได้ผ่านประสาทสัมผัส จากประโยคภาษาไทยที่ว่า ฉันรู้สึกค่อนข้างหนาว เป็นความหนาวเย็นที่รับรู้ผ่านประสาทสัมผัสทางผิวหนัง 感觉 จึงเป็นประโยคที่ถูกต้อง

ชุดคำกริยาที่ 2 举行 กับ 举办

พวกเขาจะจัดงานเลี้ยงตรุษจีนดังนั้นจึงกำลังเตรียมความพร้อมอยู่

A.他们正在为举行春节晚会而做着准备。

B.他们正在为举办春节晚会而做着准备。

举行 และ 举办 แปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า จัด หากแต่ในภาษาจีนมีลักษณะเฉพาะของคำที่ต่างกัน 举办 เน้นการจัดการ และดำเนินการที่ผ่านการวางแผนการเตรียมการมาก่อน ส่วน 举行 เน้นการดำเนินการ และปฏิบัติการกิจกรรมต่างๆ จากประโยคภาษาไทยที่ว่า พวกเขาจะจัดงานเลี้ยงตรุษจีนดังนั้นจึงกำลังเตรียมความพร้อมอยู่ เป็นการจัดการที่มีการวางแผนและเตรียมการ ดังนั้น 举办 จึงเป็นประโยคที่ถูกต้อง

ชุดคำกริยาที่ 7 表示 กับ 表达

คำถามข้อที่ 4

พวกเราต่างแสดงความคิดเห็นของตนเองแล้ว ตอนนี้แสดงความคิดเห็นของคุณเถอะ

A.我们都表示了自己的看法,现在谈谈你的看法吧。

B.我们都表达了自己的看法,现在谈谈你的看法吧。

表示 และ 表达 แปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า แสดง ซึ่งคำว่า แสดง ในภาษาไทยไม่มีลักษณะเฉพาะของคำ หากแต่ในภาษาจีนจะมีลักษณะเฉพาะ 表示 สามารถใช้กับการแสดงความ

คิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวได้ ส่วน 表达 ไม่สามารถใช้กับการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวได้ จากประโยคภาษาไทยที่ว่า พวกเราต่างแสดงความคิดเห็นของตนเองแล้ว ตอนนี้แสดงความคิดเห็นของคุณเถอะ เป็นการกล่าวถึงการแสดงความคิดเห็น ดังนั้นประโยคที่ถูกต้องคือ 表示

ชุดคำกริยาที่ 4 损害 กับ 损坏

คำถามข้อที่ 5

สูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพร่างกาย

A.抽烟会损害身体健康。

B.抽烟会损坏身体健康。

损害 และ 损坏 แปลเป็นภาษาไทยได้ว่า ทำลาย ไม่มีข้อจำกัดในการใช้คำ ซึ่งแตกต่างจากภาษาจีน 损害 ใช้กับสิ่งที่เป็นนามธรรม ในการกลับกัน 损坏 ไม่สามารถใช้กับสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ จากประโยคภาษาไทย สูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพร่างกาย ซึ่งสุขภาพร่างกายเป็นสิ่งที่ เป็นนามธรรม ดังนั้นเลือกประโยค 损害 จึงถูกต้อง

ชุดคำกริยาที่ 5 关怀 กับ 关心

คำถามข้อที่ 6

ท่านผู้นำเอาใจใส่พวกเรา พวกเราจึงสมควรเอาใจใส่ท่านผู้นำเช่นกัน

A.领导关怀我们，我们也应该关怀领导。

B.领导关怀我们，我们也应该关心领导。

关怀 และ 关心 มีความหมายเหมือนกันว่า เอาใจใส่ ซึ่งในภาษาไทยไม่มีข้อจำกัดในการใช้คำ แตกต่างจากภาษาจีน 关心 สามารถใช้กับประโยคที่ประธานมีสถานะทางสังคมต่ำกว่ากรรมได้ ส่วน 关怀 ไม่สามารถใช้กับประโยคที่ประธานมีสถานะทางสังคมต่ำกว่ากรรมได้ จากประโยคภาษาไทยที่ว่า ท่านผู้นำเอาใจใส่พวกเรา พวกเราจึงสมควรเอาใจใส่ท่านผู้นำเช่นกัน เห็นได้ว่าประธานในประโยคมีสถานะทางสังคมต่ำกว่ากรรม ประโยค 关心 จึงเป็นประโยคที่ถูกต้อง

ชุดคำกริยาที่ 6 旅行 และ 游览

คำถามข้อที่ 7

พวกเขาวางแผนจะไปท่องเที่ยวประเทศจีน

A.他们打算去中国旅行。

B.他们打算去中国游览。

旅行 และ 游览 แปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า ท่องเที่ยว ซึ่งในภาษาไทยคำว่า ท่องเที่ยว ไม่มีข้อจำกัดทางการใช้คำ หากแต่ในภาษาจีน 旅行 เป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องการกรรมารองรับ ส่วน 游览 เป็นกิจกรรมที่ต้องการกรรมารองรับ จากประโยคภาษาไทย พวกเขาวางแผนจะไปท่องเที่ยวประเทศจีน เมื่อแปลเป็นภาษาจีน ต้องเลือกใช้ 旅行 เพราะโครงสร้างประโยคต้องการคำกรรมา

ชุดคำกริยาที่ 8 发生 กับ 产生

คำถามข้อที่ 8

แต่ไหนแต่ไรเรื่องราวประเภทนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

A.这种事情以前从来没有发生过。

B.这种事情以前从来没有产生过。

发生 และ 产生 แปลเป็นภาษาไทยเหมือนกันว่า เกิด อย่างไรก็ตาม ประโยคข้างต้นสื่อความหมายถึงเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ดังนั้นประโยคที่ใช้คำกริยา 发生 จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้อง เพราะ 产生 ใช้คู่กับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว

ตารางที่ 3.6: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 3

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ตอบถูก		ตอบผิด	
			จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3	1	认为-以为	37	59.68	25	40.32
	2	感觉-感受	53	85.48	9	14.52

ตารางที่ 3.6: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 3 (ต่อ)

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ตอบถูก		ตอบผิด	
			จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
3	3	举行-举办	37	59.68	25	40.32
	4	表示-表达	23	37.10	39	62.90
	5	损害-损坏	36	58.06	26	41.94
	6	关怀-关心	31	50.00	31	50.00
	7	旅行-游览	53	85.48	9	14.52
	8	发生-产生	58	93.55	4	6.45

จากข้อมูลในตารางข้างต้นพบว่า

ชุดคำกริยาที่ 1 认为 และ 以为 ในข้อ 1 มีอัตราการตอบถูกร้อยละ 59.68 ซึ่งลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของตอนที่ 1 และ 2 รูปแบบคำถามที่เปลี่ยนไปอาจส่งผลกระทบต่อตรงต่อการเลือกคำตอบของนักศึกษา อย่างไรก็ตามข้อมูลตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาเกือบครึ่งหนึ่งไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 认为 - 以为 ได้

ชุดคำกริยาที่ 3 感觉 และ 感受 ในข้อ 2 อัตราการตอบถูกสูงกว่าร้อยละ 80 เราอาจจะสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 感觉 - 感受 ได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราค่าเฉลี่ยของคำกริยาเดียวกันในแบบทดสอบตอนที่ 1 และตอนที่ 2 จะเห็นว่า อัตราการตอบถูกไม่เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน ซึ่งประเด็นนี้ผู้วิจัยจะอภิปรายเพิ่มเติมในบทต่อไป

ชุดคำกริยาที่ 2 举行 และ 举办 ในข้อ 3 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 59.68 ซึ่งตัวเลขนี้มีความใกล้เคียงกับอัตราการตอบถูกในแบบทดสอบตอนที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 举行 และ 举办 ได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจยังไม่เข้าใจครบถ้วนและลึกซึ้งเพียงพอ

ชุดคำกริยาที่ 7 表示 และ 表达 ในข้อ 4 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 37.10 ซึ่งใกล้เคียงกับ อัตราการตอบถูกในแบบทดสอบตอนที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาน่าจะไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 表示 และ 表达 ได้

ชุดคำกริยาที่ 4 损害 และ 损坏 ในข้อ 5 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 58.06 ซึ่งใกล้เคียงกับ อัตราการตอบถูกในแบบทดสอบตอนที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่าง 损害 และ 损坏 ได้

ชุดคำกริยาที่ 5 关怀 และ 关心 ในข้อ 6 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 50.00 ซึ่งมีค่าลดต่ำลงจากแบบทดสอบตอนที่ 1 อย่างชัดเจน จึงมีความเป็นไปได้ว่า นักศึกษาสามารถเลือกใช้คำกริยา 关怀 และ 关心 ได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่เข้าใจความแตกต่างของคำกริยาดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์

ชุดคำกริยาที่ 6 旅行 และ 游览 ในข้อ 7 อัตราการตอบถูกสูงถึงร้อยละ 85.48 จากข้อมูลในตารางข้างต้น นักศึกษาน่าจะสามารถแยกความแตกต่างระหว่าง 旅行 และ 游览 ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม อัตราการตอบถูกในตอนที่ 3 ไม่สอดคล้องกับบางคำถามในแบบทดสอบตอนที่ 1 ซึ่งประเด็นนี้จะอภิปรายเพิ่มเติมในบทต่อไป

ชุดคำกริยาที่ 8 发生 และ 产生 ในข้อ 8 อัตราการตอบถูกสูงถึงร้อยละ 93.55 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่สามารถแยกความแตกต่างระหว่าง 发生 และ 产生 ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม อัตราการตอบถูกในแบบทดสอบตอนที่ 3 ไม่สอดคล้องและแตกต่างกับอัตราการตอบถูกในแบบทดสอบตอนที่ 2 อย่างชัดเจน ซึ่งจะวิเคราะห์และอภิปรายอีกครั้งในบทต่อไป

จากข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 3 อัตราการตอบถูกสูงต่ำคละกั้นไป แสดงให้เห็นว่า มีทั้งนักศึกษาที่เข้าใจและยังขาดความเข้าใจในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการตอบถูกในแบบทดสอบอื่น กลับพบความไม่สอดคล้องกันในหลายชุดคำกริยา ซึ่งจะต้องได้รับการวิเคราะห์และอภิปรายเพิ่มเติมในบทต่อไป

3.3 การศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

วิเคราะห์ข้อมูลการตอบแบบทดสอบด้านตัวแปรที่อาจมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ผลการวิเคราะห์ได้แสดงข้อมูลตามตารางต่อไปนี้

3.3.1 ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน

ตารางที่ 3.7: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 1 จำแนกตามระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน		ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน		ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน	
			3 -4 ปี		5 - 6 ปี		7 ปีขึ้นไป	
			ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ	ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ	ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ
1	1	认为 -- 以为	79.31	20.69	84.62	13.79	100.00	0.00
	2		68.97	31.03	96.15	3.45	100.00	0.00
	3		62.07	37.93	80.77	17.24	85.71	3.45
	4		68.97	31.03	80.77	17.24	85.71	3.45
	5		68.97	31.03	84.62	13.79	85.71	3.45
	6	举行 -- 举办	62.07	37.93	53.85	41.38	85.71	3.45
	7		58.62	41.38	65.38	31.03	57.14	10.34
	8		79.31	20.69	61.54	34.48	57.14	10.34
	9		65.52	34.48	73.08	24.14	57.14	10.34
	10		58.62	41.38	69.23	27.59	85.71	3.45
	11		58.62	41.38	65.38	31.03	71.43	6.90
	12	感觉 -- 感受	86.21	13.79	92.31	6.90	85.71	3.45
	13		37.93	62.07	42.31	51.72	71.43	6.90
	14		41.38	58.62	34.62	58.62	71.43	6.90

ตารางที่ 3.7: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 1 จำแนกตามระยะเวลาที่เรียน
ภาษาจีน (ต่อ)

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน		ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน		ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน	
			3 - 4 ปี		5 - 6 ปี		7 ปีขึ้นไป	
			ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ	ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ	ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ
1	15	损害	55.17	44.83	53.85	41.38	71.43	6.90
	16	--	48.28	51.72	57.69	37.93	71.43	6.90
	17	损坏	55.17	44.83	38.46	55.17	85.71	3.45
	18	关怀	72.41	27.59	92.31	6.90	100.00	0.00
	19	--	65.52	34.48	100.00	0.00	85.71	3.45
	20	关心	62.07	37.93	88.46	10.34	85.71	3.45
	21	旅行 -- 游览	62.07	37.93	69.23	27.59	85.71	3.45
	22		58.62	41.38	76.92	20.69	100.00	0.00
	23		68.97	31.03	73.08	24.14	57.14	10.34
	24		48.28	51.72	30.77	62.07	28.57	17.24

ก่อนเริ่มเก็บข้อมูลและทำแบบสอบถาม ผู้วิจัยคาดว่า ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีนอาจเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อทักษะการใช้ภาษาจีน หากเรียนภาษาจีนมาเป็นเวลายาวนาน ทักษะภาษาและความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับภาษาจีนน่าจะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ รวมไปถึงการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันด้วย อย่างไรก็ตาม

จากตารางอธิบายผลแบบทดสอบตอนที่ 1 มีคำถามจำนวน 8 ข้อจากทั้งหมด 24 ข้อ ที่แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาเรียนภาษาจีนสั้นกลับมีอัตราการตอบถูกที่สูงกว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาเรียนภาษาจีนยาวนาน ระยะเวลาเรียนภาษาจีนจึงอาจไม่ใช่ตัวแปรเดียวที่ส่งผลต่อทักษะในการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน อาจมีตัวแปรอื่นๆ ประกอบด้วย

ตารางที่ 3.8: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 2 จำแนกตามระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน		ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน		ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน	
			3 -4 ปี		5 - 6 ปี		7 ปีขึ้นไป	
			ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ	ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ	ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ
2	1	认为	58.62	41.38	65.38	31.03	85.71	3.45
	2	以为	55.17	44.83	61.54	34.48	100.00	0.00
	3	感觉	51.72	48.28	61.54	34.48	85.71	3.45
	4	感受	34.48	65.52	50.00	44.83	71.43	6.90
	5	表示 -- 表达	13.79	86.21	23.08	68.97	71.43	6.90
	6		44.83	55.17	61.54	34.48	71.43	6.90
	7		24.14	75.86	50.00	44.83	71.43	6.90
	8		17.24	82.76	26.92	65.52	57.14	10.34
	9	发生 -- 产生	55.17	44.83	42.31	51.72	85.71	3.45
	10		37.93	62.07	53.85	41.38	85.71	3.45
	11		37.93	62.07	57.69	37.93	85.71	3.45

จากตารางอธิบายผลแบบทดสอบตอนที่ 2 มีคำถามจำนวน 10 ข้อ จากทั้งหมด 11 ข้อ ที่แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาเรียนภาษาจีนยาวนานมีอัตราการตอบถูกสูงกว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาเรียนสั้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลของข้อที่ 9 นักศึกษาที่มีระยะเวลาเรียนภาษาจีน 3-4 ปีกลับ

มีอัตราการตอบถูกสูงกว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาเรียนภาษาจีน 5-6 ปี จึงเป็นไปได้ว่า ระยะเวลาเรียน เป็นเพียงหนึ่งในตัวแปรหลายตัวที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมาย ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 3.9: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 3 จำแนกตามระยะเวลาที่เรียน ภาษาจีน

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน		ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน		ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน	
			3 -4 ปี		5 - 6 ปี		7 ปีขึ้นไป	
			ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ	ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ	ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ
3	1	认为--以为	44.83	55.17	73.08	24.14	71.43	6.90
	2	感觉--感受	79.31	20.69	88.46	10.34	100.00	0.00
	3	举行--举办	48.28	51.72	69.23	27.59	71.43	6.90
	4	表示--表达	48.28	51.72	23.08	68.97	42.86	13.79
	5	损害--损坏	58.62	41.38	53.85	41.38	71.43	6.90
	6	关怀--关心	48.28	51.72	53.85	41.38	42.86	13.79
	7	旅行--游览	79.31	20.69	96.15	3.45	71.43	6.90
	8	发生--产生	89.66	10.34	96.15	3.45	100.00	0.00

จากตารางอธิบายผลแบบทดสอบตอนที่ 3 มีจำนวนคำถามเพียง 4 ข้อจากทั้งหมด 8 ข้อ ที่ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาเรียนภาษาจีนยาวนานมีอัตราการตอบถูกสูงกว่านักศึกษาที่มี ระยะเวลาเรียนสั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ระยะเวลาเรียนภาษาจีนไม่ใช่ตัวแปรเดียวที่ส่งผลกระทบต่อ การ เลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

3.3.2 สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 3.10: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 1 จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา					
			สายวิทย์		สายศิลป์ภาษา		สายอาชีวะ	
			ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
1	1	认为 -- 以为	88.24	11.76	87.18	12.82	75	25
	2		82.35	17.65	89.74	10.26	75	25
	3		70.59	29.41	76.92	23.08	75	25
	4		76.47	23.53	82.05	17.95	50	50
	5		88.24	11.76	76.92	23.08	75	25
	6	举行 -- 举办	82.35	17.65	56.41	43.59	50	50
	7		58.82	41.18	66.67	33.33	50	50
	8		88.24	11.76	64.10	35.90	75	25
	9		82.35	17.65	64.10	35.90	75	25
	10		70.59	29.41	69.23	30.77	50	50
	11		70.59	29.41	61.54	38.46	75	25

ตารางที่ 3.10: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 1 จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา (ต่อ)

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา					
			สายวิทย์		สายศิลป์ภาษา		สายอาชีพ	
			ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
1	12	感觉 -- 感受	88.24	11.76	92.31	7.69	100	0
	13		58.82	41.18	43.59	56.41	0	100
	14		58.82	41.18	38.46	61.54	25	75
	15	损害 -- 损坏	64.71	35.29	53.85	46.15	75	25
	16		52.94	47.06	58.97	41.03	50	50
	17		58.82	41.18	51.28	48.72	50	50
	18	关怀 -- 关心	94.12	5.88	87.18	12.82	50	50
	19		88.24	11.76	84.62	15.38	75	25
	20		82.35	17.65	79.49	20.51	50	50
	21	旅行 -- 游览	76.47	23.53	69.23	30.77	50	50
	22		70.59	29.41	79.49	20.51	25	75
	23		76.47	23.53	69.23	30.77	75	25
24	41.18		58.82	35.90	64.10	75	25	

ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่า ความรู้ความสามารถทางภาษาจีนมีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษา น่าจะมีความสามารถในการเลือกใช้คำกริยา

ภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิทย์และอาชีวศึกษา อย่างไรก็ตาม

จากตารางแสดงผลแบบทดสอบตอนที่ 1 จะเห็นได้ว่า คำถามทั้งหมด 24 ข้อ ผู้ที่จบสายศิลป์ภาษาตอบถูกสูงสุดเพียง 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 25 เท่านั้น ในทางกลับกัน ผู้ที่จบสายวิทย์ตอบถูกสูงสุด 14 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 58.33 ผลลัพธ์ที่น่าสังเกตว่า ตัวเลขอัตราการตอบถูกของผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษานั้นมีอัตราการตอบถูกที่สูงกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาอื่นเพียงเล็กน้อย เช่น

ชุดคำกริยาที่ 1 认为 และ 以为 ในข้อที่ 2-4 อัตราการตอบถูกของผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษาสูงกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาอื่นไม่ถึงร้อยละ 10

ชุดคำกริยาที่ 2 举行 และ 举办 ในข้อที่ 7 เมื่อนำอัตราการตอบถูกของผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษามาเปรียบเทียบกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิทย์แล้วพบว่า สูงกว่ากันเพียงร้อยละ 8 เท่านั้น

ชุดคำกริยาที่ 4 损害 และ 损坏 ในข้อที่ 16 อัตราการตอบถูกของผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษาสูงกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาอื่นไม่ถึงร้อยละ 10 เช่นกัน

ชุดคำกริยาที่ 6 旅行 และ 游览 ในข้อที่ 22 เปรียบเทียบอัตราการตอบถูกของผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษากับผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิทย์แล้วพบว่า สูงกว่าไม่ถึงร้อยละ 10

ดังนั้นจากรายการ 3.10 แสดงให้เห็นว่า แม้ในจำนวนคำถามทั้ง 6 ข้อข้างต้น ซึ่งมีผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษาตอบถูกสูงกว่าสายวิชาอื่นๆ ไม่สามารถที่จะสรุปได้ว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายศิลป์ภาษาจะมีทักษะในการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้มากกว่าสายวิชาอื่นๆ เนื่องจากมีสัดส่วนทางคะแนนที่ไม่ได้แตกต่างกันมาก คือ ไม่ถึงร้อยละ 10 ดังนั้นสาขาวิชาที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาจึงไม่ใช่ตัวแปรเดียวที่ส่งผลกระทบต่อทักษะและความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 3.11: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 2 จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา					
			สายวิทย์		สายศิลป์ภาษา		สายอาชีพ	
			ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
2	1	认为	76.47	23.53	64.10	41.03	50	50
	2	以为	76.47	23.53	61.54	43.59	50	50
	3	感觉	64.71	35.29	61.54	41.03	50	50
	4	感受	52.94	47.06	48.72	58.97	0	100
	5	表示 -- 表达	23.53	76.47	28.21	51.28	0	100
	6		64.71	35.29	58.97	46.15	0	100
	7		41.18	58.82	46.15	66.67	0	100
	8		29.41	70.59	25.64	71.79	25	75
	9	发生 -- 产生	76.47	23.53	43.59	51.28	75	25
	10		47.06	52.94	53.85	43.59	50	50
	11		52.94	47.06	56.41	35.90	25	75

จากตารางแสดงผลแบบทดสอบตอนที่ 2 จะเห็นได้ว่า ผู้ที่จบสายศิลป์ภาษาตอบถูกสูงสุด 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ในขณะที่ผู้เรียนจบสายวิทย์กลับตอบถูกสูงสุด 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 63.63 เช่นกัน เมื่อพิจารณาอัตราการตอบถูกสูงสุดของผู้ที่จบสายศิลป์ภาษาทั้ง 4 ข้อ กลับพบว่า

ชุดคำกริยาที่ 7 表示 และ 表达 ในข้อที่ 5 และ 7 อัตราการตอบถูกของผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษาสูงกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิทย์ไม่ถึงร้อยละ 5

ชุดคำกริยาที่ 8 发生 และ 产生 ในข้อที่ 10 และ 11 อัตราการตอบถูกของผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลปภาษาสูงกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิทยุไม่ถึงร้อยละ 5 เช่นกัน

จะเห็นได้ว่า ทุกข้อมีอัตราการตอบถูกมากกว่าผู้ที่เรียนจบสายวิทยุไม่ถึงร้อยละ 5 เป็นสัดส่วนที่ไม่ได้แตกต่างกันมาก สาขาที่สำเร็จการศึกษาจึงอาจเป็นเพียงหนึ่งในตัวแปรหลายตัวที่มีอิทธิพลต่อทักษะและความสามารถทางการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

ตารางที่ 3.12: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 3 จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา					
			สายวิทยุ		สายศิลปภาษา		สายอาชีพ	
			ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
3	1	认为 -- 以为	58.82	41.18	64.10	35.90	50	50
	2	感觉 -- 感受	82.35	17.65	89.74	15.38	100	0
	3	举行 -- 举办	58.82	41.18	64.10	51.28	50	50
	4	表示 -- 表达	41.18	58.82	35.90	51.28	50	50
	5	损害 -- 损坏	58.82	41.18	61.54	43.59	50	50
	6	关怀 -- 关心	58.82	41.18	48.72	33.33	50	50
	7	旅行 -- 游览	94.12	5.88	89.74	12.82	50	50

ตารางที่ 3.12: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 3 จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา (ต่อ)

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา					
			สายวิทย์		สายศิลป์ภาษา		สายอาชีวะ	
			ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
3	8	发生 -- 产生	94.12	5.88	97.44	33.33	100	0

จากตารางแสดงผลแบบทดสอบตอนที่ 3 จะเห็นได้ว่า จากคำถามทั้งหมด 8 ข้อ ผู้ที่เรียนจบสายศิลป์ภาษาและสายอาชีวศึกษาตอบถูกเท่ากัน คือ 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 37.50 ส่วนผู้ที่เรียนจบสายวิทย์ตอบถูก 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 25 แม้ว่าผู้ที่จบสายศิลป์ภาษาจะมีอัตราการตอบถูกสูงสุด 3 ข้อ แต่สัดส่วนไม่ได้แตกต่างกันมากนัก จึงไม่สามารถนำมาเป็นข้อสรุปได้ ดังเช่น

ชุดคำกริยาที่ 1 认为 และ 以为 ในข้อที่ 1 อัตราการตอบถูกของผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษาคิดเป็นร้อยละ 64.10 ซึ่งมากกว่าสายวิทย์เพียงร้อยละ 5.28 และสายอาชีวศึกษาเพียงร้อยละ 14.10

ชุดคำกริยาที่ 2 举行 และ 举办 ในข้อที่ 3 อัตราการตอบถูกของผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษาคิดเป็นร้อยละ 64.10 ซึ่งมากกว่าสายวิทย์เพียงร้อยละ 5.28 และสายอาชีวศึกษาเพียงร้อยละ 14.10 เช่นกัน

ชุดคำกริยาที่ 4 损害 และ 损坏 ในข้อที่ 5 อัตราการตอบถูกของผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาศิลป์ภาษาคิดเป็นร้อยละ 61.54 ซึ่งมากกว่าสายวิทย์เพียงร้อยละ 2.72 และสายอาชีวศึกษาเพียงร้อยละ 11.54

จากข้อมูลอ้างอิงข้างต้นอาจสรุปได้ว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสายวิชาศิลป์ภาษาไม่จำเป็นต้องมีความสามารถในการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันเหนือกว่าสายวิชาอื่น ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในสายวิชาอื่นๆ อาจทำได้ดีกว่า

3.3.3 ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)

ตารางที่ 3.13: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 1 จำแนกตามระดับความรู้ภาษาจีน

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)		ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)		ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)	
			คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด		3		4	
			ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ	ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ	ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ
1	1	认为 -- 以为	90.00	10.00	82.35	17.65	68.57	31.43
	2		60.00	40.00	94.12	5.88	71.43	28.57
	3		50.00	50.00	82.35	17.65	60.00	40.00
	4		70.00	30.00	82.35	17.65	60.00	40.00
	5		30.00	70.00	94.12	5.88	68.57	31.43
	6	举行 -- 举办	40.00	60.00	58.82	41.18	54.29	45.71
	7		40.00	60.00	52.94	47.06	57.14	42.86
	8		50.00	50.00	64.71	35.29	62.86	37.14
	9		80.00	20.00	64.71	35.29	51.43	48.57
	10		70.00	30.00	58.82	41.18	54.29	45.71
	11		70.00	30.00	52.94	47.06	51.43	48.57
	12	感觉 -- 感受	90.00	10.00	70.59	29.41	82.86	17.14
	13		30.00	70.00	41.18	58.82	34.29	65.71
	14		50.00	50.00	29.41	70.59	31.43	68.57

ตารางที่ 3.13: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 1 จำแนกตามระดับความรู้ภาษาจีน (ต่อ)

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)		ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)		ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)	
			คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด		3		4	
			ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ	ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ	ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ
1	15	损害 -- 损坏	40.00	60.00	58.82	41.18	45.71	54.29
	16		50.00	50.00	52.94	47.06	42.86	57.14
	17		40.00	60.00	64.71	35.29	34.29	65.71
	18	关怀 -- 关心	70.00	30.00	88.24	11.76	71.43	28.57
	19		50.00	50.00	88.24	11.76	74.29	25.71
	20		50.00	50.00	76.47	23.53	68.57	31.43
	21	旅行 -- 游览	20.00	80.00	64.71	35.29	68.57	31.43
	22		30.00	70.00	70.59	29.41	68.57	31.43
	23		50.00	50.00	58.82	41.18	65.71	34.29
	24		10.00	90.00	41.18	58.82	31.43	68.57

ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่า ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) จะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความสามารถทางภาษาจีน หากผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) สูงเท่าใด ความสามารถในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันก็จะสูงเช่นกัน

จากคำถามทั้งหมด 24 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความรู้ภาษาจีน ระดับ 4 ตอบถูกสูงสุดเพียง 3 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 12.50 ในทางตรงข้าม กลุ่มตัวอย่างที่คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์กลับตอบถูกสูงสุดถึง 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 25 และบางคำถามกลุ่มตัวอย่างที่คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ตอบถูกใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความรู้ภาษาจีน ระดับ 4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) สูง อาจไม่สามารถเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ระดับ

ความรู้ภาษาจีน (HSK) จึงไม่ใช่ตัวแปรเดียวที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 3.14: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 2 จำแนกตามระดับความรู้ภาษาจีน

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)		ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)		ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)	
			คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด		3		4	
			ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ	ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ	ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ
2	1	认为	20.00	80.00	64.71	35.29	62.86	37.14
	2	-- 以为	10.00	90.00	76.47	23.53	57.14	42.86
	3	感觉	40.00	60.00	64.71	35.29	48.57	51.43
	4	-- 感受	0.00	100.00	52.94	47.06	40.00	60.00
	5	表示 -- 表达	0.00	100.00	23.53	76.47	17.14	82.86
	6		10.00	90.00	58.82	41.18	51.43	48.57
	7		0.00	100.00	35.29	64.71	40.00	60.00
	8		20.00	80.00	35.29	64.71	8.57	91.43
	9	发生 -- 产生	30.00	70.00	41.18	58.82	51.43	48.57
	10		20.00	80.00	35.29	64.71	51.43	48.57
	11		30.00	70.00	41.18	58.82	48.57	51.43

จากตารางแสดงผลแบบทดสอบตอนที่ 2 จะเห็นได้ว่า คำถามทั้งหมด 11 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ภาษาจีน ระดับ 4 ตอบถูกสูงสุด 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 36.36 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ภาษาจีน ระดับ 3 กลับตอบถูกสูงสุดถึง 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 63.63 เราจึงไม่สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) สูง จะมีความสามารถในการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่

มีความหมายใกล้เคียงกันมากกว่านักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์หรือระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ต่ำ ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) จึงอาจเป็นเพียงหนึ่งในตัวแปรหลายตัวที่มีผลกระทบต่อทักษะและความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนของนักศึกษาไทย

ตารางที่ 3.15: ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบตอนที่ 3 จำแนกตามระดับความรู้ภาษาจีน

ตอนที่	คำถามที่	ชุดคำกริยา	ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)		ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)		ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)	
			คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด		3		4	
			ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ	ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ	ตอบถูกร้อยละ	ตอบผิดร้อยละ
3	1	认为 -- 以为	60.00	40.00	52.94	47.06	48.57	51.43
	2	感觉 -- 感受	90.00	10.00	76.47	23.53	74.29	25.71
	3	举行 -- 举办	50.00	50.00	52.94	47.06	51.43	48.57
	4	表示 -- 表达	60.00	40.00	41.18	58.82	14.29	85.71
	5	损害 -- 损坏	20.00	80.00	76.47	23.53	45.71	54.29
	6	关怀 -- 关心	30.00	70.00	52.94	47.06	40.00	60.00
	7	旅行 -- 游览	70.00	30.00	82.35	17.65	77.14	22.86
	8	发生 -- 产生	100.00	0.00	94.12	5.88	77.14	22.86

จากตารางแสดงผลแบบทดสอบตอนที่ 3 จะเห็นได้ว่า คำถามทั้งหมด 8 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ภาษาจีน ระดับ 4 ตอบถูกน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ภาษาจีน ระดับ 3 และกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ จากผลสรุปข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) อาจเป็นแค่หนึ่งในตัวแปรที่ส่งผลต่อทักษะและความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนของนักศึกษาไทย อาจมีตัวแปรอื่นประกอบด้วย

3.4 สรุปผลทดสอบ

จากผลการตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปภาพรวมของการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน จำนวน 8 คู่ของนักศึกษาไทยได้ว่า นักศึกษาไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างของคำกริยาดังกล่าวได้อย่างชัดเจน จากแบบสอบถามทั้งหมด 3 ตอน ไม่มีคำกริยาคู่ใดที่มีอัตราการตอบถูกสูงเหมือนกันทั้งหมด ยกตัวอย่างเช่น ในแบบสอบถามตอนที่ 1 ชุดคำกริยา 认为 และ 以为 มีอัตราการตอบถูกสูงมาก แต่ในแบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 อัตราการตอบถูกกลับลดต่ำลง ชุดคำกริยา 关怀 และ 关心 ที่มีอัตราการตอบถูกสูงในแบบสอบถามตอนที่ 1 แต่กลับมีอัตราการตอบถูกต่ำมากในแบบสอบถามตอนที่ 3 ชุดคำกริยา 发生 และ 产生 ที่มีอัตราการตอบถูกสูงมากในแบบสอบถามตอนที่ 3 แต่อัตราการตอบถูกในตอนที่ 2 กลับตรงกันข้าม ชุดคำกริยา 感觉 กับ 感受 และชุดคำกริยา 旅行 กับ 游览 ในแต่ละตอนมีอัตราการตอบถูกที่สูงต่ำปะปนกัน ส่วนชุดคำกริยา 举行 กับ 举办 และชุดคำกริยา 损害 กับ 损坏 มีอัตราการตอบถูกอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ไม่แสดงผลเด่นชัด ชุดคำกริยา 表示 และ 表达 มีอัตราการตอบถูกต่ำเหมือนกันทั้งหมด สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาขาดทักษะในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรืออาจขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง

บทที่ 4

การวิเคราะห์ปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

4.1 ลักษณะปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ด้านความหมายและด้านการใช้คำ

4.1.1 ด้านความหมายของคำ

นักศึกษาไทยจำนวนมากเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันผิด เพราะขาดความรู้ความเข้าใจด้านความหมายที่ถูกต้อง ทั้งนี้สามารถแบ่งสาเหตุของปัญหาดังกล่าวออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การเน้นความหมายแตกต่างกันและขอบเขตความหมายแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.1: ข้อผิดพลาดด้านความหมายของคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

สาเหตุของข้อผิดพลาด	ค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดร้อยละ
การเน้นความหมายแตกต่างกัน	30.64
ขอบเขตทางความหมายแตกต่างกัน	43.97

4.1.1.1 การเน้นความหมายแตกต่างกัน

จากผลการศึกษารายงานพบว่า นักศึกษาร้อยละ 30.64 เลือกใช้คำกริยาผิดพลาด เพราะขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความแตกต่างด้านการเน้นความหมาย กล่าวคือ คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันจะเน้นความหมายแตกต่างกัน คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันสองคำ ส่วนใหญ่มักมีหน่วยคำหรือพยางค์ใดพยางค์หนึ่งแตกต่างกัน ซึ่งหน่วยคำหรือพยางค์ดังกล่าวจะสื่อความหมายที่แตกต่างกัน เช่น 尊敬 ใจความสำคัญจะอยู่ตรงคำว่า 敬 ซึ่งมีความหมายของคำว่า 恭敬 แผงอยู่ในขณะเดียวกัน คำว่า 尊重 จะเน้นความหมายของคำว่า 重 หรือ 看重 เป็นหลัก

จากแบบสอบถามจะเห็นว่า คำกริยา 以为 และ 认为 แม้จะมีความหมายภาษาไทยใกล้เคียงกัน แต่ในภาษาจีนคำกริยาดังกล่าวมักจะเน้นความหมายที่แตกต่างกัน กล่าวคือ 以为 เน้นความหมายของการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นที่เกิดจากการคาดคะเน ซึ่งมักจะหมายถึงการ

สันนิษฐานและวิเคราะห์สรุปใจความที่ผิดพลาด ส่วน 认为 เป็นการเน้นความหมายของการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นโดยใช้ความรู้พื้นฐานที่ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริง ดังนั้นเมื่อนักศึกษาได้รับผลกระทบจากภาษาแม่และขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างด้านการเน้นความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำผิดพลาด ดังเช่น ตัวอย่างจากแบบสอบถาม

พวกเราทุกคนเห็นว่าคุณเป็นตัวแทนเหมาะสมที่สุด

大家都认为你做代表比较合适。

*大家都以为你做代表比较合适。

เมื่อคืนวานเธอไปดื่มเหล้ามา เธอคิดว่าฉันไม่รู้หรือ

昨天晚上你去喝酒了，你以为我不知道吗？

*昨天晚上你去喝酒了，你认为我不知道吗？

เธอทบทวนเป็นอย่างดี ฉันคิดว่าเธอต้องสอบได้ดี อย่างกังวลใจไปเลย

你复习得很好，我认为你会考得很好，别担心。

*你复习得很好，我以为你会考得很好，别担心。

ส่วนคำว่า 感觉 และ 感受 แปลความหมายเป็นภาษาไทยว่ารู้สึกหรือรับรู้ ซึ่งในภาษาไทยจะไม่มีข้อจำกัดด้านการเน้นความหมายเหมือนภาษาจีน นักศึกษามักขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องว่า 感觉 จะเน้นความหมายของการรับรู้โดยอวัยวะประสาทสัมผัสที่ก่อให้เกิดความรู้สึกหรือความคิดเห็นขึ้นมา และคำว่า 感受 เน้นความหมายของความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม อิทธิพล หรือปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ซึ่งความแตกต่างในประเด็นดังกล่าวเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาบางคนเลือกใช้คำกริยาผิดพลาด เช่น

ฉันรู้สึกได้ถึงความยิ่งใหญ่ของกำแพงเมืองจีน

我感觉长城很雄伟。

*我感受长城很雄伟。

พวกเราไปท่องเที่ยวทางภาคใต้ รับรู้ได้ถึงฤดูใบไม้ผลิของภาคใต้ว่าเป็นอย่างไร

我们去走一走，感受南方的春天怎么样

*我们去南方走一走，感觉南方的春天怎么样

คำกริยาภาษาจีน 产生 และ 发生 มีความหมายใกล้เคียงกันแปลว่า เกิด แต่การเน้นความหมายของคำแตกต่างกัน กล่าวคือ 发生 เน้นความหมายของการเกิดขึ้นของสิ่งที่ไม่เคยมีหรือไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ส่วน 产生 เน้นความหมายของการเกิดขึ้นของสิ่งที่มีมาแต่เดิม หากนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้ได้ เช่น

ประวัติศาสตร์อันยาวนาน ก่อเกิดขึ้นซึ่งวีรบุรุษอันมากมาย

在历史的长河中，产生了许多英雄人物。

* 在历史的长河中，发生了许多英雄人物。

แต่ไหนแต่ไรเรื่องราวประเภทนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

这种事情以前从来没有发生过。

* 这种事情以前从来没有产生过。

4.1.1.2 ขอบเขตทางความหมายแตกต่างกัน

ผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ 43.97 ที่มีข้อผิดพลาดด้านขอบเขตทางความหมายของคำที่ต่างกัน ขอบเขตทางความหมายของคำ คือ คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แต่มีขอบเขตทางความหมายที่กว้างและแคบแตกต่างกัน

ชุดคำกริยา 关怀 และ 关心 ล้วนหมายถึงการแสดงความรัก ห่วงใย ความใส่ใจ ซึ่งในภาษาไทยจะไม่มีเงื่อนไขด้านขอบเขตทางความหมาย สามารถใช้ได้กับทุกเรื่องราวและทุกสถานการณ์ แต่ในภาษาจีนคำว่า 关心 สามารถใช้กับการแสดงความรักหรือเอาใจใส่เรื่องของตนเอง เรื่องราวทั่วไป หรือสถานการณ์ต่างๆ ได้ ส่วน 关怀 ไม่สามารถใช้กับเรื่องของตนเอง เรื่องราวทั่วไป หรือสถานการณ์ต่างๆ ได้ เมื่อนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย ร่วมกับการขาดความรู้ความเข้าใจในด้านขอบเขตทางความหมายที่ต่างกัน ทำให้นักศึกษาเกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำ

ฉันจะไม่ห่วงใยใส่ใจในอนาคตและโชคชะตาของตนเองได้อย่างไร

谁不关心自己的前途和命运啊？

* 谁不关怀自己的前途和命运啊？

เขาใส่ใจเรื่องนี้เป็นอย่างมาก และได้ถามฉันหลายครั้งแล้ว

他很关心这件事，已经问过我好几次了。

*他很关怀这件事，已经问过我好几次了。

旅行 และ 游览 ล้วนมีความหมายที่แสดงถึงการเดินทาง ในภาษาไทยจะไม่มีขอบเขตทางความหมาย สามารถใช้ได้กับการเดินทางเพื่อไปท่องเที่ยวหรือไปทำธุระอย่างอื่น หากแต่ในภาษาจีนมีขอบเขตทางความหมายที่ว่า 旅行 สื่อความหมายถึงการไปท่องเที่ยวหรือทำธุระได้ ส่วน 游览 สื่อความหมายถึงการออกไปท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ไม่สามารถสื่อถึงการเดินทางเพื่อไปทำธุระได้ เนื่องจากนักศึกษาจำนวนมากไม่เข้าใจความแตกต่างด้านขอบเขตทางความหมาย ทำให้นักศึกษาเลือกคำตอบผิดพลาด เช่น

การเยือนต่างประเทศเป็นเวลานานเป็นสิ่งที่ลำบากมาก

长期在外旅行是很辛苦的。

* 长期在外游览是很辛苦的。

ชุดคำกริยา 感觉 และ 感受 มีความหมายว่า รู้สึกหรือรับรู้ ในภาษาไทยไม่มีขอบเขตทางความหมาย แต่ในภาษาจีนมีขอบเขตทางความหมาย กล่าวคือ 感觉 มีขอบเขตทางความหมายที่สามารถใช้ในการแสดงความคิดเห็นได้ สามารถใช้กล่าวถึงความรู้สึกที่ได้รับผ่านประสาทสัมผัสได้ แต่ไม่สามารถใช้กับความรู้สึกที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งภายนอกได้ ส่วน 感受 มีขอบเขตทางความหมายคือ ไม่สามารถใช้กับการแสดงความคิดเห็นได้ ไม่สามารถใช้กล่าวถึงความรู้สึกที่ได้รับผ่านประสาทสัมผัสได้ แต่สามารถใช้แสดงความรู้สึกที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งภายนอกได้ เมื่อนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำขึ้น ดังตัวอย่าง

ฉันรู้สึกว่าประโยคนี้นี้มีปัญหานะ

我感觉这个句子有些问题。

* 我感受这个句子有些问题。

ฉันรู้สึกได้ถึงความรักที่เขามีต่อฉัน

我强烈地感受到了他对我的爱。

* 我强烈地感觉到了他对我的爱。

ฉันรู้สึกค่อนข้างหนาว

我感觉有点冷。

* 我感受有点冷。

表示 และ 表达 ล้วนแปลเป็นภาษาไทยได้ว่า แสดงถึง ซึ่งในภาษาไทยไม่มีขอบเขตทางความหมาย แตกต่างจากภาษาจีนที่มีขอบเขตทางความหมาย กล่าวคือ 表示 มีขอบเขตทางความหมายที่กว้าง สามารถแสดงถึงสิ่งที่มีนัยยะทางความหมายหรือมีความหมายแฝง ใช้กับสิ่งที่เป็นอวัจนภาษา คือ สีหน้า ท่าทางภาษามือ สายตา การกระทำ หรือสัญลักษณ์ สามารถใช้กับการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆได้ และสามารถใช้คำพูดหรือตัวอักษรในการแสดงความคิดเห็น เพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจได้ ส่วน 表达 ไม่สามารถใช้แสดงถึงสิ่งที่มีนัยยะทางความหมายหรือความหมายแฝง และสิ่งที่เป็นอวัจนภาษา รวมถึงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆได้ แต่สามารถใช้คำพูดหรือตัวอักษรในการแสดงความคิดเห็น เพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจได้ เมื่อนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในด้านขอบเขตทางความหมายที่แตกต่าง รวมทั้งการได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำ ดังตัวอย่างจากแบบสอบถาม

วันนี้เป็นวันเกิดของเธอ ของขวัญเล็กๆ น้อยๆ นี้แสดงถึงการอวยพรที่ฉันมีต่อเธอ

今天是你的生日。这点小礼物表示我对你的祝贺。

* 今天是你的生日。这点小礼物表达我对你的祝贺。

ไฟแดงแสดงถึงการให้หยุด ไฟเขียวแสดงถึงการให้ไป

红灯表示停，绿灯表示行。

* 红灯表达停，绿灯表达行。

บทความบทนี้แสดงถึงความรักที่นักเขียนมีต่อมารดา

这篇课文表达了作者对母亲的爱。

* 这篇课文表示了作者对母亲的爱。

พวกเราต่างแสดงความคิดเห็นของตนเองแล้ว ตอนนี้แสดงความคิดเห็นของคุณเถอะ

我们都表示了自己的看法, 现在谈谈你的看法吧。

*我们都表达了自己的看法, 现在谈谈你的看法吧。

ชุดคำกริยา 发生 และ 产生 ล้วนแปลเป็นภาษาไทยได้ว่าเกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาจึงอาจเข้าใจผิดคิดว่า ทั้งสองคำสามารถใช้แทนกันได้ทั้งหมด แต่ในภาษาจีนคำกริยาดังกล่าวมีความแตกต่างจากภาษาไทยโดยเฉพาะด้านขอบเขตความหมาย 产生 สามารถใช้กับการเกิดความคิดเห็นได้ แต่ไม่สามารถใช้กับการเกิดปฏิสัมพันธ์ได้ ส่วนคำว่า 发生 ไม่สามารถใช้กับการเกิดความคิดเห็นได้

โดยทั่วไปจะใช้กับเหตุการณ์เชิงลบ เช่น อุบัติเหตุ นักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจ จำเป็นต้องฟังพา
ภาษาแม่ทำให้เลือกใช้คำที่ผิด ดังที่ได้พบเห็นในตัวอย่างจากแบบสอบถาม

หลังจากที่เขาไปถึงประเทศจีน ความคิดเห็นต่างๆ ก็เกิดขึ้นอย่างหลากหลาย

他到中国以后产生了的想法。

* 他到中国以后发生了各种各样的想法。

เมื่อวานนี้ที่นี่ได้เกิดอุบัติเหตุทางจราจรขึ้น

昨天这里发生了一起交通事故。

* 昨天这里产生了一起交通事故。

举行 และ 举办 แปลเป็นภาษาไทยว่า จัด แต่ในภาษาจีนทั้งสองคำนี้มีขอบเขตทาง
ความหมายที่แตกต่างกัน กล่าวคือ 举行 มักใช้บรรยายถึงสถานที่หรือเวลาที่จัดกิจกรรม ส่วนคำว่า
举办 มักใช้กล่าวถึงผู้ดำเนินงาน ดังตัวอย่างจากแบบสอบถาม เช่น

การแข่งขันสุนทรพจน์จัดขึ้นวันนี้เวลาบ่ายสองโมงที่ห้องโถง

演讲比赛今天下午两点在礼堂举行。

* 演讲比赛今天下午两点在礼堂举办。

ขณะนี้มักจะจัดคอร์ส บรรยายที่หลากหลายขึ้น

这个社区常常举办各种各样的讲座。

* 这个社区常常举行各种各样的讲座。

นิทรรศการการเขียนพู่กันจัดขึ้นวันพรุ่งนี้ที่โถงนิทรรศการ

书法展览明天在展览厅举行。

* 书法展览明天在展览厅举办。

4.1.2 ด้านการใช้คำ

ปัญหาการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่ไม่ถูกต้องของนักศึกษาไทย จำแนกออกเป็น 5 ด้าน

ดังนี้

ตารางที่ 4.2: ข้อผิดพลาดด้านความหมายของคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

สาเหตุของข้อผิดพลาด	ค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดร้อยละ
ประเภทของคำกริยาที่แตกต่างกัน	41.12
ประเภทของกรรมในประโยคที่แตกต่างกัน	47.58
ประธานที่ใช้คู่กับคำกริยาแตกต่างกัน	36.29
ประเภทของคำที่ใช้คู่กับคำกริยาแตกต่างกัน	23.38
โครงสร้างของประโยคที่แตกต่างกัน	30.41

4.1.2.1 ประเภทของคำกริยา

จากการวิเคราะห์ผลแบบสอบถามพบว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ 41.12 ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องประเภทของคำกริยา ไม่สามารถแยกแยะได้ว่า คำใดเป็นนอกรกรรมกริยา คำใดเป็นสกรรมกริยา กล่าวคือ หากเป็นนอกรกรรมกริยาไม่ต้องการกรรมมารับ ในทางตรงกันข้าม หากเป็นสกรรมกริยาต้องมีกรรมมารับ นักศึกษาไทยไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างด้านประเภทของคำกริยาได้ จึงส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดดังกล่าวขึ้น

ชุดคำกริยา 旅行 และ 游览 แปลเป็นไทยว่า การเดินทางหรือท่องเที่ยว ในภาษาจีนทั้งสองคำมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน คำว่า 游览 เป็นสกรรมกริยา ต้องการกรรมมารับ ส่วน 旅行 เป็นนอกรกรรมกริยา ไม่ต้องการกรรมมารับ ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ให้นักศึกษาไทยเลือกใช้คำผิดพลาด ตัวอย่างเช่น

ตอนฉันอยู่ที่ปักกิ่งได้ไปเที่ยวกำแพงเมืองจีน พระราชวังต้องห้าม พระราชวังฤดูร้อน และสวนสาธารณะเป่ย์ไห่

我在北京游览了长城、故宫、颐和园和北海公园。

* 我在北京旅行了长城、故宫、颐和园和北海公园。

คนในครอบครัวของฉันทุกคนชอบเดินทางท่องเที่ยว

我们家的人都喜欢旅行。

* 我们家的人都喜欢游览。

พวกเขาวางแผนจะไปท่องเที่ยวประเทศจีน

他们打算去中国旅行。

* 他们打算去中国游览。

4.1.2.2 ประเภทของกรรมที่ใช้ในประโยค

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ 47.58 ไม่ทราบว่าในภาษาจีนคำกริยา บางคำสามารถใช้คู่กับกรรมได้บางประเภท คำกริยาบางคำสามารถใช้ได้กับกรรมทุกประเภท บางคำสามารถใช้ได้เฉพาะกับกรรมที่มีความหมายเชิงรูปธรรมหรือนามธรรมเท่านั้น บางคำใช้ได้ทั้งความหมายเชิงรูปธรรมและนามธรรม บางคำใช้ได้เฉพาะกับบุคคลหรือกลุ่มคน ตนเองหรือผู้อื่น บางคำต้องการกรรมที่เป็นกริยา (动词性宾语) บางคำต้องการกรรมที่เป็นคำนาม (名词性宾语) เป็นต้น ดังนั้นหากต้องการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดลักษณะนี้ นักศึกษาไทยจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้หรือแยกแยะประเภทของกรรมที่ใช้ร่วมกับคำกริยาได้

举行 และ 举办 แปลเป็นภาษาไทยว่า จัด แต่ในภาษาจีนประเภทของกรรมที่นำมาใช้ร่วมกับคำกริยาดังกล่าวมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ 举行 สามารถใช้กับกรรมที่เป็นคำกริยา ส่วนคำว่า 举办 มักใช้กับกรรมที่เป็นคำนาม ดังตัวอย่างจากแบบสอบถาม เช่น

การร่วมกันเจรจาในครั้งนี้จะจัดขึ้นวันพรุ่งนี้เวลาแปดโมงเช้า

这次会谈将于明天上午八点举行。

* 这次会谈将于明天上午八点举办。

คณะนี้มักจะจัดคอร์สบรรยายที่หลากหลายขึ้น

这个社区常常举办各种各样的讲座。

* 这个社区常常举行各种各样的讲座。

ชุดคำกริยา 感觉 และ 感受 แปลเป็นไทยว่า รู้สึก ซึ่งไม่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดด้านประเภทของกรรมที่ใช้ร่วมกับคำกริยา ในขณะที่คำกริยาภาษาจีนดังกล่าวมีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่ชัดเจน กล่าวคือ โดยทั่วไปกรรมของ 感觉 คือ วลีที่เป็นคำกริยา คำคุณศัพท์ หรือประโยคสั้นๆ ส่วนกรรมของ 感受 คือ วลีที่เป็นคำนาม เนื่องจากนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในประเภทของกรรม ทำให้ นักศึกษามักเลือกใช้คำที่ผิด ดังตัวอย่างจากแบบสอบถาม

ทำงานที่ใหม่ รู้สึกได้ว่าทุกคนดีต่อฉันมาก

在新的地方工作，感觉大家对我很好。

* 在新的地方工作，感受大家对我很好。

损害 และ 损坏 แปลว่า เสียหาย ในภาษาไทยคำนี้ไม่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการใช้ แต่ในภาษาจีนกลับมีลักษณะที่แตกต่างออกไป กล่าวคือ ในภาษาจีน 损坏 สามารถทำหน้าที่เป็นกรรมของคำกริยา 受到 และ 进行 ได้ มักหมายถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม ส่วนคำว่า 损害 ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นกรรมของคำกริยา 受到 หรือ 进行 ได้ มักหมายถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่เป็นนามธรรม ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาด ดังเช่น ตัวอย่างในแบบสอบถาม

เขาใช้วิธีการอย่างนี้ จะทำให้เกิดความเสียหายต่อเครื่องจักรได้

他就用这样的手段对机器进行损坏。

* 他就用这样的手段对机器进行损害。

ทุกคนไม่ควรสร้างความเสียหายให้แก่ผลประโยชน์ส่วนรวม

大家都不能损害集体利益。

* 大家都不能损坏集体利益。

โบราณสถานบางส่วนได้รับความเสียหายอย่างมากเมื่อครั้งที่ม็แผ่นดินไหว

一些名胜古迹在地震中受到了严重损坏。

* 一些名胜古迹在地震中受到了严重损害。

สูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพร่างกาย

抽烟会损害身体健康。

* 抽烟会损坏身体健康。

ชุดคำกริยา 表示 และ 表达 มีความหมายว่าแสดงถึง ในภาษาไทยไม่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดด้านประเภทของกรรม ในทางตรงกันข้ามกรรมของคำว่า 表示 ในภาษาจีนสามารถเป็นเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ ส่วนกรรมของคำว่า 表达 ไม่สามารถเป็นเหตุการณ์หรือเรื่องราวได้ ความแตกต่างระหว่างภาษาจีนและภาษาไทยเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำผิด เช่น

ไฟสีแดงที่ส่องสว่างยามค่ำคืนบนสิ่งก่อสร้าง แสดงให้เห็นถึงความสูงของสิ่งก่อสร้างหลังนี้

晚上建筑物上发光的红灯表示了这座建筑物的高度。

* 晚上建筑物上发光的红灯表达了这座建筑物的高度。

4.1.2.3 ประธานที่ใช้คู่กับคำกริยา

จากการวิเคราะห์ผลการทำแบบสอบถามพบว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ 36.29 ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องประเภทของประธานในประโยคที่ใช้ร่วมกับคำกริยา คำกริยาบางคำอาจมีข้อจำกัดเรื่องประธานของประโยค ดังนั้นหากนักศึกษาไทยสามารถแยกแยะประเภทของประธานในประโยคที่ใช้ร่วมกับคำกริยาได้ ข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันอาจลดลง

以为 และ 认为 มีความหมายว่า คิดว่าหรือเห็นว่า ในภาษาไทยคำนี้ไม่มีข้อจำกัดด้านประธานของประโยค แต่ในภาษาจีนประธานของคำว่า 认为 สามารถเป็นหน่วยงาน กลุ่ม การประชุม พรรค หรือประเทศได้ ส่วนประธานของคำว่า 以为 ไม่สามารถเป็นหน่วยงาน กลุ่ม การประชุม พรรค หรือประเทศได้ ความแตกต่างนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำผิด ตัวอย่างเช่น

ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาประเทศของพวกเราเห็นว่า ประเทศไม่ว่าขนาดเล็กหรือใหญ่ต่างก็มีอธิปไตยเป็นของตนเอง

我们国家历来认为，国家不分大小，都有自己的主权。

*我们国家历来以为，国家不分大小，都有自己的主权。

คำกริยา 关怀 และ 关心 มีความหมายว่า ห่วงใยหรือเอาใจใส่ ในภาษาไทยคำกริยานี้ไม่มีข้อจำกัดด้านประธานของประโยค แต่ในภาษาจีนคำกริยาดังกล่าวแตกต่างจากภาษาไทย กล่าวคือประธานที่ใช้ร่วมกับคำกริยา 关心 อาจหมายถึงบุคคลที่มีฐานะทางสังคมสูงกว่าหรือต่ำกว่าบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคได้ แต่คำว่า 关怀 ประธานที่ใช้ร่วมกับคำกริยาในประโยคจะต้องมีฐานะทางสังคมที่สูงกว่าบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค หากนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่องข้อจำกัดของประธานในประโยค ข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันอาจลดน้อยลง ตัวอย่างเช่น

ท่านผู้นำห่วงใยพวกเรา พวกเราจึงสมควรห่วงใยท่านผู้นำเช่นกัน

领导关怀我们，我们也应该关心领导。

* 领导关怀我们，我们也应该关怀领导。

4.1.2.4 ประเภทของคำที่ใช้คู่กับคำกริยา

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ 23.38 ขาดความรู้ความเข้าใจในความแตกต่างด้านคำวิเศษณ์ที่ใช้ร่วมกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน กล่าวคือ คำกริยาและคำวิเศษณ์บางคำมักใช้คู่กันเสมอ ซึ่งคำกริยาอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงไม่สามารถใช้กับคำวิเศษณ์นั้นได้

คำกริยา 认为 และ 以为 มีความแตกต่างด้านคำวิเศษณ์ที่นิยมใช้ร่วมกัน กล่าวคือ คำว่า 以为 สามารถใช้กับคำวิเศษณ์บอกระดับ 满 และ 很 ได้ ส่วน 认为 ไม่สามารถใช้กับคำวิเศษณ์บอกระดับ 满 และ 很 ได้ ลักษณะการใช้ที่พิเศษเช่นนี้เป็นอีกสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำกริยาผิดพลาด ยกตัวอย่างเช่น

ฉันคิดว่าเขาเป็นชาวอังกฤษเสียอีก จริงๆ แล้วเขาเป็นชาวอเมริกัน

我满以为他是英国人呢。原来他是美国人。

* 我满认为他是英国人呢。原来他是美国人。

旅行 และ 游览 มีความหมายว่า เดินทางหรือท่องเที่ยว ในภาษาไทยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องการใช้คำบอกจำนวน ซึ่งแตกต่างจากภาษาจีน คำว่า 旅行 สามารถใช้ควบคู่กับคำนามบอกจำนวนได้ ส่วนคำว่า 游览 ไม่สามารถใช้ลักษณะนั้นได้ ยกตัวอย่างเช่น

ปีที่แล้วฉันได้เดินทางท่องเที่ยวสองประเทศด้วยกัน

去年我去了两个国家旅行。

* 去年我去了两个国家游览。

4.1.2.5 โครงสร้างประโยคที่ใช้กับคำกริยา

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ 30.41 มีปัญหาในการแยกแยะความแตกต่างด้านโครงสร้างของประโยคที่ใช้ร่วมกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เนื่องจากคำกริยาบางคำมักปรากฏอยู่ในโครงสร้างประโยคที่มีลักษณะเฉพาะตัว หากนักศึกษาไม่รู้เงื่อนไขหรือข้อจำกัดดังกล่าว อาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้กริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้

คำกริยา 以为 และ 认为 บางครั้งมักใช้ในโครงสร้างประโยคที่ต่างกัน กล่าวคือ คำว่า 认为 สามารถใช้กับโครงสร้าง 被...认为 และ 让...认为 ได้ แต่ไม่สามารถใช้กับโครงสร้างประโยคที่มีความหมายขัดแย้งกัน รวมทั้งไม่สามารถปรากฏเพียงประโยคเดียว ต้องมีประโยคที่สองต่อท้าย ส่วน 以为 ไม่สามารถใช้กับ 被...以为 ได้ แต่สามารถใช้กับโครงสร้างประโยคที่ประโยค

หน้าและประโยคหลังมีความหมายขัดแย้งกัน เช่น 还…,其实… หรือ …,实际上… หรือ 满…,没想到… หรือ 本…,没料到 นอกจากนี้ประโยคที่มีคำกริยา 以为 สามารถละประโยคที่สองไว้ในฐานที่เข้าใจได้ ตัวอย่างเช่น

อาจารย์หลี่เป็นอาจารย์ที่นักศึกษาต่างชาติเห็นว่าดีที่สุดในที่สุด

李老师被留学生认为是最好的老师

* 李老师被留学生以为是最好的老师。

ฉันคิดว่าทำอย่างนี้จะสามารถช่วยเขาได้ คาดไม่ถึงว่ากลับเป็นการทำร้ายเขา

我以为这样做对他会有帮助,没想到反而害了他。

* 我认为这样做对他会有帮助,没想到反而害了他。

ฉันคิดว่าเธอไม่อยากจะไปแล้วซะอีก

我以为你不想去了呢。

* 我认为你不想去了呢。

คำกริยา 关怀 และ 关心 คือ ใส่ใจหรือห่วงใย คำกริยาทั้งสองมีความแตกต่างกันด้านโครงสร้างของประโยค กล่าวคือ 关怀 สามารถใช้โครงสร้าง 在…下 ได้ ส่วน 关心 ไม่สามารถใช้โครงสร้าง 在…下 ได้ เนื่องจากในภาษาไทยคำว่า ใส่ใจหรือห่วงใย ไม่มีข้อจำกัดด้านโครงสร้างประโยค นักศึกษาไทยบางคนเลือกใช้คำกริยาผิดพลาด เพราะอาจเข้าใจว่าวิธีการใช้คำกริยาดังกล่าวของภาษาไทยและภาษาจีนไม่ได้แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น

ภายใต้ความห่วงใยของรัฐบาล ชีวิตของประชาชนได้รับการแก้ไขปรับปรุงอย่างรวดเร็ว

在政府的关怀下, 人民的生活很快得到了改善。

* 在政府的关心下, 人民的生活很快得到了改善。

คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน 举行 และ 举办 มีการใช้โครงสร้างประโยคที่ต่างกัน หากกรรมอยู่หน้าประธาน คำที่บ่งบอกชื่อผู้จัดงานหรือหน่วยงานที่จัดงานจะต้องวางอยู่ระหว่างโครงสร้าง 由…举办 ในทางกลับกันคำว่า 举行 มักไม่ปรากฏในโครงสร้างประโยคดังกล่าว 举办 มักใช้ในโครงสร้างประโยคที่ประธานเป็นผู้กระทำกริยานั้นโดยตรง ส่วน 举行 มักใช้ในรูปประโยคกรรมวางจากที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ ยกตัวอย่างเช่น

การบรรยายเรื่องการชมภาพยนตร์จัดขึ้นโดยสถานักเรียน

电影欣赏讲座由学生会举办。

* 电影欣赏讲座由学生会举行。

นิทรรศการแสดงผลงานจัดขึ้นที่ห้องโถงใหญ่ใต้ตึกห้องสมุด

书画展览在图书馆的楼下大厅举行。

* 书画展览在图书馆的楼下大厅举办。

พวกเขาจะจัดงานเลี้ยงตรุษจีนตั้งนั้นจึงกำลังเตรียมความพร้อมอยู่

他们正在为举办春节晚会而做着准备。

* 他们正在为举行春节晚会而做着准备。

4.1.3 วิเคราะห์ปัญหาจากผลการทดสอบ

จากผลการทดสอบพบว่า ชุดคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันจำนวน 4 ชุด ประกอบด้วย 1. 感觉 และ 感受 2. 关怀 และ 关心 3. 旅行 และ 游览 4. 发生 และ 产生 มีอัตราการตอบถูกไม่เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ บางคำถามมีอัตราการตอบถูกที่สูงมาก แต่บางคำถามกลับมีอัตราการตอบถูกที่ลดต่ำลงอย่างชัดเจน

1. ชุดคำกริยา 感觉 และ 感受

แบบทดสอบตอนที่ 1 ข้อที่ 12 และ ตอนที่ 3 ข้อที่ 2 นักศึกษามีอัตราการตอบถูกสูงถึงร้อยละ 88.71 และ 85.48 แต่แบบทดสอบตอนที่ 1 ข้อที่ 13 และ 14 แบบทดสอบตอนที่ 2 ข้อที่ 4 กลับมีอัตราการตอบถูกที่ลดต่ำลงเหลือเพียงร้อยละ 43.55 ร้อยละ 41.94 และร้อยละ 45.16 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบพบว่า นักศึกษามีอัตราการตอบถูกสูงมากในคำถามที่วัดความเข้าใจด้านขอบเขตทางความหมายที่แตกต่างกัน กล่าวคือ คำว่า 感觉 สามารถใช้กับการรับรู้ที่ผ่านอวัยวะประสาทสัมผัส เช่น ตา หู จมูก ลิ้นได้ ส่วนคำว่า 感受 ไม่สามารถใช้ได้ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่สามารถแยกแยะความแตกต่างในเรื่องนี้ได้ ในขณะที่เดียวกันคำถามที่มีอัตราการตอบถูกที่ต่ำมากคือ คำถามที่วัดความรู้ความเข้าใจด้านกรรมาที่ใช้ในประโยค ด้านการเน้นความหมาย และด้านขอบเขตทางความหมาย กล่าวคือ นักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่ทราบว่า 感觉 สามารถต่อท้ายด้วยกรรมาที่เป็นกริยาวลี (verb phrase) ส่วน 感受 ต่อท้ายด้วยกรรมาที่เป็นนามวลี (noun phrase) รวมถึงเน้นความหมายของความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม ปัจจัยภายนอกต่างๆ หรืออิทธิพลที่

ส่งผลกระทบต่อจิตใจ เนื่องจากนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว จึงส่งผลให้อัตราการตอบถูกไม่สอดคล้องกัน

2. ชุดคำกริยา 关怀 และ 关心

มีคำถามทั้งหมด 4 ข้อ ที่วัดความเข้าใจด้านความแตกต่างระหว่างคำกริยา 关怀 และ 关心 ผลการทดสอบพบว่า คำถาม 3 ข้อจากแบบทดสอบตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 18 19 และ 20 นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจและสามารถเลือกใช้คำกริยาดังกล่าวได้เป็นอย่างดี มีอัตราการตอบถูกสูงถึงร้อยละ 83.87 ร้อยละ 82.26 และร้อยละ 75.81 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาทราบความแตกต่างในด้านขอบเขตทางความหมายที่ 关心 สามารถใช้กับการแสดงความห่วงใยหรือเอาใจใส่เรื่องของตนเอง เรื่องราวทั่วไปหรือสถานการณ์ต่างๆ ได้ และ 关怀 ใช้กับโครงสร้าง 在...下 ได้ แต่กลับมีอัตราการตอบถูกที่ต่ำลง เหลือเพียงร้อยละ 50 ในตอนที่ 3 ข้อที่ 6 ซึ่งวัดความรู้ความเข้าใจด้านประธานที่ใช้คู่กับคำกริยา 关心 บุคคลที่เป็นประธานในประโยคสามารถมีฐานะทางสังคมสูงกว่าหรือต่ำกว่าบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคได้ แต่ประธานที่ใช้คู่กับ 关怀 จะต้องมีฐานะทางสังคมที่สูงกว่าบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคเท่านั้น จึงอาจเป็นไปได้ว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่เข้าใจความแตกต่างของคำกริยาดังกล่าวได้อย่างครบถ้วน จึงทำให้อัตราการตอบถูกแตกต่างกัน

3. ชุดคำกริยา 旅行 และ 游览

จากแบบทดสอบทั้งหมด 5 ข้อ มี 4 ข้อ ที่วัดนักศึกษาว່สามารถแยกแยะประเภทของคำกริยา 游览 ซึ่งเป็นสกรรมกริยา และ 旅行 ซึ่งเป็นอกรรมกริยาได้หรือไม่ ผลการทดสอบพบว่า นักศึกษาจำนวนมากว่าครึ่งหนึ่งสามารถแยกแยะความแตกต่างและเลือกใช้คำกริยาดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง กล่าวคือ ในตอนที่ 1 ข้อที่ 21 22 23 และตอนที่ 3 ข้อที่ 7 มีอัตราการตอบถูกสูงกว่าร้อยละ 67 ขึ้นไป แต่ในตอนที่ 1 ข้อที่ 24 อัตราการตอบถูกกลับลดต่ำลงเหลือเพียงร้อยละ 38.71 ซึ่งเป็นคำถามที่ทดสอบความรู้ด้านขอบเขตทางความหมาย คำว่า 旅行 สื่อความหมายถึงการไปท่องเที่ยวหรือทำกิจกรรมได้ ส่วนคำว่า 游览 สื่อความหมายถึงการออกไปท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ไม่สามารถสื่อถึงการเดินทางไปทำภารกิจต่างๆ ได้ ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาไม่ทราบถึงขอบเขตทางความหมายในคำกริยานี้ จึงทำให้เลือกใช้คำไม่ถูกต้อง อัตราการตอบถูกจึงลดต่ำลงอย่างชัดเจน

4. ชุดคำกริยา 发生 และ 产生

แบบทดสอบตอนที่ 3 ข้อที่ 8 นักศึกษามีอัตราการตอบถูกสูงถึงร้อยละ 93.55 ซึ่งเป็นคำถามที่วัดความรู้ความเข้าใจด้านการเน้นความหมายที่ว่า 发生 เน้นความหมายของการเกิดขึ้นของสิ่งที่ไม่เคยมีหรือไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ผลทดสอบแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถแยกความ

แตกต่างระหว่าง 发生 และ 产生 ในประเด็นนี้ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม อัตราการตอบถูกที่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ในตอนที่ 2 ข้อที่ 9 10 และ 11 กลับไม่สอดคล้องและแตกต่างกับอัตราการตอบถูกในแบบทดสอบตอนที่ 3 อย่างชัดเจน เราอาจจะสรุปได้ว่า นักศึกษายังขาดความเข้าใจและไม่สามารถเลือกใช้คำกริยาดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะในด้านการเน้นความหมายและด้านขอบเขตทางความหมาย คำว่า 产生 เน้นความหมายของการเกิดขึ้นกับเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นมาก่อน และสามารถใช้กับความคิดเห็นได้ แต่ไม่สามารถใช้กับเรื่องราวหรือเหตุการณ์เชิงลบ เช่น อุบัติเหตุ เมื่อนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ย่อมส่งผลให้ไม่สามารถเลือกใช้คำได้อย่างถูกต้อง อัตราการตอบถูกจึงแตกต่างและไม่สอดคล้องกัน

4.2 สาเหตุของปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

จากการศึกษาวิจัยพบว่า สาเหตุของปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ประกอบด้วย 4 สาเหตุดังต่อไปนี้

4.2.1 การถ่ายโอนภาษาจากภาษาแม่

การถ่ายโอนทางภาษาแม่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาเป้าหมายของนักศึกษา เนื่องจากภาษาแม่มีอิทธิพลต่อความคิดและการเชื่อมโยงกันระหว่างภาษา การถ่ายโอนทางภาษา แบ่งเป็นการถ่ายโอนเชิงบวกและการถ่ายโอนเชิงลบ การถ่ายโอนเชิงบวกจะมาจากภาษาแม่และภาษาเป้าหมายที่เหมือนกัน ในทางกลับกันการถ่ายโอนเชิงลบจะมาจากการที่ภาษาแม่และภาษาเป้าหมายที่แตกต่างกัน หรือจะเรียกได้ว่า เกิดการแทรกแซงทางภาษา Larsen-Freeman & Long (1991: 70-95) โดยทั่วไปข้อผิดพลาดมักเกิดจากการถ่ายโอนเชิงลบหรือการแทรกแซง ซึ่งอาจจะหมายถึงการใช้กฎหรือรูปแบบจากภาษาแม่ที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมกับภาษาเป้าหมาย นักศึกษาอาจนำความเคยชินด้านความหมายและการใช้คำของภาษาแม่มาปรับใช้กับภาษาที่สอง โดยไม่ได้คำนึงถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาทั้งสอง ข้อผิดพลาดจึงเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย ผู้เรียนมักมีกระบวนการคิดที่เชื่อมโยงกันระหว่างภาษาทั้งสอง แล้วนำเอากฎเกณฑ์ของภาษาแม่มาประยุกต์ใช้เป็นกฎเกณฑ์ทั่วไป จนเป็นเหตุให้โครงสร้างประโยคของภาษาเป้าหมายผิดเพี้ยนไป ปัญหานี้ส่วนใหญ่เกิดกับผู้เรียนภาษาระดับต้น เมื่อเกิดความสับสนหรือลังเลใจ ผู้เรียนจะย้อนกลับไปสู่พื้นฐานความรู้เดิม และนำความรู้นั้นมาปรับใช้กับภาษาเป้าหมาย ซึ่งก่อให้เกิดข้อผิดพลาดจากการถ่ายโอนเชิงลบจากภาษาแม่ แต่สำหรับผู้เรียนภาษาระดับสูง การถ่ายโอนจากภาษาแม่ลดน้อยลง การถ่ายโอนจากภาษาเป้าหมายเพิ่มมากขึ้น Barry P.Taylor (1975: 73-107)

จากการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามพบว่า ลักษณะข้อผิดพลาดของนักศึกษามีที่มาจาก การถ่ายโอนเชิงลบจากภาษาแม่ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท 1) เกิดจากการผสมผสานความรู้ของภาษา แม่และภาษาเป้าหมายไว้ด้วยกัน เลือกใช้คำหรือกฎเกณฑ์ทางภาษาตามความเคยชิน อ้างอิงจาก ภาษาแม่เป็นหลัก จนมองข้ามความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาเป้าหมาย 2) เกิดจากความ แตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาเป้าหมาย เนื่องจากกฎเกณฑ์ทางภาษาบางอย่างพบเห็นได้ในภาษา แม่ แต่ไม่ปรากฏในภาษาเป้าหมาย 3) เกิดจากกฎเกณฑ์ทางภาษาบางอย่างพบเห็นได้ใน ภาษาเป้าหมาย แต่ไม่ปรากฏอยู่ในภาษาแม่ 4) เกิดจากกฎเกณฑ์ทางภาษาของภาษาแม่และ ภาษาเป้าหมายมีความเหมือนหรือใกล้เคียงกัน แต่มีความแตกต่างกันในบางกรณี ซึ่งอาจทำให้ นักศึกษาเกิดความสับสนและเลือกใช้คำไม่ถูกต้อง

ผลการศึกษาวิจัยแสดงให้เห็นว่า ข้อผิดพลาดของนักศึกษามีสาเหตุมาจากการถ่ายโอนเชิงลบ ของภาษาแม่ อิทธิพลของภาษาแม่ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำกริยา เนื่องจากคำกริยาภาษาจีนที่มีความ หมายใกล้เคียงกันจำนวนสองคำ อาจแปลความหมายเป็นภาษาไทยได้เพียงความหมายเดียว ทำ ให้นักศึกษาเข้าใจผิดว่า หากแปลเป็นภาษาไทยเหมือนกัน ก็น่าจะใช้ทดแทนกันได้ทั้งในด้าน ความหมายและด้านการใช้คำ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของภาษาแม่ที่มีผลต่อการเรียนรู้ ภาษาเป้าหมาย ยกตัวอย่างเช่น

1) ข้อผิดพลาดด้านความหมายของคำ

*大家都以为你做代表比较合适。

พวกเราทุกคนเห็นว่าคุณเป็นตัวแทนที่เหมาะสมที่สุด

*我感受长城很雄伟。

ฉันรู้สึกได้ถึงความยิ่งใหญ่ของกำแพงเมืองจีน

*这篇课文表示了作者对母亲的爱。

บทความบทนี้แสดงถึงความรักที่นักเขียนมีต่อมารดา

*他到中国以后发生了各种各样的想法。

หลังจากที่เขาไปถึงประเทศจีน ความคิดเห็นต่างๆ ก็เกิดขึ้นอย่างมากมาย

จะเห็นได้ว่า ทั้ง 4 ตัวอย่าง มีข้อผิดพลาดด้านความหมายของคำอันเกิดจากการถ่ายโอนเชิงลบ จากภาษาแม่ จากตัวอย่างที่ 1 แม้ว่า 认为 และ 以为 สามารถเทียบแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกัน ว่า เห็นว่า แต่ในประโยคเป็นการเน้นความหมายของการแสดงความคิดเห็นที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วว่า

คุณเป็นตัวแทนที่เหมาะสมที่สุด ไม่ใช่การคาดคะเน ดังนั้นจึงควรใช้คำว่า 认为 จากตัวอย่างที่ 2 感觉 และ 感受 สามารถเทียบแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า รู้สึก แต่ในประโยคข้างต้นเป็นการแสดงความคิดเห็นที่ผ่านการมองเห็นว่า กำแพงเมืองจีนนั้นดูยิ่งใหญ่อย่างมากไม่ใช่การได้รับผลกระทบหรืออิทธิพลของปัจจัยภายนอกที่ทำให้เกิดความรู้สึกขึ้น ดังนั้นควรใช้คำว่า 感觉 จากตัวอย่างที่ 3 表示 และ 表达 สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า แสดงถึง แต่ในประโยคตัวอย่างเป็นการเน้นความหมายของการแสดงความรู้สึกของนักเขียนที่มีต่อมารดา โดยถ่ายทอดผ่านตัวอักษร ดังนั้นควรใช้คำว่า 表达 และจากตัวอย่างที่ 4 发生 และ 产生 สามารถเทียบแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า เกิดขึ้น แต่ในประโยคตัวอย่างเป็นการเน้นความหมายของการเกิดขึ้นของความคิดเห็นต่างๆ เมื่อผู้พูดเดินทางไปถึงประเทศจีน ดังนั้นควรใช้คำว่า 产生

2) ข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ

*我认为这样做对他会有帮助，没想到反而害了他。

ฉันเห็นว่าทำอย่างนี้จะสามารถช่วยเขาได้ คาดไม่ถึงว่ากลับเป็นการทำร้ายเขา

*在新的地方工作，感受大家对我很好。

ทำงานที่ใหม่ รู้สึกได้ว่าทุกคนดีต่อฉันมาก

*这次会谈将于明天上午八点举办。

การร่วมกันเจรจาในครั้งนี้จะจัดขึ้นวันพรุ่งนี้เวลาแปดโมงเช้า

*抽烟会损坏身体健康。

สูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพร่างกาย

*领导关怀我们，我们也应该关怀领导。

ท่านผู้นำเอาใจใส่พวกเรา พวกเราจึงสมควรเอาใจใส่ท่านผู้นำเช่นกัน

*他们打算去中国游览。

พวกเขาวางแผนจะไปท่องเที่ยวประเทศจีน

จาก 6 ตัวอย่างด้านบน เป็นข้อผิดพลาดด้านการใช้คำที่มีสาเหตุมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ กล่าวคือ จากตัวอย่างที่ 1 แม้ว่า 认为 และ 以为 เทียบแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า เห็นว่า แต่มีการใช้คำแตกต่างกันตรงที่ในประโยคมีโครงสร้าง …;没想到… ดังนั้นควรใช้ 以为 ส่วนในตัวอย่างที่ 2 感觉 และ 感受 สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า รู้สึก แต่ยังคงมีความ

แตกต่างกันด้านการใช้คำ ซึ่งในประโยคจะต้องต่อท้ายด้วยประโยคสั้นๆ ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมในประโยค “ทุกคนดีต่อฉันมาก” ดังนั้นควรใช้ 感觉 ในตัวอย่างที่ 3 举行 และ 举办 สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า จัด แต่กรรมในประโยค “การร่วมกันเจรจา” คือ กรรมที่เป็นคำกริยา จึงควรใช้ 举行 ในตัวอย่างที่ 4 损害 และ 损坏 สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า เสียหาย แต่มีความแตกต่างกันตรงที่ในประโยคเป็นความเสียหายที่เกิดกับสุขภาพ ซึ่งเป็นนามธรรม ดังนั้นควรใช้ 损害 จากตัวอย่างที่ 5 关怀 และ 关心 สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า เอาใจใส่ แต่ประธานในประโยค “พวกเรา” มีฐานะทางสังคมที่ต่ำกว่ากรรม “ท่านผู้นำ” ดังนั้นจึงควรใช้คำว่า 关心 จากตัวอย่างที่ 6 游览 และ 旅行 สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันว่า ท่องเที่ยว หากแต่เป็นประโยคที่ไม่ต้องการกรรมมารับ จึงใช้คำว่า 旅行

สรุปได้ว่า การถ่ายโอนภาษาจากภาษาแม่ส่งผลกระทบต่อตรงต่อการเลือกใช้คำกริยาของนักศึกษา คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันบางคำ เมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วอาจมีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน แต่ไม่ได้หมายความว่าสามารถใช้ทดแทนกันได้ในทุกกรณี เนื่องจากนักศึกษาได้รับผลกระทบจากการถ่ายโอนเชิงลบนี้ จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำ

4.2.2 การถ่ายโอนภาษาจากภาษาเป้าหมาย

การถ่ายโอนภาษาจากภาษาเป้าหมายที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาดเกิดจากการถ่ายโอนเชิงลบ กล่าวคือ นักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาเป้าหมายแล้ว แต่เป็นการเรียนรู้ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า การถ่ายโอนภาษาเชิงลบจากภาษาเป้าหมายเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาเกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

1) ขอบเขตทางความหมายที่แตกต่างกันระหว่างคำกริยาในภาษาเป้าหมาย

ในภาษาจีนคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันอาจใช้ทดแทนกันได้ในบางประโยค แต่ไม่สามารถใช้ทดแทนกันได้ในทุกกรณี เนื่องจากข้อจำกัดด้านขอบเขตทางความหมายที่แตกต่างกันออกไป ข้อจำกัดนี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำผิดพลาด ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดด้านนี้มีอัตราการผิดพลาดที่สูงมากที่สุด

ขอบเขตทางความหมายที่แตกต่างกันเป็นปัญหาที่สร้างความสับสนในการเลือกใช้คำที่ถูกต้องของนักศึกษา คำที่แปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกัน แต่กลับมีขอบเขตทางความหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างนี้ไม่ได้อธิบายไว้ในแบบเรียนหรือพจนานุกรม หากนักศึกษาไม่ค้นคว้าเพิ่มเติมย่อมไม่สามารถทราบความแตกต่างด้านนี้ ตัวอย่างเช่น

คำว่า 表示 มีขอบเขตทางความหมายของการนำสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาใช้สื่อความหมายบางอย่าง ส่วนคำว่า 表达 ไม่สามารถนำมาใช้ในแบบนี้ได้ เช่น 海上红色的灯光表示那儿有浅滩或礁石。ไฟสีแดงถูกนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายว่า บริเวณนั้นน้ำตื้นและมีโขดหิน 她戴着结婚戒指, 表示她已结婚。แหวนแต่งงานเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงว่า ผู้ที่สวมใส่แหวนได้แต่งงานแล้ว

คำว่า 举办 มีขอบเขตทางความหมายที่ใช้กับการกล่าวถึงผู้จัดงานหรือผู้ดำเนินงาน ส่วนคำว่า 举行 ไม่ใช้กับการกล่าวถึงผู้จัดงานหรือผู้ดำเนินงาน เช่น 学生们自己举办的音乐会很受欢迎。ในประโยคได้กล่าวถึงผู้จัดงานซึ่งเป็นนักศึกษา จึงต้องใช้คำว่า 举办

คำว่า 举行 มีขอบเขตทางความหมายที่ใช้กับการกล่าวถึงสถานที่หรือเวลาที่จัดงาน ส่วนคำว่า 举办 ไม่ใช้กับการกล่าวถึงสถานที่หรือเวลาที่จัดงาน เช่น 后年奥林匹克运动会将在这个城市举行。ในประโยคได้กล่าวถึงสถานที่ “เมืองนี้” และเวลา “ถัดจากปีหน้า” ที่จะจัดงาน จึงควรใช้คำว่า 举行

คำว่า 感觉 มีขอบเขตทางความหมายที่สามารถใช้กับการแสดงความคิดเห็นได้ ส่วนคำว่า 感受 ไม่สามารถใช้กับประโยคที่แสดงความคิดเห็นได้ เช่น 我感觉这件事不是那么简单的。ประโยคนี้ผู้พูดได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำลังพูดถึงว่าไม่ใช่เรื่องง่ายๆ 我感觉他应该这样做。ในประโยคนี้เป็นการแสดงความคิดเห็นว่า เขาไม่ควรทำอย่างนี้ ดังนั้นทั้งสองประโยคต้องใช้คำว่า 感觉

คำว่า 游览 มีขอบเขตทางความหมายที่แคบกว่า เน้นการท่องเที่ยวแบบชมทัศนียภาพเท่านั้น ส่วนคำว่า 旅行 ใช้กับการออกเดินทางท่องเที่ยวระยะไกล ใช้เวลานาน เดินทางไปหลายที่ นอกจากนี้ในบางประโยคอาจหมายถึงการออกไปทำกิจธุระข้างนอก เช่น 他出去旅行五年了, 还没回来。ในประโยคนี้ได้กล่าวถึงการออกเดินทางเป็นเวลาหลายปีและยังไม่ได้กลับมา ซึ่งระยะเวลาที่ยาวนานนี้แสดงให้เห็นว่า ไม่ใช่การเดินทางออกไปท่องเที่ยว แต่เป็นการออกไปทำธุระ 长期在外旅行是很幸苦的。ประโยคนี้ได้กล่าวถึงความยากลำบาก เมื่อต้องเดินทางไปเยือนต่างประเทศเป็นเวลานาน สื่อให้เห็นว่า เป็นการเดินทางไปเพื่อทำธุระ ไม่ใช่เพื่อการท่องเที่ยว จึงต้องใช้คำว่า 旅行

2) การเน้นความหมายที่แตกต่างกันของคำกริยาในภาษาเป้าหมาย

การใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างด้านการเน้นความหมายของคำกริยาเหล่านั้นด้วย หากนักศึกษาคำนึงถึงคำแปลเพียงอย่างเดียว อาจทำให้เลือกใช้คำกริยาผิดพลาดได้ โดยเฉพาะนักศึกษามีพื้นฐานความรู้ในภาษาเป้าหมายไม่มากเพียงพอ เวลาที่

ต้องตัดสินใจเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน มักเกิดความสับสน ลังเล และตัดสินใจเลือกใช้โดยเดาสุ่มหรือเลือกคำกริยาที่ตนเองคุ้นเคย ดังจะเห็นได้จากประโยคตัวอย่างในแบบสอบถาม

*大家都以为你做代表比较合适。

ควรแก้เป็นคำว่า 认为 เนื่องจากประโยคนี้เป็นการเน้นความหมายของการแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้องว่า “เธอเป็นตัวแทนที่เหมาะสมที่สุด”

*我们去南方走一走, 感觉南方的春天怎么样?

ควรแก้เป็นคำว่า 感受 เพราะเน้นความหมายของการรับรู้จากสิ่งแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอก ในประโยคผู้พูดได้กล่าวถึงฤดูใบไม้ผลิของภาคใต้ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อม จึงควรเลือกใช้คำว่า 感受 แทนที่

*这种事情以前从来没有产生过。

ควรแก้เป็นคำว่า 发生 เนื่องจากเป็นการเน้นความหมายของการเกิดขึ้นกับเรื่องราวที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ดังในตัวอย่างประโยคที่ได้กล่าวไว้ว่า “เดิมไม่เคยเกิดเรื่องราวแบบนี้มาก่อน” จึงใช้ 发生 แทนที่

*在历史的长河中, 发生了许多英雄人物。

ควรแก้เป็นคำว่า 产生 เพราะในประโยคเน้นความหมายของการเกิดขึ้นกับเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนแล้ว ซึ่งในประโยคกล่าวถึงการเกิดขึ้นของ “วีรบุรุษ” จากประวัติศาสตร์อันยาวนาน วีรบุรุษย่อมเคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านี้ จึงเลือกใช้คำว่า 产生 แทนที่

3) การใช้คำที่แตกต่างกันของคำกริยาในภาษาเป้าหมาย

ความซับซ้อนในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันจะไม่เป็นปัญหาแก่นักศึกษาแต่อย่างใด หากนักศึกษามีความรู้สึกทางภาษา (语感) เหมือนเจ้าของภาษา แต่การเข้าใจถึงกฎเกณฑ์ของภาษาอย่างถ่องแท้เป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะนักศึกษขาดความรู้สึกทางภาษา ขาดทักษะและขาดประสบการณ์ เมื่อนักศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจในความแตกต่างด้านการใช้คำ ซึ่งประกอบไปด้วย ประเภทของคำกริยาที่แตกต่าง ประเภทของกรรมที่แตกต่าง ประธานที่ใช้คู่กับคำกริยาที่แตกต่าง คำวิเศษณ์หรือคำนามที่ใช้คู่กับคำกริยาที่แตกต่าง โครงสร้างประโยคที่แตกต่าง จึงส่งผลให้เกิดการเลือกใช้คำที่ผิดพลาด ตัวอย่างดังข้อผิดพลาดต่อไปนี้

1. นักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในประเภทของคำกริยาที่แตกต่าง กล่าวคือ ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าคำกริยานั้นๆ เป็นนกรกรรมกริยาหรือสกรกรรมกริยา เช่น

*我们家的人都喜欢游览（旅行）。ประโยคนี้ไม่มีกรรมมารับ ดังนั้นควรใช้คำว่า 旅行 เนื่องจากเป็นนกรกรรมกริยา

*我在北京旅行（游览）了长城、故宫、颐和园和北海公园。ประโยคนี้มีกรรมมารับ ดังนั้นเลือกใช้คำว่า 游览 เนื่องจากเป็นคำสกรกรรมกริยา

2. ประเภทของกรรมที่แตกต่าง นักศึกษาไม่ทราบว่าคำกริยานั้นๆ ต้องการกรรมที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ต้องการกรรมที่เป็นคำนามหรือคำกริยา เช่น

*我们已经举行（举办）过这种大型的展览会。กรรมในประโยค คือ 大型的展览会 งานนิทรรศการขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นคำนาม ดังนั้นควรใช้คำว่า 举办

*操场上在举办（举行）歌咏比赛。กรรมในประโยค คือ 歌咏比赛 แข่งขันร้องเพลง ซึ่งเป็นคำกริยา จึงควรใช้คำว่า 举行

*大家都不能损坏（损害）集体利益。กรรมในประโยคนี้ คือ 集体利益 มีความหมายว่า ผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งเป็นนามธรรม จึงควรใช้คำว่า 损害

*警察抓捕损坏（损坏）公共电话的醉汉。กรรมในประโยคนี้ คือ 公共电话 โทรศัพท์สาธารณะ ซึ่งเป็นรูปธรรม จึงควรใช้คำว่า 损坏

3. นักศึกษาไม่สามารถแยกแยะประเภทของประธานที่ใช้คู่กับคำกริยาได้ คำกริยาบางคำต้องใช้กับประธานที่มีฐานะทางสังคมสูงหรือต่ำแตกต่างกันไป เช่น

*领导关怀我们，我们也应该关怀（关心）领导。ประธานในประโยค คือ 我们 พวกเขาซึ่งมีฐานะทางสังคมที่ต่ำกว่ากรรม 领导 ท่านผู้นำ ดังนั้นจึงต้องเลือกใช้ 关心 เนื่องจาก 关心 ใช้กับประธานที่มีฐานะทางสังคมต่ำกว่าบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรมในประโยค

4. คำวิเศษณ์หรือคำนามที่ใช้คู่กับคำกริยาที่แตกต่างเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำผิดพลาด คำกริยาบางคำสามารถใช้กับคำวิเศษณ์บอกระดับได้ บางคำไม่สามารถใช้ได้ เช่น

*我满认为（以为）他是英国人呢。原来他是美国人。ในประโยคมีคำวิเศษณ์บอกระดับ 满 ดังนั้นจึงต้องเลือกใช้คำว่า 以为

5. นักศึกษาไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างของโครงสร้างประโยค คำกริยาบางคำสามารถใช้กับโครงสร้างประโยค 被 หรือ 在...下 ได้ บางคำไม่สามารถใช้ได้ เช่น

*李老师被留学生以为（认为）是最好的老师。ประโยคตัวอย่างเป็นโครงสร้างประโยค 被 จะต้องเลือกใช้คำว่า 认为

*在政府的关心（关怀）下，人民的生活很快得到了改善。ประโยคตัวอย่างเป็นโครงสร้างประโยค 在...下 จึงต้องเลือกใช้คำว่า 关怀

4.2.3 กลยุทธ์ทางการเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ทางการเรียนที่นักศึกษาเลือกใช้แล้วก่อให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นประกอบไปด้วย กลยุทธ์การหลีกเลี่ยงและกลยุทธ์การพึ่งพา ทั้งสองกลยุทธ์เกิดขึ้นจากการที่นักศึกษายกยอใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่ง เพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง ซึ่งกลยุทธ์การหลีกเลี่ยง เกิดจากนักศึกษาหลีกเลี่ยงคำที่ไม่คุ้นเคย และเลือกใช้คำที่ตนเองคุ้นเคย จากการสังเกตวิธีเลือกใช้คำของนักศึกษาพบว่า อ้างอิงจากประมวลศัพท์ HSK นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้คำศัพท์ที่อยู่ในระดับต้น และหลีกเลี่ยงคำศัพท์ระดับสูง เช่น เลือกใช้คำว่า 感觉 หลีกเลี่ยงคำว่า 感受 หรือเลือกใช้คำว่า 关心 หลีกเลี่ยงคำว่า 关怀 หรือเลือกใช้คำว่า 旅行 หลีกเลี่ยงคำว่า 游览 หรือเลือกใช้คำว่า 发生 หลีกเลี่ยงคำว่า 产生 เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาเลือกใช้คำที่ง่ายกว่า หรือคุ้นเคยมากกว่าในการแต่งประโยค ซึ่งการใช้กลยุทธ์ทางการเรียนโดยการหลีกเลี่ยงคำที่ยากและไม่คุ้นเคยนั้น ไม่ได้เป็นการแก้ปัญหาการใช้ภาษาให้หมดไป กลับทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำมากยิ่งขึ้น เนื่องจากคำศัพท์แต่ละคำมีความหมายและวิธีการใช้ที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันออกไป ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาเกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้ นักศึกษายังเลือกใช้กลยุทธ์การพึ่งพา จากการสังเกตการทำแบบสอบถามของนักศึกษาพบว่า นักศึกษามักใช้กลยุทธ์ทางการเรียน โดยการพึ่งพาคำแปลจากตำราเรียนหรือพจนานุกรม กล่าวคือ นักศึกษาทั้งหมดที่ทำให้แบบสอบถามเขียนคำแปลเป็นภาษาไทยไว้ด้านบนของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงทุกคำ แต่ไม่ได้เขียนอธิบายวิธีการใช้ ซึ่งคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันเมื่อแปลเป็นภาษาไทยมักแปลเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน หากนักศึกษานักศึกษาเลือกใช้กลยุทธ์ทางการเรียนโดยยึดคำแปลภาษาไทยเป็นหลัก การเลือกใช้คำกริยาต่างๆ อาจเกิดข้อผิดพลาดได้ ตัวอย่างเช่น 关心 และ 关怀 แปลว่าห่วงใย 举行 และ 举办 แปลว่าจัด 表示 และ 表达 แปลว่าแสดง เป็นต้น เนื่องจากคำกริยาดังกล่าวแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกัน เมื่อนักศึกษาต้องตัดสินใจเลือกใช้คำใดคำหนึ่ง มักเกิดความลังเลสงสัย จนเป็นสาเหตุให้เกิดข้อผิดพลาด

ในการเลือกใช้คำขึ้น จึงสรุปได้ว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนโดยการฟังและการแปลเพียงอย่างเดียว ย่อมก่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

4.2.4 สื่อและรูปแบบการเรียนการสอน

ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองปฏิเสธไม่ได้ว่า สื่อการสอน รูปแบบการเรียนการสอน และการจัดการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนล้วนสะท้อนถึงคุณภาพและมาตรฐานขององค์ประกอบในการเรียนการสอนทั้งสิ้น

การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้ถูกต้องเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากต่อการใช้ภาษา แต่จากการศึกษาการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านการเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันยังเกิดขึ้นอย่างไม่หยุดหย่อน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า สาเหตุของปัญหาเกิดจาก 2 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ตำราเรียนและรูปแบบการเรียนการสอน

ตำราเรียนที่นักศึกษาทั้งสองมหาวิทยาลัยใช้ในการศึกษาเป็นหลัก ได้แก่ หนังสืออันทวยหวิเจียวเฉิง 《汉语教程》 ของสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง และหนังสือปู้หวยาอันทวยหวิ 《博雅汉语》 ของสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยปักกิ่ง เป็นตำราเรียนที่ผลิตขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญชาวจีน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญชาวจีนอาจไม่มีความเข้าใจในภาษาไทย จึงทำให้ได้ตำราที่ไม่เหมาะสมและไม่เข้าถึงปัญหาการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทยอย่างเพียงพอ เนื่องจากภาษาแม่ที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้ข้อผิดพลาดของผู้เรียนแตกต่างกันไปด้วย อีกทั้งตำราที่เลือกใช้เป็นตำราสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาจีนในประเทศจีน จึงอาจไม่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาไทยเท่าที่ควร กล่าวคือ ตำราเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษจะสร้างปัญหาต่อผู้เรียนชาวไทยที่ไม่ได้มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ เมื่อทักษะทางภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ย่อมเพิ่มความยากลำบากในการเรียนรู้ภาษาที่สองมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน พบว่า อธิบายความหมายของคำอย่างง่าย สั้น และรวบรัด จึงขาดความละเอียดชัดเจน ไม่อธิบายถึงความแตกต่างระหว่างคำวิธีการใช้ การสร้างประโยค หรือยกตัวอย่างเปรียบเทียบแต่อย่างใด

รูปแบบการเรียนการสอนเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่นักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาจะเข้าใจความหมายและวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้อย่างถ่องแท้ นั้นจะต้องอาศัยการเรียนการสอนที่มีมาตรฐาน ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ จากการสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน พบว่า ปัญหาหลักในการเรียน คือ การสื่อสารกับอาจารย์ชาวต่างชาติ โดยเฉพาะเมื่อเรียนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันที่ต้องการคำอธิบายอย่างละเอียด แต่ไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจได้เทียบเท่ากับอาจารย์ชาวไทย จึงเป็นหนึ่งในอุปสรรคของการเรียนรู้ที่สำคัญของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับชุดรายการการวิจัยการเรียนการสอนภาษาจีนที่ว่า อาจารย์สอนภาษาจีน

ที่มาจากประเทศจีนเกือบทั้งหมดพูดภาษาไทยไม่ได้เลย สร้างปัญหาในการเรียนการสอนมาก นอกจากนี้เรื่องมาตรฐานและความเชี่ยวชาญจัดเป็นสิ่งที่สำคัญอันดับต้นๆ ของการเรียนการสอน กล่าวคือ คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันเป็นเนื้อหาที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญอย่างมาก เนื่องจากมีความหมายและวิธีการใช้คำที่ซับซ้อน ผู้ที่ถ่ายทอดความรู้จะต้องสามารถแก้ปัญหาและป้องกันการเลือกใช้คำผิดพลาดของนักศึกษาได้ ผู้วิจัยเห็นควรแก่การสนับสนุนให้เพิ่มทักษะแก่อาจารย์ผู้สอนให้ได้มาตรฐานและมีความเชี่ยวชาญในคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

4.3 แนวทางการแก้ไขปัญหการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

จากการศึกษาลักษณะปัญหาและสาเหตุของปัญหาในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญและหาแนวทางแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ดังต่อไปนี้

4.3.1 ศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในการใช้คำ

คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนมีความหมายและวิธีการใช้ที่เหมือนและแตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สาเหตุหลักของการเลือกใช้คำที่ผิดพลาดเกิดจากการถ่ายโอนทางภาษาแม่และภาษาเป้าหมายเชิงลบ Ellis (1986: 50-66) ได้กล่าวไว้ว่า การป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดจากการถ่ายโอนทางภาษาในเชิงลบได้นั้น จะต้องใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงความแตกต่างระหว่างภาษาทั้งสองภาษา แยกแยะถึงความเหมือนและแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมายออกมาให้ชัดเจน จึงจะทำให้สามารถลดผลกระทบที่มาจากถ่ายโอนทางภาษาได้ ดังนั้นการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ 1) เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย 2) เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาเป้าหมาย

Robert Lado (1957: 8-16) ได้กล่าวในหนังสือ “Linguistics across cultures” ไว้ว่า การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบระหว่างความเหมือนและความแตกต่างของภาษาแม่และภาษาปลายทางจะทำให้สามารถพยากรณ์ ลด และป้องกันข้อผิดพลาดในการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าได้ เมื่ออาจารย์ผู้สอนรวบรวมคำศัพท์ที่อาจผิดพลาดล่วงหน้า หาสาเหตุของข้อผิดพลาด เลือกวิธีการถ่ายทอดความรู้ที่ง่ายต่อการเข้าใจที่สุด อธิบายความเหมือนและความแตกต่างอย่างละเอียด ยกตัวอย่างประกอบการอธิบายอย่างหลากหลาย ฝึกการเลือกใช้อย่างสม่ำเสมอ แก้ไขเมื่อพบ

ข้อผิดพลาด ย่อมสามารถจัดปัญหาในการเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3.2 กลวิธีการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียน

อาจารย์ผู้สอนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการชี้แนะวิธีการศึกษาเรียนรู้ที่เหมาะสม และได้ประสิทธิภาพสูงสุดให้แก่นักศึกษา จากการสังเกตแบบสอบถามของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาทุกคนมีวิธีการเลือกใช้คำโดยยึดคำแปลภาษาไทยเป็นหลัก ตัวอย่างเช่น 举行 และ 举办 แปลว่าจัด 感觉 และ 感受 แปลว่ารู้สึก 旅行 และ 游览 แปลว่าท่องเที่ยว กลวิธีที่นักศึกษาใช้นี้ทำให้เกิดข้อผิดพลาด ควรปรับเปลี่ยนโดยเร็วที่สุด เนื่องจากคำกริยาที่แปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันนั้น ไม่ได้หมายความว่าสามารถใช้ทดแทนกันได้ในทุกกรณี แต่ละคำมีลักษณะเฉพาะทางความหมายและวิธีการใช้ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรเน้นให้นักศึกษาคำนี้ถึงการเน้นความหมายของคำ ขอบเขตของคำ วิธีการใช้คำ และโครงสร้างของประโยคมากกว่าการแปลเพียงอย่างเดียว

4.3.3 สื่อและรูปแบบการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นจึงควรส่งเสริมและให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้มีตำราหรือสื่อการเรียนการสอนที่ผลิตมาเพื่อแก้ปัญหาด้านทักษะทางภาษาจีนของผู้เรียน อาจเป็นตำราที่ผลิตเองโดยใช้วิธีการร่วมมือระหว่างผู้เชี่ยวชาญชาวไทยและชาวจีนในการผลิตตำราหรือสื่อการสอนที่เหมาะสมกับสังคมไทย มีคุณภาพได้มาตรฐาน และเข้าถึงปัญหาทางด้านการใช้ภาษาจีนของนักศึกษาอย่างตรงจุด หากยังเลือกใช้ตำราเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษ และเป็นตำราที่เอื้อต่อผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนในประเทศจีน หรือผู้เรียนที่มีภาษาแม่เป็นภาษาอังกฤษ ย่อมไม่อาจแก้ปัญหาด้านตำราเรียนที่ไม่เหมาะสมได้ อีกทั้งควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันโดยเฉพาะ เพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทยให้ดียิ่งขึ้นไป

อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาต่างก็มีความต้องการพัฒนาความรู้ด้านคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้เกิดความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอนที่มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ จึงไม่ควรละเลยการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะของตนเอง เพื่อสร้างมาตรฐานและประสิทธิภาพในการสอนให้มากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่า วิธีที่สามารถแก้ปัญหาด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน คือในทุกๆ ปีควรวัดความรู้ความสามารถของผู้สอนโดยแต่ละมหาวิทยาลัยออกข้อสอบรวมทักษะภาษาจีน โดยบรรจุทักษะด้านคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันเข้าไปด้วย เมื่อถึงช่วงเวลาที่ต้องมอบหมายงานสอน อาจมอบหมายงานสอนโดยอ้างอิงผลคะแนนที่ได้ ซึ่งวิธีการนี้มีความเป็นไปได้ที่สูงหรือต่ำ ขึ้นอยู่กับความร่วมมือภายในคณะ แต่ยังมีข้อจำกัดและอุปสรรคในด้านการมอบหมายงาน

สอน เนื่องจากงานสอนต้องคำนึงถึงความต้องการสอนของผู้สอน การมอบหมายงานสอนโดยอ้างอิงคะแนนเพียงอย่างเดียว อาจเป็นการตัดทอนสิทธิในการเลือกสอนได้ อีกหนึ่งวิธีที่ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาจีนของอาจารย์ผู้สอน คือ ส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัยในด้านที่เป็นจุดด้อยหรือปัญหาในการเรียนการสอน เพื่อให้อาจารย์ได้ศึกษาลักษณะปัญหาและวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ควรส่งเสริมให้มีการจัดการอบรม สัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของผู้สอน สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการสอนที่ดี แนะนำวิธีสอนแบบต่างๆ รวมถึงเทคนิคการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาเรื่องการสื่อสารของอาจารย์ผู้สอนชาวจีน ผู้วิจัยเห็นว่า ก่อนที่สถาบันอันปั่นจะส่งอาจารย์อาสาสมัครเข้ามาสอนในประเทศไทย ควรจัดอบรมทางภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อเตรียมความพร้อมก่อน ไม่เพียงแต่เป็นผลดีต่อนักศึกษายังเป็นผลดีต่อตัวอาจารย์ผู้สอนชาวจีนอีกด้วย เนื่องจากการถ่ายทอดความรู้ต้องอาศัยการสื่อสารโดยการสนทนาเป็นสำคัญ หากมีปัญหาในด้านนี้การเรียนการสอนย่อมดำเนินไปอย่างทุลักทุเล จนอาจส่งผลเสียต่อการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทยพบว่า ไม่มีชุดคำกริยาใดที่นักศึกษาสามารถเลือกใช้คำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ นักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทั้งด้านความหมายและด้านการใช้คำ สาเหตุหลักมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ นักศึกษาเกิดความสับสนเนื่องจากคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันหนึ่งชุด สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้เพียงคำเดียว เมื่อนักศึกษาทราบเพียงคำแปลภาษาไทย แต่ขาดความรู้ความเข้าใจในลักษณะเฉพาะของคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน จึงทำให้เลือกใช้คำที่ผิดพลาด

ข้อผิดพลาดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านความหมายของคำและข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ ด้านความหมายของคำ นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจด้านขอบเขตทางความหมายที่แตกต่างกันและการเน้นความหมายที่แตกต่างกัน ในด้านการใช้คำ นักศึกษาไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างในด้านประเภทของกรรมที่ใช้ในประโยค ด้านประเภทของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ด้านประธานที่ใช้คู่กับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ด้านโครงสร้างของประโยคที่แตกต่างกัน และด้านประเภทของคำที่ใช้คู่กับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ความแตกต่างทั้งหมดนี้ล้วนเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

5.1.1 ปัญหาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันที่พบในงานวิจัย

5.1.1.1 ด้านความหมาย

นักศึกษาไทยมีปัญหาในการเลือกใช้คำกริยาเนื่องจากลักษณะเฉพาะด้านความหมายของคำกริยาที่แตกต่างกัน โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ข้อผิดพลาดจากขอบเขตทางความหมายที่แตกต่างกัน เนื่องจากคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันหนึ่งคู่มีขอบเขตทางความหมายที่กว้างหรือแคบแตกต่างกันออกไป เช่น คำกริยา 关心 สามารถใช้กับการแสดงความห่วงใยหรือใส่ใจเรื่องของตนเองได้ ส่วน 关怀 ไม่สามารถใช้กับเรื่องของตนเองได้ คำกริยา 感觉 สามารถใช้ในการแสดงความคิดเห็นได้ ส่วน 感受 ไม่สามารถใช้กับการแสดงความคิดเห็นได้ จึงทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำผิด

2. ข้อผิดพลาดจากการเน้นความหมายที่แตกต่างกัน เช่น คำกริยา 以为 เน้นความหมายของการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นที่เกิดจากการคาดคะเน ส่วน 认为 เป็นการเน้นความหมายของการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นโดยใช้ความรู้พื้นฐานที่ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริง คำกริยา 发生 เน้นความหมายของการเกิดขึ้นของสิ่งที่ไม่เคยมีหรือไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ส่วน 产生 เน้นความหมายของการเกิดขึ้นของสิ่งที่มีมาแต่เดิม ความแตกต่างเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุให้นักศึกษาเลือกใช้คำผิด

5.1.1.2 ด้านการใช้คำ

นักศึกษาไทยไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันด้านการใช้คำได้ ข้อผิดพลาดนี้แบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. ข้อผิดพลาดจากการที่ไม่สามารถแยกแยะประเภทของกรรมที่ใช้ในประโยคได้ จัดเป็นหนึ่งในข้อผิดพลาดที่แก้ไขได้ยาก เนื่องจากคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันต้องการกรรมที่สอดคล้องกัน บางคำต้องการกรรมที่เป็นบุคคลเท่านั้น บางคำต้องการกรรมที่เป็นสิ่งของ สถานที่ เวลา หรือกรรมที่มีลักษณะเฉพาะ บางคำต้องการกรรมที่เป็นนามธรรม บางคำต้องการกรรมที่เป็นรูปธรรม เช่น 损坏 ใช้กับกรรมที่เป็นรูปธรรม ส่วนคำว่า 损害 ใช้กับกรรมที่เป็นนามธรรม นักศึกษาไม่ทราบว่า คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันคำใดควรใช้กรรมแบบใดมารองรับ ต้องอาศัยประสบการณ์ในการเรียนรู้และจดจำ เพื่อให้สามารถใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้อย่างถูกต้อง

2. ข้อผิดพลาดจากการที่ไม่สามารถแยกแยะประเภทของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ เนื่องจากความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วคำนั้นๆ แตกต่างจากภาษาจีน ในภาษาไทยคำว่าท่องเที่ยวจะมีกรรมหรือไม่มีกรรมมาต่อท้ายก็ได้ คำว่า 游览 สามารถมีกรรมหรือไม่มีกรรมมาต่อท้ายได้เช่นกัน แต่คำว่า 旅行 เป็นกริยาที่ไม่มีกรรมมารองรับ เมื่อนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในความแตกต่างด้านนี้ ข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำจึงเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

3. ข้อผิดพลาดจากการที่ไม่สามารถแยกแยะประธานที่ใช้คู่กับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เนื่องจากคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันต้องการประธานที่สอดคล้องกัน เช่น 关怀 ต้องการประธานที่มีฐานะทางสังคมสูงกว่ากรรม ส่วน 关心 ต้องการประธานที่มีฐานะทางสังคมที่ต่ำกว่าหรือสูงกว่ากรรม เนื่องจากนักศึกษาไม่ทราบถึงความแตกต่างด้านประธานที่ใช้ร่วมกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน จึงส่งผลให้นักศึกษาเกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้ประธานและคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันไม่รับกัน

4. ข้อผิดพลาดจากการที่ไม่สามารถแยกแยะโครงสร้างของประโยคที่แตกต่างกันได้เนื่องจากโครงสร้างของประโยคที่ใช้กับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันมีรูปแบบที่แตกต่างกัน นักศึกษาต้องอาศัยประสบการณ์ อาศัยการจดจำ จึงจะสามารถสร้างประโยคได้อย่างถูกต้อง เมื่อนักศึกษาไม่ทราบถึงโครงสร้างของประโยคที่แตกต่างกัน ข้อผิดพลาดจึงเกิดขึ้นได้ เช่น โครงสร้าง 在...下 สามารถใช้ได้กับคำกริยา 关怀 เท่านั้น ส่วน 关心 ไม่สามารถใช้โครงสร้างนี้ได้ เป็นต้น

5. ข้อผิดพลาดจากการที่ไม่สามารถแยกแยะคำวิเศษณ์หรือคำนามที่ใช้คู่กับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน จัดเป็นปัญหาทางการใช้คำที่ค่อนข้างยากสำหรับนักศึกษาไทย เนื่องจากต้องอาศัยทักษะทางภาษาจีนและประสบการณ์ในการใช้ภาษา จึงจะสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้สอดคล้องกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เช่น ข้อจำกัดของคำวิเศษณ์บอกระดับ 满 และ 很 สามารถใช้ร่วมกับคำกริยา 认为 ได้ ส่วน 以为 ไม่สามารถใช้กับคำวิเศษณ์บอกระดับ 满 และ 很 ได้ เมื่อนักศึกษาไม่ทราบถึงความแตกต่างของคำศัพท์ที่ใช้ร่วมกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน การเลือกใช้คำผิดจึงเกิดขึ้นได้โดยง่าย

5.1.2 สาเหตุของข้อผิดพลาด

ทั้งนี้สรุปปัญหาการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ดังนี้

1) การถ่ายโอนจากภาษาแม่

การถ่ายโอนเชิงลบเนื่องจากความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียนขึ้น เช่น 游览 และ 旅行 นักศึกษาทราบเพียงว่า สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกัน คือ ท่องเที่ยว หากแต่ขาดความรู้ความเข้าใจที่ว่า คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันชุดนี้ มีความแตกต่างในด้านประเภทของคำกริยาที่เป็นกิจกรรมกริยาและสรรกรมกริยา เป็นต้น

2) การถ่ายโอนจากภาษาเป้าหมาย

การถ่ายโอนเชิงลบทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียน เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายอย่างไม่ถูกต้องสมบูรณ์ เช่น 游览 มีขอบเขตทางความหมายที่แคบกว่า เน้นการท่องเที่ยวแบบชมทัศนียภาพเท่านั้น ส่วนคำว่า 旅行 ใช้กับการออกเดินทางท่องเที่ยวระยะไกล ใช้เวลานาน เดินทางไปหลายที่ หรือไปทำธุระ ความแตกต่างนี้เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำที่ไม่ถูกต้อง

3) กลยุทธ์การเรียนรู้เชิงลบ

จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาเรียนรู้ภาษาเป้าหมายโดยการหลีกเลี่ยงการใช้คำหรือโครงสร้างที่ไม่คุ้นเคย มักใช้คำที่ง่าย ใช้ภาษาตามความเคยชิน และเลือกใช้พจนานุกรมที่มีข้อมูลไม่เพียงพอต่อ

การเรียนรู้ จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียนขึ้น ตัวอย่างเช่น 关心 และ 关怀 แปลว่าห่วงใย 举行 และ 举办 แปลว่าจัด 表示 และ 表达 แปลว่าแสดง คำกริยาดังกล่าวแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกัน เมื่อนักศึกษาต้องตัดสินใจเลือกใช้คำใดคำหนึ่ง มักเกิดความลังเลสงสัยจนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำขึ้น

4) สื่อและรูปแบบการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม

เนื่องจากคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมีความซับซ้อน ต้องอาศัยทักษะและประสบการณ์ในการเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้มีจำนวนไม่มากนัก หากให้ผู้ที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญมาอธิบายรายละเอียดอาจทำให้ได้รับข้อมูลไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ อีกทั้งปัญหาด้านการสื่อสารกับอาจารย์ชาวต่างชาติทำให้มีช่องว่างทางการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอนพบว่า นักศึกษาใช้ตำราเรียนที่ผลิตโดยประเทศจีน หนังสืออันทวิเจียวจิง 《汉语教程》 และหนังสือปัวหย่าอันทวิ 《博雅汉语》 ซึ่งตำราเรียนดังกล่าวอธิบายคำศัพท์และเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ อาจทำให้นักศึกษาไทยบางส่วนไม่เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ทำให้การเรียนรู้ของนักศึกษาไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

5.1.3 แนวทางการแก้ไขปัญหา

สรุปแนวทางการแก้ปัญหาคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ดังนี้

1) วิเคราะห์เปรียบเทียบถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบสามารถลด ป้องกันและพยากรณ์ข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำผิดที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าได้ ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรือวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย ล้วนมีความจำเป็นทั้งสิ้น เมื่อนักศึกษาสามารถแยกแยะความเหมือนและความแตกต่างระหว่างคำได้ ปัญหาจะเกิดขึ้นน้อยลงหรือไม่เกิดขึ้นเลย

2) ปรับเปลี่ยนกลวิธีการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียน ครูผู้สอนและนักศึกษาควรร่วมมือกันในการปรับเปลี่ยนความเคยชินที่มักคำนึงถึงคำแปลภาษาไทยเป็นหลัก โดยเน้นให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันทั้งด้านการใช้คำและความหมายของคำมากกว่าการแปลเพียงอย่างเดียว

3) สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญต่อสื่อการเรียนรู้อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมและให้ความสำคัญต่อการผลิตตำราและสื่อการเรียนการสอนที่

มีคุณภาพได้มาตรฐานเหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทย รวมทั้งพัฒนาความรู้ด้านคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้สอนอย่างต่อเนื่อง ไม่ละเลยต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยของอาจารย์ชาวจีนเพื่อขจัดปัญหาด้านการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน

5.2 ข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งศึกษาด้านคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย โดยเลือกวิจัยเฉพาะนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาจีนมาแล้วอย่างน้อย 3 ปี ซึ่งคงไม่สามารถสรุปได้ว่า การใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันที่พบนั้นเป็นลักษณะการใช้ของนักศึกษาไทยทั้งหมด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนไม่มากนัก อีกทั้งเลือกวิจัยเพียงสองสถาบันเท่านั้น

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากต้องการศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนของนักศึกษาไทยอย่างแท้จริง ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยให้มากขึ้น โดยเลือกสถาบันการศึกษาให้หลากหลาย อีกทั้งเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่แม่นยำ ควรทำการวิจัยอย่างสม่ำเสมอทุกปีการศึกษา เนื่องจากแต่ละปีมีตัวแปรที่เปลี่ยนไปอาจทำให้มีความแตกต่างในด้านการเลือกใช้คำ อีกทั้งควรศึกษาวิจัยคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันประเภทอื่นร่วมด้วย เช่น คำนามที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (近义词) คำคุณศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (近义词) คำวิเศษณ์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (近义词) คำบุพบทที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (近义词) คำช่วยที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (近义词) คำลักษณนามที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (近义词) เป็นต้น เนื่องจากคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันประเภทอื่นต่างก็มีความสำคัญและมีคุณค่าต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียนให้ได้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาวิจัยการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทยในครั้งนี้พบว่า ปัญหาหลักของการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทยเกิดจากรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มักแปลความหมายจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย โดยไม่ได้ตระหนักถึงความแตกต่างด้านความหมายและวิธีการใช้ นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจผิดว่า คำกริยาที่แปลความหมายเหมือนกัน น่าจะใช้ทดแทนกันได้ ขาดความรู้ความเข้าใจว่า คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันจำนวนไม่น้อยเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วนั้นอาจแปลเป็นภาษาไทยได้เพียงคำเดียว นอกจากนี้ยังมีปัญหาโครงสร้างทางไวยากรณ์ของคำกริยาที่แตกต่างกันอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ทั้งในด้านความหมายและวิธีการใช้คำ ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมทั้งความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนในด้าน

อื่นๆ ให้สมบูรณ์มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนภาษาจีนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถใช้ภาษาจีนได้เป็น
อย่างดีใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา อีกทั้งครูผู้สอนควรมีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมในเนื้อหาด้าน
การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันโดยเฉพาะ เน้นทั้งด้านความหมายและการใช้ที่แตกต่างกัน
ระหว่างคำเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาจีนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ชรินทร์ เพิ่มพูน. (2546). การพัฒนากระบวนการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาของจังหวัด ฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์.
- พัชรารวรรณ โทพล. (2533). การศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนเป็นผู้เลือกเองในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. (2548). วิธีวิทยาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ยุพิน พิพิธกุล. (2539). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในสถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับประถม – มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ศรีบุรณคอมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2551). ความร่วมมือไทย-จีน ด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ศรีบุรณคอมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาจีนและภาษาอื่นดี. ประกาศ. ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). การวิเคราะห์ความแตกต่างของคำพ้องความภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 15 : 1026-1036.
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนสาขาวิเทศธุรกิจจีนและสาขาจีนศึกษา คณะวิเทศศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ต. รายงานวิจัย. คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ต.
- สมชาย คำปลิว. (2549). การศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอราศีไศล จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาการศึกษา วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา.
- สุนีย์ สอนตระกูล. (2535). การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบจัดกรอบมนต์ทัศน์สำหรับวิชาชีววิทยาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุขดี มณีกาญจนสิงห์. (2543). ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 และ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาจีน

- Áo Guìhuá 敖桂华. (2008). Duìwài hànyǔ jìnyìcí biànxī jiàoxué duìcè 对外汉语近义词辨析教学对策. Hànyǔ xuéxí 汉语学习 3 : 106–109 .
- Bái Yīng ài 白英爱. (2011). Cháoxiǎn zú xuéshēng de hànyǔ jìnyìcí piān wù fēnxī 朝鲜族学生的汉语近义词偏误分析. Jílín shěng jiàoyù xuéyuàn xuébào 吉林省教育学院学报 27: 43-45.
- Chéng Táng 程棠. (1999). Shìjiè hànyǔ jiàoxué 世界汉语教学. Běijīng 北京: Běijīng yǔyán xuéyuàn chūbǎn shè 北京语言学院出版社.
- Hú Liàngjié 胡亮节. (2006). Duìwài hànyǔ jiàoxué zhōng de jìnyìcí biànxī 对外汉语教学中的近义词辨析. Yúnnán shīfàn dàxué xuébào 云南师范大学学报 6 : 23 – 27 .
- Liú Chūnméi 刘春梅. (2007). Liúxuéshēng dān shuāng yīnjié tóng yì míngcí piān wù tǒngjì fēnxī 留学生单双音节同义名词偏误统计分析. Yǔyán jiàoxué yǔyánjiū 语言教学与研究 3: 36 – 42.
- Liú Jìn 刘缙. (1997). Duìwài hànyǔ jìnyìcí jiàoxué màntán 对外汉语近义词教学漫谈. Yǔyán wénzì yìngyòng 语言文字应用 1: 18 -22.
- Liú Shū'é 刘淑娥. (1983). Jìnyìcíbiànxī 近义词辨析. Běijīng 北京: Běijīng yǔyán xuéyuàn 北京语言学院.
- Lú Fúbō 卢福波. (2012). Duìwài hànyǔ chángyòng cíyǔ duì bǐlì shì 对外汉语常用词语对比例释. Běijīng 北京: Běijīng yǔyán dàxué chūbǎn shè 北京语言大学出版社.
- Lǚ Jiànyì 鲁健翼. (1984). Piān wù fēnxī yǔ duìwài hànyǔ jiàoxué 偏误分析与对外汉语教学. Yǔyán wénzì yìngyòng 语言文字应用 1 : 71 – 75 .
- Qīng Xuěhuá 卿雪华. (2004). Liúxuéshēng hànyǔ xí dé jìnyìcí piān wù yánjiū--yǐ tàiguó xuéshēng wéi lì 留学生汉语习得近义词偏误研究--以泰国学生为例. Shuòshì xuéwèi lùnwén 硕士学位论文, Hànyǔyán wénzì xué zhuānyè 汉语言文字学专业, Yúnnán shīfàn dàxué 云南师范大学.
- Ruǎnshì Méifāng 阮氏梅芳. (2011). Zhōng gāojí jiēduàn yuènnán liúxuéshēng shǐyòng hànyǔ jìn yì xíngróngcí de qíngkuàng kǎochá yǔ piān wù fēnxī 中高级阶段越南留学生使用汉语近义词的情况考察与偏误分析. Shuòshì xuéwèi lùnwén 硕士学位论文, Hànyǔyán wénzì xué zhuānyè 汉语言文字学专业, Zhōngshān dàxué 中山大学.
- Shèng Lèi 盛类. (1989). Yǔyán jiàoxué yǔ yuánlǐ 语言教学与原理. Chóngqing 重庆: Chóngqing chūbǎn shè 重庆出版社.
- Wáng Fēnnián 王分年. (2009). Zhōngjí jiēduàn yuènnán liúxuéshēng shǐyòng tóng yì

- dòngcí de piān wù fēnxī 中级阶段越南留学生使用同义动词的偏误分析. Shuòshì xuéwèi lùnwén 硕士学位论文, Yǔyán xué jí yìngyòng yǔyán xué zhuānyè 语言学及应用语言学专业, Guǎngxī mínzú dàxué 广西民族大学.
- Wáng Mínglì 王明丽. (2010). Rúhé qūfēn jí zhǎngwò jìnyìcí—yǐ hànyǔ zuòwéi dì èr yǔyán de xuéshēng wéi lì 如何区分及掌握近义词—以汉语作为第二语言的学生为例. Jílín shěng jiàoyù xuéyuàn xuébào 吉林省教育学院学报 11: 34 – 36.
- Wàn Yílíng 万艺玲. (2010). Shíyòng hànyǔ jiàoshī péixùn jiàocái xiliè hànyǔ cíhuì jiàoxué 实用汉语教师培训教材系列汉语词汇教学. pp. 225-226. Běijīng 北京: Běijīng yǔyán dàxué chūbǎn shè 北京语言大学出版社.
- Xiào Xīqiáng 肖奚强. (2001). Luè lùn piān wù fēnxī de jīběn yuánzé 略论偏误分析的基本原则. Yǔyán wénzì yìngyòng 语言文字应用 1 : 46–52 .
- Xǔ Gélǔ 许革鲁. (2012). Zhōng gāojí jiēduàn tàiguó xuéshēng hànyǔ cíhuì piān wù fēnxī 中高级阶段泰国学生汉语词汇偏误分析. Shuòshì xuéwèi lùnwén 硕士学位论文, Hàn yǔ yán wénzì xué zhuānyè 汉语言文字学专业, Guǎngxī mínzú dàxué 广西民族大学.
- Yáng Qízhōu 杨奇洲. (2004). Kètáng jiàoxué zhōng zěnmē jìnxíng jìnyìcí yǔ yòngfǎ duìbǐ 课堂教学中怎么进行近义词语用法对比. Shìjiè hànyǔ jiàoxué 世界汉语教学 3: 96 – 104.
- Zhào Jīnmíng 赵金铭. (2002). Wàiguó rén yǔfǎ piān wù jùzi de děngjí xùliè 外国人语法偏误句子的等级序列. Yǔyán jiàoxué yǔyánjiū 语言教学与研究 2: 1 – 9.
- Zhào Xīn 赵新、Liú Ruòyún 刘若云. (2005). Biānxiě “wàiguó rén shíyòng jìnyìcí cídiǎn” de jǐ gè jīběn wèntí 编写《外国人实用近义词词典》的几个基本问题. Císhū yánjiū 辞书研究 4: 57 – 67.
- Zhào Xīn 赵新、Lǐ Yīng 李英. (2001). Duìwài hànyǔ jiàoxué de tóngyìcí biànxī 对外汉语教学的同义词辨析. Jìnán dàxué huáwén xuéyuàn xuébào 暨南大学华文学院学报 2: 16 – 21.
- Zhèng Rúyì 郑儒忆. (2012). Zhōngjí shuǐpíng yìnní xuéshēng hànyǔ jìn yì dòngcí xí dé piānwù yánjiū yǐ xīn HSK sì, wǔ jí jìn yì dòngcí wèi fēnxī yàngběn 中级水平印尼学生汉语近义词习得偏误研究 以新 HSK 四、五及近义词为分析样本. Shuòshì xuéwèi lùnwén 硕士学位论文, Hànyǔ guójì jiàoyù zhuānyè 汉语国际教育专业, Zhōngshān dàxué 中山大学.
- Zhōu Lì 周莉. (2004). Duìwài hànyǔ jiàoxué zhōng de jìnyìcí biànxī lǐlùn guānchá 对外汉语教学中的近义词辨析理论观察. Lǐlùn guānchá 理论观察 1 : 118 –120.
- Zhū Lìyún 朱丽云. (2009). Shíyòng duìwài hànyǔ zhòngdiǎn nándiǎn cíyǔ jiàoxué

- cídiǎn 实用对外汉语重点难点词语教学词典. Běijīng 北京 : Běijīng yǔyán dàxué chūbǎn shè 北京语言大学出版社.
- Zhū Qízhì 朱其智、Zhōu Xiǎobīng 周小兵. (2007). 外国人汉语语法偏误研究. Běijīng 北京 : Běijīng yǔyán dàxué chūbǎn shè 北京语言大学出版社.
- Zōu Xuě 邹雪. (2005). Tóngyìcí Jìnyìcí yánjiū yǔ duìwài hànyǔ cíhuì jiàoxué 同义词近义词研究与对外汉语词汇教学. Shuòshì xuéwèi lùnwén 硕士学位论文. Yǔyánxué jí yìngyòng yǔyán xué zhuānyè 语言学及应用语言学专业, Sìchuān dàxué 四川大学.

ภาษาอังกฤษ

- Barry P.Taylor. (1975). The use of overgeneralization and transfer learning strategies by elementary and intermediate students of ESL1. Language Learning, pp. 73-107. Michigan :University of Michigan.
- Ellis. (1997). Second Language Acquisition by Rod Ellis. pp.50-66. New York : Oxford University Press.
- Fries,C. (1945). Teaching and Learning English as a Foreign Language. pp.41-70. University of Michigan Press : Ann Arbor.
- James. (1998). Errors in Language Learning and Use. pp.32-69. New York : Longman.
- J.B. Heaton. (1989). Writing English Language Tests. pp.15-25. England : Longman Pub Group.
- Kelleman. (1997). Communication Strategies Psycholinguistic and Sociolinguistic Perspectives. pp.108-150. New York : Routledge Taylor & Francis Group.
- Larsen-Freeman & Long. (1991). An introduction to second language acquisition research. pp.70-95. New York : Longman.
- Lary Selinker. (1972). Interlanguage. International Review of Applied Linguistics 10: 209- 241.
- O'Malley, J.M. & Chamot, A.U. (1990). Learning Strategies in Second Language Acquisition. pp.33-70. New York : Cambridge University Press.
- Ortega. (2009). Task-based language teaching. pp.6-14.Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.
- Patsy Lightbown and Nina Spada. (1993). How Languages are Learned Reviewed. pp.110-155. New York : Oxford University Press.
- Robert Lado. (1957). Linguistics across Cultures. pp. 8-16. University of Michigan Press : Ann Arbor .
- S.P. Corder. (1981). Error Analysis and Interlanguage. pp. 93-98. Oxford University Press.

S.P. Corder In J.C. Richards (ed.). (1978). Understanding Second and Foreign Language Learning. pp.3-5. Newbury House.

Wilkins. (1972). Linguistics in Language Teaching. pp.111-112. London : Arnold.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ภาคผนวกนี้ คือ การแปลสรุปความวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นภาษาจีน

泰国学生使用汉语近义词研究

第一章

引言

1.1 问题的提出

中国总人口数量超 13 亿人。随着中国经济发展全世界都重视学习汉语，每年数量都增加。在泰国流行的是“汉语热”，泰国政府也重视学习汉语，促进汉语教育水平的提高，以汉语作为第二外国语言学习。中国国家汉办和泰国有很好的交流合作，对泰国的汉语教育很有帮助。

汉语教育发展中还存在不少困难和问题，希望每个学生能把汉语用得很准确跟自己的母语一样就是很难的事，因为汉语的词语、语法用法很复杂，尤其是近义词。

动词是汉语中非常重要的构句成分，动词的掌握程度会直接影响学生对整个句子的理解和运用。近义词的理解和运用一直是第二语言学习者学习汉语词汇的一个重点和难点，学生弄不清近义词的意义和用法的差异。随着学习难度的加大、词汇量的增加，偏误量却不断增加。如何正确使用近义词就是注意偏误调查，分析偏误产生的原因，指出纠正的方法及教学中需要注意的问题。

1.2 研究目的

1. 对泰国学生使用汉语近义词进行研究。
2. 对泰国学生使用汉语近义词的偏误进行研究。
3. 指出纠正泰国学生使用汉语近义词问题的方法。

1.3 研究假定

1. 泰国学生使用汉语近义词时，主要是受到母语负迁移。
2. 因为泰国学生弄不清近义词的意义和用法的差异，所以当泰国学生使用近义词时不会选择符合句子的近义词。

1.4 研究范围

1. 以泰国学生使用汉语近义词共 8 组进行分析。

2. 本论文是 2014 年皇太后大学中语言文化专业三年级和四年级的 44 个学生和泰国甘烹碧皇家师范大学中文系三年级的 18 个学生, 共 62 名。这些学生至少学习了三年汉语因为他们的汉语知识是中级水平以上, 可以以他们的测试题作为代表。

1.5 研究方法

研究方法分为 5 个步骤:

1. 本论文所考察的近义动词来自学生学习的汉语基础书。首先收集全书的近义动词, 再次把近义动词来设计测试题, 对学生进行了测试, 最后把学生偏误的百分之二十以上进行分析。

2. 本人设计测试题。测试题分为选词填空、判断题、选择正确答案三种类型。

3. 收集测试卷, 测试卷有 80 份, 收回 63 份, 有问题 1 卷, 完全有 62 份。把测试结果来做统计, 考察学生的问题和偏误。

4. 本人进行分析进而提出纠正使用近义动词问题的方法。

5. 总结写成本论文。

1.6 研究意义和作用

1. 懂得泰国学生使用汉语近义动词的方式。

2. 使学习汉语的泰国学生知道近义动词的意义和用法的异同。

3. 使学习汉语的泰国学生懂得使用近义动词的问题。

4. 提出纠正使用近义动词问题的方法, 使教师教近义动词有所启发, 使泰国学生的汉语水平“更上一层楼”。

第二章

文献综述

2.1 汉语近义词概述

汉语近义词是词义相近但不完全相同, 有种种细微的差别的词汇。有些可以互相替代, 有些不能任何互换。词义相近、词形相近、词音相同/相近、同译词语都是近义词的性质。近义词的分辨: 词义有轻重, 如: 希望—渴望、批判—批评、请求—恳求、违背—背叛。范围有大小, 如: 局面—场面、力量—力气、战争—战役。集体与个体, 如: 河流—河、树木—树、花卉—花。褒义与贬义, 如: 奉承—称赞、爱护—庇护、勾结—团结。书面与口语, 如: 畏惧—害怕、徒劳—白费、拂晓—天亮。对象不同, 如: 爱护—爱戴、肥—胖。词的搭配不同, 如: 改进(方法、技术)—改善(生活、关系)、发扬(精神、

传统)一发挥(作用、威力)。词性与造句功能的不同,如:反应(名词)一反映(动词)

2.2 理论基础

分为三方面:对比分析理论、偏误分析理论、中介语理论。

1. 对比分析理论

Robert Lado 在 *Linguistics across cultures* 一书中提出对比分析理论。对比分析(Contrastive analysis)也称为对比语言学(Contrastive linguistics)。该理论认为:目的语中与学习者母语相似的成分对学习者来说是简单的;然而与其母语相异的成分对学习者来说是困难的。对比分析理论强调的重点是根据对比分析母语和目的语中的不同点和相同点,可以预测学习者在学习过程中可能会遇到的困难和可能会犯的错误,并由此推测学习者的母语对目的语可能发生的负迁移,并且将这个作为教学重点,从而达到减少或避免在汉语学习过程中发生错误的目的。

郑儒忆(2012)指出“中级水平印尼学生汉语近义动词习得偏误研究以新 HSK 四、五级近义动词为分析样本”以对比分析理论为主,把印尼语与汉语进行比较,发现了偏误的因素是目的语一词可以翻译成母语多词,使学生产生了偏误。

刘春梅(2007)认为在对外汉语教学中留学生所面对的同义词范围远远大于母语使用者所感受到同义词范围,表人同义名词在使用上也常常有偏误。作者筛选了《汉语水平词汇与汉字等级大纲》中的 88 组表人同义名词,通过对比释义和考察应用实例,来探寻表人同义名词在词义、色彩、用法等方面的差异,希望为对外汉语的同义词教学提供一些可操作的辨析角度,减少学生词汇使用偏误的产生。

2. 偏误分析理论

众所周知,在外语学习过程中偏误对于语言的学习和发展起着举足轻重的作用。偏误的出现大都是由于学习者的外语知识不完整引起的。所谓“偏误”是指第二语言学习者在使用某词汇、发音、语法、语义和语用等语项时出现的语误,对比标准目的语,表现出学习错误或不完善的特征,偏误与偏误之间是成系统、有规律性地联系着的。

偏误分析是指对学习者在第二语言习得过程中所出现的偏误进行观察、分析和分类,从而理解学习者本身的语言习得障碍,揭示第二语言习得的过程和规律。偏误分析是对比分析的新发展,它把第二语言学习者的语言(即中介语)作为研究对象,对学习者在学习过程中出现的一些难题进行分析与研究,然后找出学生偏误的原因。

Stephen Pit Corder 英国语言学家，将语言学习过程中的“错误”与“偏误”进行了区分。“错误”不属于语言能力，自己的语言也可以出现“错误”。“偏误”属于语言能力，出现“偏误”的人一般意识不到自己所犯的“偏误”，无法自我改正，因而“偏误”会重复出现。

因此，总结、分析学生二语学习过程中所出现的偏误情况，对提高教学质量，帮助学生准确理解汉语有着重要意义。客观的偏误分析能够发现外语学习者学习过程中的偏误发生规律，为外语教学服务，使外语教学更具有针对性、更为有效。

Susadee Maneekanjanasing (2000) 提出“朱拉隆功大学文学院汉语专业三、四年级学生发生汉语语法的错误”。收集学生的作文，语法和词汇方面错误的病句进行偏误分析。发现偏误的原因是母语负迁移，学生常常一个词一个词的翻译，会造成各种各样的偏误。

赵金铭 (2002) 引进“最小差异对”的观点，应用“最小差异对”来分析外国学生对汉语时所形成的中介语句子，找出了正确句和错句的最小本质差异，并在此基础上，将语法错句排出了等级序列。

鲁健翼 (1984) 偏误分析是找出错句和产生偏误的因素来分析并改正偏误。发现偏误的因素是母语负迁移、目的语干扰、学习方式、文化差异。

3. 中介语理论

Lary Selinker (1972)，英国语言学家在“中介语”的论文提出中介语是学生在第二语言的过程中产生的，既不同于母语、又不同于目的语的一种过渡性的语言，它有成系统、也有规则的。

科德 (1978) 提出两种中介语连续体：重构性连续体，学习者逐渐用目标语规则替代母语规则；重建型连续体，学习者以习得母语方式逐渐创建出目标语系统。

鲁健骥 (1984) 提出中介语指的是由于学些外语的人学习过程中对于目的语的规律所做的不正确的归纳与推论而产生的一个语言系统，这个语言系统不同于学习者的母语，又区别于他所学的目的语。中介语的产生是多方面心理因素影响的结果。就整个中介语系统来说，这些因素包括：

- 1) 母语的负迁移；
- 2) 所学的有限的目的语知识的干扰；
- 3) 教师或教材对目的语语言现象的不恰当或不充分的讲解和训练。

2.3 第二语言学习策略研究

1. 语言迁移

语言迁移与两种语言的语言距离有关。语言距离是指两种语言的实际距离，或学习者认为的两种语言的距离。它即可被看成一种语言现象，亦可被看成是一种心理语言现象。语言的实际距离影响着正迁移。学习者普遍认为第一语言与第二语言越相似，学习起来越容易。有些语言学家如 Kelleman(1977)则认为其实是心理语言距离左右着迁移的产生。他指出学习者根据他们所认为的本族语言与目标语言的相似程度在心理上对迁移对象形成一种预测，而基于此预测学习者作出相应的学习决策。而且学习者的这种心理分类不是一成不变的，会随着目标语言认识程度的加深而不断纠正。Ellis (1986) 进行的研究发现，有些母语与目标语之间的差异会造成学习上的问题。把语言之间的共性和差异进行分析，就能减少语言迁移的问题。Wilkins (1972) 学习者被语言迁移的消极影响是因为母语的语法规则和外语是不一致，对外语学习产生消极影响，可以称为“负迁移”。

2. 第二语言习得过程研究

在第二语言习得过程中，学习者通过一定的学习策略，在目的语输入的基础上所形成的一种既不同于其母语也不同于目的语，随着学习的进展向目的语逐渐过渡的动态的语言系统，称为“中介语”。Lightbown, Spada (1993) 发现学习者使用偏误不是从母语负迁移的因素，但是从学习者在第二语言过程中产生了中介语的因素。

第二语言学习进展一定会跟第一语言有关系。O'mally, Chamot (1990) 如果第一语言的水平好，第二语言的水平一定会好。由于人们当学习外语时母语迁移会产生，可以把学生学习方法来预知学生的学习进展能力，帮助我们预防学生可能出现的偏误。

不同国别的学生受不同母语的影响造成词汇偏误各不相同，要有效预防母语负迁移的发生，教学中我们必须国别化的词汇教学。从而能在教学中进行有针对性的词汇教学。

3. 学习第二语言的方法

使用语言偏误是从学习第二语言的方法。James (1998) 发现：1) 误会：学生以为原来的知识和新的知识没有什么差别。2) 分析错：学生对第二语言的系统有不够的知识。3) 语言规格不正确：学生的第二语言规格的知识不够强。4) 造句法偏误：学生造句的时候减少生词会影响到句子的意义。5) 不重视近义词：学生以为近义词可以替换使用没有语言特制。6) 更改语言：学生怕语言错误，所以重复更改语言。7) 规格错：学生使用自己最熟悉最简单的语言来造句。Barry P.Taylor (1975) 发现：初级阶段，语际迁移占优势，当学到一定程

度时，语内迁移，也就是目的语内概括就会多起来。从初级阶段到高级阶段，语际迁移越来越少，而语内迁移越来越多。盛类《语言教学与原理》（1989:124） 1) 对目的语的国度概括与泛化。2) 对目的语规则的简化。3) 对目的语记忆上的错误转移。

4. 交际策略

交际策略指的是第二语言或外语学习者表达意思时所运用的方法。学习者由于对目的语没能完全掌握，在需要表达某些超过他现有的语言手段进行交际，这些手段便是学习者的交际策略。交集策略的采用也是学习者词语偏误形成的根源之一。

学习者由于词汇量有限，在需要表达某些超过他们现有词汇所能表达的内容时，他们有可能会采用“换说法”的方式完成交际，而这个换的说法可能就是偏误。基于交集策略的偏误主要有以下几种情况：

1) 词汇量有限，尚未学到当用词，只能在已学过的词中选一个用于表达。如在“要是有人没结婚能活下去的话，一定在他的活着总是感到安静。”这个句子中，学习者想要表达的意思是不结婚会使人感到“寂寞”，学习者可能尚未学过“寂寞”，于是误用了“安静”。这种情况在第二语言学习的初级阶段常常出现。

2) 自己生造一个词语用于表达。如当学生要表达“打工的女孩儿”这个意思时，因为不知道汉语中有“打工妹”这个词，就会自己生造出一个词组“打工女孩儿”来表达，如：“她是外省来的打工女孩儿。”

5. 学习策略

学生在学习第二语言时会采取各种各样的学习策略，有些会促进第二语言的学习和掌握，如“有选择的注意”策略、“有效记忆”策略、“利用和创造学习环境”的策略，“补偿”策略等（载《世界汉语教学》1999:4）。有些会阻碍第二语言的学习和掌握，如“回避”策略等。偏误产生的机制，就是这些阻碍性、消极性的策略，下面依次分析。

1、回避策略

人们在第二语言习得研究中发现一个有趣的现象：学习者不一定总是将母语的规则迁移到第二语言上，他们有时采用回避策略而避免使用母语中不存在的结构。在此情况下，本族语对目标语的影响不在于学习者运用以前的知识，而在于回避使用以前的知识。产生回避的原因基友客观上要使用的第二语言规则太难，也有主观上学习者能表达但不愿意用。回避策略的具体表现为语音上多用发音简单的音，对于学习者来说发音很困难的音则步伐或少发；语法上多用简单句，少用复杂句，多用单句，少用复句；词汇上多用常见词，少用复杂词，近义词选用时就容易出错，只选熟悉简单的词语，但该词往往不能正确表达其要表达的意思。

2、借用母语的策略

外国学生学习汉语一般来说是成年人的第二语言学习。在这之前，母语已经“根深蒂固”地存在于他们的思维和记忆之中。因而在汉语学习中，一部分学生借用母语来注意或记忆词语便成为很自然的事了。而在接受信息或表达思想时借用母语的学生则更多了。有时借母语的一个词，有时借很多词，有时完全用母语，加上手势，这样可能导致理解或表意不准确，甚至造成误解，因为语言之间完全对等的词语是非常少的。

3、求助或依赖权威的策略

第二语言学习者遇到困难就求助于操母语的人，或查词典。这种策略有其积极的一面，如得到正确表达形式增加认知投入量，利于对词语或句式的理解掌握。但也有消极的一面，如果所问得的和所查的与实际语境不相符合，就会出现偏误。

2.4 解决偏误的策略研究

在教学中应该加强语素教学，且通过辨析近义词之间的不同语素，帮助学习者能很好的辨析每组近义动词。

重视近义词教学和偏误分析。汉语教师一般不太重视近义词教学，对汉语近义词的教学指导非常有限。应该对近义词的教学意识亟续加强。汉语教师本身近义词知识较为薄弱。作为一名合格的对外汉语教师，必须加强现代汉语知识，自己一定要搞清楚近义（动）词的差异，这样才能搞好近义（动）词的教学，使学生懂得每组近义词的区别并能正确使用。提高学生的汉语水平，教师是关键。汉语教师应提高语言偏误意识，重视偏误，及时记录和分析学生所产生的偏误，找出偏误原因，且在教学过程中进行说明强调，适当开展训练，避免学生一错再错。

重视汉语泰语对比。学习者受到印尼语的影响，习得汉语近义动词的过程中往往会产生偏误。因此要重视这两种语言从语义、句法、语用的近义词对比。

设计多样化的练习题。练习在近义词教学中有着重要的作用，也是近义词教学中的重要环节。练习可以检验近义动词的教学效果，为进一步提高教学质量提供参考，更好地训练学生的近义动词能力。我们认为在重视近义动词的教学方法的同时，还应设计各种各样的练习题，如研究者设计的测试卷题型有选词填空、判断正误、选择恰当的近义词、完成句子等。练习能帮助学生有效习得汉语近义动词，改变学生看得懂却不会用的尴尬境地。近义动词的练习应根据偏误类型和偏误原因的特点设计。

加强印尼汉语教师培训。增强教师自身汉语知识修养，培养学术研究能力，更好地提高印尼的汉语教学水平，从而在根本上改善汉近义词教学。

设计针对性教材和工具书。应该有专家学者关注教材和工具书。

2.5 研究现状综述

1) 对外汉语词汇教学研究。

1.1 对外汉语同义词教学研究。

刘春梅(2007)认为在对外汉语教学中留学生所面对的同义词范围远远大于母语使用者所感受到同义词范围,表人同义名词在使用上也常常有偏误。作者筛选了《汉语水平词汇与汉字等级大纲》中的88组表人同义名词,通过对比释义和考察应用实例,来探寻表人同义名词在词义、色彩、用法等方面的差异,希望为对外汉语的同义词教学提供一些可操作的辨析角度,减少学生词汇使用偏误的产生。

赵新、李英(2001、2002)指出“义项多少的差异、语义侧重的差异、语义搭配的差异、组合分布的差异、句型句式的差异”等辨析方法,在每一个方法中,又提出一些细致明确的辨析细则,以便全面找出近义词的差异。他们指出:1)对于动词,应该考虑能否带宾语,带名词宾语还是带动词宾语;后面可否有补语,有什么类型的补语;前面可以有什么类型的状语;2)对于形容词,应该考虑能否与否定词、程度副词组合,能否进入A不A格式,是与单音节名词组合还是与双音节名词组合;3)对于副词,应该考虑所修饰的成分有何特点,是单音还是双音;4)对于介词,应该考虑后面跟哪类名词性成分组合成介宾结构等等。该文还提到编写适合外国人和对外汉语教师用的汉近义词词典,是教学的迫切需要。从收词范围、释义原则、例句选取、释义语言及辨析的方法等具体问题,讨论对外汉语近义词词典的编写。收词范围应明确限定在《大纲》之内,同时要比现有的近义词典宽泛一些;应采用以辨析差异为主的释义原则;例句及释义语言应浅显易懂;同时提出了比较具体的辨析方法和途径。

1.2 对外汉语近义词教学研究。

周莉(2004)主要从指称范围、意义轻重、感情色彩、语体色彩、适用对象、句法功能6个方面对近义词进行对比分析,如“灾难”的指称范围就比“灾荒”要大,“脑袋”比“头部”应用起来场合就显得随便,口语化等。

胡亮节(2006)提出近义词辨析是对外汉语教学中一个很重要的部分,由于外国留学生误用近义词的原因及类型多样,除文化因素外,还受到教材、教师的讲解等各方面因素的影响,因此在教学中,教师除了从词汇意义、语法意义和色彩意义三方面入手外,还应根据第二语言习得的特点,有针对性地进行近义词的辨析最终使学生能够正确合理地使用近义词。

王明丽(2010)提出从词义上的差异、用法上的差异、修辞角度的差异作为主要的教学的方法和手段。

杨寄洲(2004)针对外国汉语学习者使用同义词和近义词的困惑,讨论在课堂上如何对此类词语进行用法对比问题。作者通过对1700对词语进行分析对比,总结了比较一对同义或近义的动词、副词、形容词、名词等的主要方

法。作者认为,在课堂上教师如果从这些方面入手,对同义词或近义词进行用法比较的话,就能够基本解决学生的疑问,帮助他们理解词义,掌握用法。杨寄洲细致地总结出了近义动词语法层面差异,他认为:第一、要看他们能否带宾语,及物动词能带宾语,不及物动词不带宾语,游览了上海”,“旅行了上海”则不行。宾语是具体的还是抽象的,宾语是人还是物,宾语是时间还是处所等等。第二、动作行为的主题是否相同。第三、是自主动词还是非自主动词。第四、动词的时态是已然还是未然。

敖桂华(2008)认为,有针对性的辨析方法应是如下三个方面:辨析语义,探究语义上的细微差别;深入语境,捕捉用法的差异之处;区别词性,认知词性的语法功能。

1.3 对外汉语同义词和近义词教学研究。

邹雪(2005)认为在对外汉语词汇教学中,需要进行辨析的词有三类:词义相同或相近的词、词形语音相近的词、以及存在词义项干扰的词,对后两种词,在教学中明确词义就行了;对于第一种,即同义词和近义词,则要作具体分析。作者认为应该将同义词和近义词划分为不同的概念,为了方便操作和教学,划分的标准是在区分具体词语和抽象词语的前提下,根据是否是同一概念进行划分。然后根据不同词性的词具有的特点进行词义辨析。

2) 对外汉语词汇教学偏误研究。

2.1 对外汉语词汇教学偏误研究。

赵新、刘若云(2005)从编写近义词词典的实践出发,认为在对外汉语教学中,应该从使用、宽泛两方面对近义词进行界定。只要意义相同或相近,留学生容易发生混淆的词语,不论词性是否相同、音节是否相等,都可以视为近义词编入词典中。

肖奚强(2001)从偏误用列的选取、分类和分析三个方面入手,探讨了偏误分析的基本原则,并提出偏误分析的基本目的是找出规律,指导教学。

赵金铭(2002)引进“最小差异对”(Minimum Pair)的观点,应用“最小差异对”来分析外国学生对汉语时所形成的中介语句子,找出了正确句和错句的最小本质差异,并在此基础上,将语法错句排出了等级序列。

朱其智、周小兵(2007)从真偏误和假偏误;偏误与失损;显性偏误和隐形偏误;语义、语篇和语用偏误;整体性偏误和局部性等五个方面入手,对汉语作为外语学习中的语法偏误进行了分类考察,并结合汉语作为外语教学和习得的实际情况,分析了不同偏误的性质特点、产生原因和处理方法。

Susadee Maneekanjanasing(2000)偏误的原因是学生以母语的规则为主,不重视两种语言的相反,造成病句。偏误因素可能是教材、练习、词语解释、分析不对、教师和学生的语言问题等等。

2.2 对外汉语同义词教学偏误研究。

刘春梅(2007)筛选了《汉语水平词汇与汉字等级大纲》中的80组单双音同义名词,对这些同义名词在“汉语中介语语料库系统”中的应用实例进行了穷尽性的统计分析,得出如下结论:70.59%的单音词和30.23%的双音词在使用中有偏误,偏误分布不平衡;单双音同义名词偏误的主要类型有语义差异引起的偏误、音节限制引起的偏误、色彩的偏误、受量词修饰时的偏误等。导致这些偏误产生的原因有教材、教师和工具书等。

王分年(2009)从搜集到的越南留学生语料入手,对中级阶段越南留学生使用同义动词的情况进行考察,分析了越南留学生使用同义动词的偏误,并对偏误的类型、偏误的原因及其规律进行了归纳总结。

2.3 对外汉语近义词教学偏误研究。

刘缙(1997)指出意义相同的词近义词,“意义有联想的词语,特别是那些有相同语素、相同词性的词,留学生非常容易用错”,可以“作为近义词辨析的现象”

杨奇洲(2004)重视语法偏误。如:动词是否带宾语、动词的宾语是具体/抽象事物、动词宾语是人/物,处所/时间、动词的主语、动词的时态等等。

卿雪花(2004)针对泰国学生汉语学习中偏误较多的现状,收集整理学生书面作业中的偏误语料,并进行归纳分类。在词语偏误中,近义词的使用偏误是较为突出的一类。她分析了泰国学生汉语近义词使用偏误的几个方面:理性意义极为相近的近义词使用偏误、理性意义差别较大的词语使用偏误、词类不同的近义词使用偏误。简单分析了各类偏误的原因并提出了一些教学对策。汉语中丰富的近义词语是外国人学习汉语的一大难点,随着词汇量的增加,近义词使用偏误越来越明显,该文后半部分就论述了对外汉语中的近义词教学,对近义词的释义、辨析方法、近义词的练习等进行了详细的论述。期以为对外汉语中的近义词教学提供一些借鉴并引起重视。

阮氏梅芳(2011)考察了中高级阶段越南留学生学习近义形容词的情况,从使用频率和偏误类型进行统计,发现中高级阶段越南留学生使用频率最多的形容词是甲、乙级形容词。从偏误角度来看,三种偏误类型之中,语义偏误最多,其次是句法,最后是语用,并对越南学习者习得汉语近义形容词时出现偏误的原因进行了总结和分析。

白英爱(2011)在《朝鲜族学生的汉语近义词偏误分析》中重点论述了汉语近义词偏误类别,分析了偏误产生的原因,并提出了针对性的教学策略。

郑儒忆(2012)偏误因素是语法特点、目的语的泛化、学习策略、教材和教师。

第三章 泰国学生使用汉语近义词情况调查

为了准确了解泰国学生汉语近义词掌握情况，笔者对一些可能影响到学生使用汉语近义词的因素进行调查。

3.1 泰国学生使用汉语近义词调查

3.1.1 调查目的

调查的主要目的是为了探究泰国学生学习过程中对汉语近义词掌握的程度和一般情况，了解学生使用近义词情况及使用偏误，并最终提供解决问题的方法。

3.1.2 假设

1. 学汉语时间长短会影响到学生的汉语水平。学习时间越长汉语水平越高，使用近义词的水平越好。

2. 学生的汉语水平跟学生进入大学前的专业会有一些的关系。汉语专业毕业的学生的使用近义词水平一定会比其他专业毕业好。

3. 汉语水平考试成绩跟汉语水平有关系。如果汉语水平考试成绩高，使用近义词水平一定高。

3.1.3 研究对象

本研究的研究范围是皇太后大学和泰国甘烹碧皇家师范大学中文系 62 名学生。为了获得比较准确与详细的结果，得到的比较可靠的数据，本研究的研究对象是至少学习了三年汉语的泰国大学生。

表 3.1 学汉语时间

学汉语时间	人数
1 - 2 年	-
3 - 4 年	29
5 - 6 年	26
7 年以上	7

学习时间可能会影响到学生使用近义词的情况。从表 3.1 可以看出：学生学了三年以上汉语，其中学了 3-4 年有 29 个学生，5-6 年有 26 个学生和 7 年以上有 7 个学生。

表 3.2 进入大学前的专业

入大学前的专业	人数
理科	3
理科—数学	15
汉语	26
汉语—英语	13
汉语—法语	1
电脑学	3
账目学	1
共计	62

进入大学前的专业可能是一个影响到学生使用近义词情况的重要因素。从表 3.2 可以看出：大部分的学生是汉语专业有 26 个学生，理科—数学专业有 15 个学生，汉语—英语专业有 13 个学生，理科专业有 3 个学生，电脑学有 3 个学生，账目学有 1 个学生，汉语—法语专业毕业的有 1 个学生。

表 3.3 汉语水平考试成绩

汉语水平考试(级)	人数
不合格	10
1	-
2	-
3	17
4	35
5	-
6	-
共计	62

汉语水平考试成绩可能反映到学生使用近义词的情况。从表 3.3 可以看出：汉语水平考试成绩不合格有 10 个学生，通过 HSK3 级有 17 个学生，通过 HSK4 级有 35 个学生。

3.1.4 调查的设置

调查分为 2 部分，具有情况如下：

第一部分是调查问卷。关于基础情况有大学、学年、年级、性别、学习汉语的时间、入大学前的专业和汉语水平考试成绩(HSK)。

第二部分是测试卷。主要考察学生是否掌握近义词的使用能力。测试包括三个题目：

一、选词填空（共 24 题）：主要考察学生是否掌握近义词的语义和语用。

二、判断正误（共 11 题）：主要考察学生对近义词的判断对错能力，要求学生判断哪个句子是正确以及说明对错的理由。

三、选择汉泰翻译恰当的句子（共 8 题）：主要考察学生是否掌握近义词的汉泰翻译。

笔者选取 8 组汉语近义词：“认为—以为”、“举行—举办”、“感觉—感受”、“损害—损坏”、“关怀—关心”、“旅行—游览”、“表示—表达”、“发生—产生”。这些近义词都是从皇太后大学学生使用的《汉语教程》和泰国甘烹碧皇家师范大学学生使用的《博雅汉语》综合课教材中挑选出来的。

3.2 泰国学生使用汉语近义词的情况考察

3.2.1 测试卷的第一部分

第一部分是选词填空。主要是为了考察学生是否掌握近义词的差别。

近义词第一组“以为—认为”，共 5 题。

第一题

大家都_____你做代表比较合适。

“认为”对人或事出某种判断，表示确定的看法；“以为”对事物的看法属于推测、猜想、估计。因此答案应该是“认为”，因为例子是提出自己的看法给别人听，不是推测。

第二题

我满_____他是英国人呢。原来他是美国人。

“以为”前面可以加“满、很”等少数程度副词；“认为”不可以加程度副词“满”。因此答案应该是“以为”。

第三题

李老师被留学生_____是最好的老师。

“认为”用于被动句，采用“被/让……认为”的格式；“以为”不可以采用采用“被/让……认为”的格式。因此答案应该是“认为”。

第四题

我_____这样做对他会有帮助，没想到反而害了他。

“以为”指出表示不符合实际的、甚至错误的推断，后一分句指出相反、相对的真实情况。在结构上，也有许多常用的搭配格式。如：“还……，其实……”；“……，实际上……”；“满……，没想到……”；“本……，没料到”。“认为”一般不表示这样格式的句子，所以应用“以为”。

第五题

我们国家历来_____，国家不分大小，都有自己的主权。

“认为”的主语可以是个人或者某些人，也可以是集团、组织、会议、政党、国家等，这样的主语一般不能用“以为”。因此列中有“国家”，应用“认为”。

近义词第二组“举行—举办”，共6题。

第六题

这次会谈将于明天上午八点_____。

“举行”重在进行，可以带动词性宾语，如“会谈、游行、起义、比赛”等，主语可以是“举行”的受事，当主语是“举行”的受事时，比较强调举行的场所、时间、情况等。“举办”不能。例子强调时间“明天上午八点”所以应用“举行”。

第七题

演讲比赛今天下午两点在礼堂_____。

“举行”通常用于被动句，主语是“举行”的受事，可以带动词性宾语，比较强调举行的场所、时间、情况等。“举办”不能替代。例7中强调场所、时间“今天下午两点在礼堂”，所以应该用“举行”。

第八题

这个社区常常_____各种各样的讲座。

“举办”通常用于主动句，词义侧重办理，大多带名词性宾语，常见的宾语是“学习班、讲座、报告会、会议、展览、晚会”，离不开举办单位或举办者等的名词。“举行”不能代替。例 8 中的宾语是“讲座”，因此应该用“举办”。

第九题

书画展览在图书馆的楼下大厅_____。

“举行”通常用于被动句，主语是“举行”的受事，强调举行的场所、时间、情况等。“举办”不能替代。例 9 中强调场所“图书馆的楼下大厅”，所以应该用“举行”。

第十题

电影欣赏讲座由学生会_____。

“举办”通常用于被动句，如果宾语位于主语前，那么举办单位或举办者该用“由……举办”引进或者谓语表示的是描写性内容。“举行”不能用这样的句子。例 10 中出现“由……”，所以应该用“举办”而不能用“举行”。

第十一题

书法展览明天在展览厅_____。

“举行”通常用于被动句，主语是“举行”的受事，强调举行的场所、时间、情况等。“举办”不能替代。例子中强调时间“明天”，所以应该用“举行”。

近义词第三组“感觉—感受”，共 3 题。

第十二题

我_____长城很雄伟。

“感觉”通过人的感官使人产生某种认识、看法等。“感受”不能用于这种认识、看法类的地方。例 12 中的看法是从说话者的感官，所以应该用“感觉”。

第十三题

在新的地方工作，_____大家对我很好。

“感觉”后面常跟动词短语或句子做宾语。“感受”没有这样的用法。例子中有句子做宾语“大家对我很好”，所以应该用“感觉”。

第十四题

我们去南方走一走,_____南方的春天怎么样?

“感受”侧重于人内心深处的体会、感触等,而“感觉”主要不是强调感官的感受。例14中的意思是指人置身于某个环境中,在这当中的体会和感触所以应该用“感受”。

近义词第四组“损害—损坏”,共3题。

第十五题

他就用这样的手段对机器进行_____。

“损坏”可以做“受到、进行”等动词的宾语。“损害”不可以做“受到、进行”等动词的宾语。例15中提到“进行”,所以应用“损坏”。

第十六题

大家都不能_____集体利益。

“损害”着重指因破坏而使蒙受损失,多用于抽象事物,如“健康、视力、功能、利益、名誉、事业”。“损坏”着重于使受到破坏,而失去原有的形状、使用效能和作用,对象多是实物,如“机器、公物、书籍、古迹”。例16中的意思是损害抽象事物“利益”,所以应用“损害”。

第十七题

一些名胜古迹在地震中受到了严重_____。

“损坏”可以做“受到、进行”等动词的宾语。“损害”不可以做“受到、进行”等动词的宾语。例17中出现“受到”,所以应用“损坏”。

近义词第五组“关怀—关心”,共3题。

第十八题

谁不_____自己的前途和命运啊?

“关心”的对象可以是施动者自身,“关怀”不可以是施动者自身。例18的对象是施动者自身,所以应该用“关心”。

第十九题

在政府的_____下，人民的生活很快得到了改善。

“关怀”可以构成“在……下”的介宾词组作状语，“关心”一般不可以。例中出现“在……下”，所以应用“关怀”。

第二十题

他很_____这件事，已经问过我好几次了。

“关心”的对象可以是人，也可以是事情；“关心”的对象则通常是人，如果是事物的话，须跟人有直接关系。例子中出现的“这件事”是事情，所以应该用“关心”。

近义词第六组“旅行—游览”，共4题。第二十一题

我在北京_____了长城、故宫、颐和园和北海公园。

“游览”是及物动词，可以带处所宾语，“旅行”是不及物动词，不能带宾语。例21中带处所宾语“长城、故宫、颐和园和北海公园”，所以应用“游览”。

第二十二题

我们家的人都喜欢_____。

“旅行”是不及物动词，不能带宾语；“游览”是及物动词，可以带处所宾语。例21中没有宾语，所以应用“旅行”。

第二十三题

去年我去了两个国家_____。

“旅行”是不及物动词，可跟带数量词的名词短语搭配；“游览”是及物动词，可跟带表示具体风景、名胜地点的词语搭配。例子中有数量名词“两个国家”，所以应用“旅行”。

第二十四题

长期在外_____是很辛苦的。

“旅行”为了办事或游览，从一个地方去另一个地方，多指去比较远的地方。“旅行”的词义除了观光旅游的意思以外，还有出门在外办事的意思。“游览”的词义是在具体的景点从容地观看、游玩。在例 24 中，“长期在外……很辛苦”说明出去办事而不是游玩，所以应用“旅行”。

表 3.4 测试卷的第一部分统计结果

测试	测试题	近义动词	答对		答错	
			总量 (人)	正确率 (%)	总量 (人)	偏误率 (%)
第一部分	1	认为--以为	52	83.87	10	16.13
	2		52	83.87	10	16.13
	3		45	72.58	17	27.42
	4		47	75.81	15	24.19
	5		48	77.42	14	22.58
	6	举行--举办	38	61.29	24	38.71
	7		38	61.29	24	38.71
	8		43	69.35	19	30.65
	9		42	67.74	20	32.26
	10		41	66.13	21	33.87
	11		39	62.90	23	37.10
	12	感觉--感受	55	88.71	7	11.29
	13		27	43.55	35	56.45
	14		26	41.94	36	58.06
	15	损害--损坏	35	56.45	27	43.55
	16		34	54.84	28	45.16

17		32	51.61	30	48.39
18	关怀—关心	52	83.87	10	16.13
19		51	82.26	11	17.74
20		47	75.81	15	24.19
21	旅行—游览	42	67.74	20	32.26
22		44	70.97	18	29.03
23		43	69.35	19	30.65
24		24	38.71	38	61.29

根据测试卷第一部分，参考学生对近义词差别掌握可以看出：

近义词第一组“认为—以为”第1-5题的正确率在70%以上，说明大部分学生掌握这类近义词组的差别。

近义词第二组“举行—举办”第6-11题的正确率为60-70%，说明不少学生存在近义词使用偏误，因为分不清它们之间细微的差别。

近义词第三组“感觉—感受”第12-14题的结果统计不一致。第12题的正确率较高，达到88.71%，但第13和14题的正确率变低，只有40-50%。这说明学生没有完全掌握这类近义词组，具体原因笔者将会在第四章进行分析。

近义词第四组“损害—损坏”第15-17题的正确率为50-59%，说明学生在这近义词组的辨析上存在的困难度相当高。

近义词第五组“关怀—关心”第18-20题的正确率较高，在75%以上。说明大部分学生掌握这近义词组的差别。

近义词第六组“旅行—游览”第21-23题的正确率为65-70%，说明大部分的学生掌握这近义词组的使用方法。但第24题正确率较低，只有38.71%。具体情况笔者会在第四章进行分析。

测试的第一部分结果统计的正确率有高有低，这可以看出有些学生对这些近义词组分得清，有些则分不清它们之间细微的差别。测试结果还不明确，应该继续考察测试下一部分。

3.2.2 测试卷的第二部分

测试题共有 11 题。第一部分是判断正误，笔者要避免学生的猜测。因此在测试卷第二部分时，笔者将题型设置为改错题，并要求学生解释正误的原因。此部分测试主要考察学生是否准确掌握近义词差别。

近义词第一组“以为—认为”，共 2 题。

第一题

昨天晚上你去喝酒了，你认为我不知道吗？

“认为”对人或事出某种判断，表示确定的看法；“以为”对事物的看法属于推测、猜想、估计。例子中表示不正确的看法，所以“认为”应该改成“以为”。

第二题

我认为你不想去了呢。

“以为”的句子常常只用一个单句的形式完成，在语言环境清楚的情况下，可以不必说出第二个分句。“认为”不可以用于这样的句子。所以“认为”应该改成“以为”。

近义词第三组“感觉—感受”，共 2 题。

第三题

我感受这个句子有些问题。

“感受”不可以用来侧重感官的具体感受或者是对客观事物的认识、看法。例 3 中是客观事物的看法，所以“感受”应该改成“感觉”。

第四题

我强烈地感觉到了他对我的爱。

“感觉”不可以用于受到影响的事物。例4中，“他对我的爱”就是受到影响，所以“感觉”应该改成“感受”。

近义词第七组“表示—表达”，共4题。

第五题

今天是你的生日。这点小礼物表达我对你的祝贺。

“表达”不能用来显示出某种意义或者凭借某种事物显示出某种意义。在例5中，用礼物来显示祝贺的意义，所以“表达”应该改成“表示”。

第六题

红灯表达停，绿灯表达行。

“表达”不能用于非语言的方式。例6的“红灯、绿灯”是通过非语言的方式来显示某种意义，所以“表达”应该改成“表示”。

第七题

这篇课文表示了作者对母亲的爱。

“表示”不能用语言文字通过口头或书面形式，让别人知道自己的思想感情。例7会有“作者对母亲的爱”，作者用语言文字来表达自己的思想感情，所以“表示”应该改成“表达”。

第八题

晚上建筑物上发光的红灯表达了这座建筑物的高度。

“表示”中的“示”重在示意的意思，可以用言语，也可以用非语言的方式，行为动作，或者神情来让大家知道人或者事物显示的是什么意思。而“表达”则不可以用非语言的方式。例子中的“红灯”表示建筑物的高度，所以“表达”应该改成“表示”。

近义词第七组“发生—产生”，共3题。

第九题

在历史的长河中，发生了许多英雄人物。

“发生”出现的事物原来是没有的，强调“从无到有”。例子中的“许多英雄人物”表示已有的事物中产生出新的事物，所以“发生”应该改成“产生”。

第十题

他到中国以后发生了各种各样的想法。

“产生”可以用于生出思想、希望，而“发生”不可以用于生出思想、希望。例子表示到了中国生出了思想，所以“发生”应该改成“产生”。

第十一题

昨天这里产生了一起交通事故。

“发生”只能跟“事故”搭配。常和一些消极的词语及表示交往方面的词语搭配，如“发生变化、发生事故、发生关系”等，但“产生”不能替代。例11出现“事故”，所以“产生”应该改成“发生”。

表 3.5 测试卷的第二部分统计结果

测试	测试题	近义动词	答对		答错	
			总量 (人)	正确率 (%)	总量 (人)	偏误率 (%)
第二部分	1	认为--以为	40	64.52	22	35.48
	2		39	62.90	23	37.10
	3	感觉--感受	37	59.68	25	40.32
	4		28	45.16	34	54.84
	5	表示--表达	15	24.19	47	75.81
	6		34	54.84	28	45.16
	7		25	40.32	37	59.68
	8		16	25.81	46	74.19
	9	发生--产生	33	53.23	29	46.77

	10		31	50.00	31	50.00
	11		32	51.61	30	48.39

测试卷第二部分可以看出：

近义词第一组“认为—以为”第1题和第2题的正确率低于70%，说明有些学生不能完全掌握近义词差别。从统计结果可以看出比测试第二部分比第一部分低，说明问题的方式会影响到学生的结果。

近义词第三组“感觉—感受”第3题和第4题的正确率低于60%。尤其是第四题的正确率中有45.16%，说明学生存在的困难相当高。

近义词第七组“表示—表达”第5-8题的正确率低于60%。尤其是第5题和第8题的正确率只有24.19%和25.81%，说明大部分学生有使用近义词问题，不理解近义词的用法差别。

近义词第八组“发生—产生”第9-11的正确率低于60%。说明学生在这近义词组的辨析上存在的困难比较高。

测试的第二部分结果统计的正确率大部分不到60%，说明学生不能完全掌握这些近义词的用法和意义的差别。

3.2.2 测试卷的第三部分

测试题共有8题。测试题型是选择泰汉翻译恰当的句子。在汉语的近义词只能翻译成泰语的一个词的情况下，考察学生是否产生近义词使用偏误。笔者在设置测试卷的第三部分时，将泰语句子设置成问答题，将近义词组设置成汉语句子的选择题，让学生选择哪个汉语句子的正确。此类测试主要考察学生是否掌握近义词的泰汉翻译，是不是跟自己要表达的意义相同。

近义词第一组“以为—认为”

第一题

เธอทบทวนเป็นอย่างดี ฉันคิดว่าเธอต้องสอบได้ดี อย่างกังวลใจไปเลย

- A. 你复习得很好，我认为你会考得很好，别担心。
- B. 你复习得很好，我以为你会考得很好，别担心。

“认为”和“以为”对译泰语“คิดว่า”，这个词在泰语表示确定的看法，不是推测、猜想、估计的看法，所以应该用“认为”。

近义词第三组“感觉—感受”

第二题

ฉันรู้สึกค่อนข้างหนาว

- A. 我感觉有点冷。
B. 我感受有点冷。

“感觉”和“感受”对译泰语“รู้สึก”，该词跟汉语有区别。“感觉”着重于客观事物引起人感官的反应，而“感受”侧重内心的体会和感触。例子中“ฉันรู้สึกค่อนข้างหนาว”、“冷”会引起人的感官反应，所以应该用“感觉”。

近义词第二组“举行—举办”

第三题

พวกเขาจะจัดงานเลี้ยงตรุษจีนตั้งนั้นจึงกำลังเตรียมความพร้อมอยู่

- A. 他们正在为举行春节晚会而做着准备。
B. 他们正在为举办春节晚会而做着准备。

“举行”和“举办”对译泰语“จัด”，但汉语有不同的特制意义。“举办”重在办理、筹备、组织等工作；“举行”侧重于活动的实行、进行。例子“พวกเขาจะจัดงานเลี้ยงตรุษจีนตั้งนั้นจึงกำลังเตรียมความพร้อมอยู่”表示在办理、筹备，所以应用“举办”。

近义词第七组“表示—表达”

第四题

พวกเราต่างแสดงความคิดเห็นของตนเองแล้ว ตอนนี้แสดงความคิดเห็นของคุณเถอะ

- A. 我们都表示了自己的看法，现在谈谈你的看法吧。
B. 我们都表达了自己的看法，现在谈谈你的看法吧。

“表示”和“表达”对译泰语“แสดง”，此词在泰语中没有特制的意义，而汉语则有含义。“表示”可以用语言行为显示思想感情或态度意见，使人知道、领会。不但可以用于人，还可以用于事物。“表达”一般不能用于事物。例子“พวกเราต่างแสดงความคิดเห็นของตนเองแล้ว ตอนนี้แสดงความคิดเห็นของคุณเถอะ” / “自己的看法、你的看法”表示用于人，显示思想感情或态度意见，使人知道，所以应用“表示”。

近义词第四组“损害—损坏”

第五题

สูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพร่างกาย

- A. 抽烟会损害身体健康。
- B. 抽烟会损坏身体健康。

“损害”和“损坏”对译泰语“ทำลาย”，此词在泰语中没有使用范围，但汉语有使用范围。“损害”着重指因破坏而使蒙受损失，多用于抽象事物，但“损坏”着重于使受到破坏，而失去原有的形状、使用效能和作用，对象多是实物。例子“สูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพร่างกาย”、“身体健康”是抽象事物，所以应用“损害”。

近义词第五组“关怀—关心”

第六题

ท่านผู้นำเอาใจใส่พวกเรา พวกเราจึงสมควรเอาใจใส่ท่านผู้นำเช่นกัน

- A. 领导关怀我们，我们也应该关怀领导。
- B. 领导关怀我们，我们也应该关心领导。

“关怀”和“关心”对译泰语“เอาใจใส่”，此词在泰语中没有使用范围，但汉语有使用范围。“关心”既可以上级对下级，也可以用于下级对上级、长辈对晚辈、晚辈对长辈的关系；“关怀”一般是上级对下级，不用于下级对上级。例子“ท่านผู้นำเอาใจใส่พวกเรา พวกเราจึงสมควรเอาใจใส่ท่านผู้นำเช่นกัน”是下级对上级的关系，所以应该用“关心”。

近义词第六组“旅行—游览”

第七题

พวกเขาวางแผนจะไปท่องเที่ยวประเทศจีน

- A. 他们打算去中国旅行。
B. 他们打算去中国游览。

“旅行”和“游览”对译泰语“ท่องเที่ยว”，在泰语中没有使用方法的限制，但汉语中“旅行”是不及物动词，不能带宾语。“游览”是及物动词，可以带处所宾语。例子“พวกเขาวางแผนจะไปท่องเที่ยวประเทศจีน”应该用“旅行”因为句子必带宾语，是不及物动词。

近义词第八组“发生—产生”

第八题

แต่ไหนแต่ไรเรื่องราวประเภทนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

- A. 这种事情以前从来没有发生过。
B. 这种事情以前从来没有产生过。

“发生”和“产生”对译泰语“เกิด”。例子中出现的事物原来是没有的，强调“从无到有”，所以应该用“发生”，因为“产生”强调从“已有的事物中产生出新的事物”。

表 3.6 测试卷的第三部分统计结果

测试	测试题	近义词	答对		答错	
			总量 (人)	正确率 (%)	总量 (人)	偏误率 (%)
第三 部分	1	认为--以为	37	59.68	25	40.32
	2	感觉--感受	53	85.48	9	14.52
	3	举行--举办	37	59.68	25	40.32
	4	表示--表达	23	37.10	39	62.90

5	损害--损坏	36	58.06	26	41.94
6	关怀--关心	31	50.00	31	50.00
7	旅行--游览	53	85.48	9	14.52
8	发生--产生	58	93.55	4	6.45

从表 3.6 可以看出:

近义词第一组“以为—认为”第 1 题的正确率是 59.68%，比第一和第二部分低，测试卷的问答题不同可能影响到学生的答案。测试结果统计说明弄清“认为—以为”意义和用法的差异。

近义词第三组“感觉—感受”第 2 题的正确率是 80 以上，说明学生掌握这近义词组的差异。第一部分和第二部分的结果统计跟第三部分不一致，笔者会在第四章解释说明。

近义词第二组“举行—举办”第 3 题的正确率是 59.68%跟测试第一部分差别不大，说明学生理解这近义词组的使用方法而不是完全掌握。

近义词第七组“表示—表达”第 4 题的正确率是 37.10%跟第二部分的结果统计差别不大，说明大部分的学生不理解近义词组的差别。

近义词第四组“损害—损坏”第 5 题的正确率跟第一部分的结果统计接近是 58.06%，说明学生不准确掌握这近义词组的词义和用法差别。

近义词第五组“关怀—关心”第 6 题的正确率是 50%跟第一部分的正确率存在较大差异。这可能是学生理解这近义词组的一些差别而不是完全掌握。

近义词第六组“旅行—游览”第 7 题的最正确率是 85.48%说明学生在这近义词组的辨析上掌握，但跟第二部分相比发现有些题的正确率跟第三部分不一致，笔者会在第四章解释说明。

近义词第八组“发生—产生”第 8 题的正确率较高，达到 93.55%，说明大部分学生理解这近义词组的细微差别。但是跟第二部分的正确率不一致，笔者会在第四章进行解释说明。

测试卷第三部分的正确率有高有低，说明有一些学生理解的不理解这些近义词组的用法和意义的差别。笔者跟测试卷的其他部分比较发现有些近义词组的正确率不一致。笔者会在第四章进行解释说明。

3.3 影响泰国学生使用汉语近义词的因素分析

笔者把一些可能影响的泰国学生使用汉语近义词的因素来分析，统计结果如下：

3.3.1 学汉语时间

表 3.7 测试卷的第一部分以学习汉语时间来分析

测试卷	测试题	近义词	学汉语时间		学汉语时间		学汉语时间		
			3 -4 年		5 - 6 年		7 年以上		
			正确率	偏误率	正确率	偏误率	正确率	偏误率	
第一部分	1	认为	79.31	20.69	84.62	13.79	100.00	0.00	
	2		68.97	31.03	96.15	3.45	100.00	0.00	
	3		62.07	37.93	80.77	17.24	85.71	3.45	
	4		68.97	31.03	80.77	17.24	85.71	3.45	
	5		68.97	31.03	84.62	13.79	85.71	3.45	
	6	举行	62.07	37.93	53.85	41.38	85.71	3.45	
	7		58.62	41.38	65.38	31.03	57.14	10.34	
	8		79.31	20.69	61.54	34.48	57.14	10.34	
	9		65.52	34.48	73.08	24.14	57.14	10.34	
	10		58.62	41.38	69.23	27.59	85.71	3.45	
	11		58.62	41.38	65.38	31.03	71.43	6.90	
	12		感觉	86.21	13.79	92.31	6.90	85.71	3.45
	13		--	37.93	62.07	42.31	51.72	71.43	6.90

14	感受	41.38	58.62	34.62	58.62	71.43	6.90
15	损害	55.17	44.83	53.85	41.38	71.43	6.90
16	--	48.28	51.72	57.69	37.93	71.43	6.90
17	损坏	55.17	44.83	38.46	55.17	85.71	3.45
18	关怀	72.41	27.59	92.31	6.90	100.00	0.00
19	--	65.52	34.48	100.00	0.00	85.71	3.45
20	关心	62.07	37.93	88.46	10.34	85.71	3.45
21	旅行	62.07	37.93	69.23	27.59	85.71	3.45
22	--	58.62	41.38	76.92	20.69	100.00	0.00
23	游览	68.97	31.03	73.08	24.14	57.14	10.34
24		48.28	51.72	30.77	62.07	28.57	17.24

笔者的假设是学汉语时间长短会影响到学生的汉语水平。学习时间越长汉语水平越高，使用近义词的水平越好。

从表 3.7 可以看出，在 24 题的问题调查中只有 12 题符合笔者的假设，时间越长使用近义词的水平越好。

表 3.8 测试卷的第二部分以学习汉语时间来分析

测试卷	测试题	近义词	学汉语时间		学汉语时间		学汉语时间	
			3 -4 年		5 - 6 年		7 年以上	
			正确率	偏误率	正确率	偏误率	正确率	偏误率
第二部分	1	认为	58.62	41.38	65.38	31.03	85.71	3.45
	2	以为	55.17	44.83	61.54	34.48	100.00	0.00
	3	感觉	51.72	48.28	61.54	34.48	85.71	3.45

4	-- 感受	34.48	65.52	50.00	44.83	71.43	6.90
5	表示 -- 表达	13.79	86.21	23.08	68.97	71.43	6.90
6		44.83	55.17	61.54	34.48	71.43	6.90
7		24.14	75.86	50.00	44.83	71.43	6.90
8		17.24	82.76	26.92	65.52	57.14	10.34
9	发生 -- 产生	55.17	44.83	42.31	51.72	85.71	3.45
10		37.93	62.07	53.85	41.38	85.71	3.45
11		37.93	62.07	57.69	37.93	85.71	3.45

从表 3.8 可以看出, 问答题一共有 11 题有 10 题符合笔者的假设, 时间越长使用近义词的水平越好。但是第 9 题不符合假设, 学汉语了 3-4 年的学生的正确率比学了 5-6 年的学生高, 说明时间越长使用近义词的水平越好的假设不能完全成立。

表 3.9 测试卷的第三部分以学汉语时间来分析

测试卷	测试题	近义词	学汉语时间		学汉语时间		学汉语时间	
			3-4 年		5-6 年		7 年以上	
			正确率	偏误率	正确率	偏误率	正确率	偏误率
第三部分	1	认为--以为	44.83	55.17	73.08	24.14	71.43	6.90
	2	感觉--感受	79.31	20.69	88.46	10.34	100.00	0.00
	3	举行--举办	48.28	51.72	69.23	27.59	71.43	6.90
	4	表示--表达	48.28	51.72	23.08	68.97	42.86	13.79
	5	损害--损坏	58.62	41.38	53.85	41.38	71.43	6.90
	6	关怀--关心	48.28	51.72	53.85	41.38	42.86	13.79
	7	旅行--游览	79.31	20.69	96.15	3.45	71.43	6.90

	8	发生--产生	89.66	10.34	96.15	3.45	100.00	0.00
--	---	--------	-------	-------	-------	------	--------	------

从表 3.9 可以看出，问答题一共有 8 题只有 3 题符合笔者的假设，这说明正确使用近义词的水平不能完全由学习汉语时间的长短来决定。

测试结果统计发现学习汉语不长时间的学生比学习汉语长时间的正确率接近或相当高，说明学汉语的时间不是泰国学生使用近义词水平高低的因素。

3.3.2 进入大学前的专业

表 3.10 测试卷的第一部分以进入大学前的专业来分析

测试卷	测试题	近义词	进入大学前的专业					
			理科		语言		职业培训	
			正确率	偏误率	正确率	偏误率	正确率	偏误率
第一部分	1	认为 -- 以为	88.24	11.76	87.18	12.82	75	25
	2		82.35	17.65	89.74	10.26	75	25
	3		70.59	29.41	76.92	23.08	75	25
	4		76.47	23.53	82.05	17.95	50	50
	5		88.24	11.76	76.92	23.08	75	25
	6	举行 -- 举办	82.35	17.65	56.41	43.59	50	50
	7		58.82	41.18	66.67	33.33	50	50
	8		88.24	11.76	64.10	35.90	75	25
	9		82.35	17.65	64.10	35.90	75	25
	10		70.59	29.41	69.23	30.77	50	50

11		70.59	29.41	61.54	38.46	75	25
12	感觉 — 感受	88.24	11.76	92.31	7.69	100	0
13		58.82	41.18	43.59	56.41	0	100
14		58.82	41.18	38.46	61.54	25	75
15	损害 — 损坏	64.71	35.29	53.85	46.15	75	25
16		52.94	47.06	58.97	41.03	50	50
17		58.82	41.18	51.28	48.72	50	50
18	关怀 — 关心	94.12	5.88	87.18	12.82	50	50
19		88.24	11.76	84.62	15.38	75	25
20		82.35	17.65	79.49	20.51	50	50
21	旅行 — 游览	76.47	23.53	69.23	30.77	50	50
22		70.59	29.41	79.49	20.51	25	75
23		76.47	23.53	69.23	30.77	75	25
24		41.18	58.82	35.90	64.10	75	25

笔者的假设是学生的汉语水平跟学生进入大学前的专业会有一些的关系。汉语专业毕业的学生的使用近义词水平一定会比其他专业毕业好。

从表 3.10 可以看出,问答题一共有 24 题,语言专业毕业的学生的正确率只有 7 题是 29.16%。但从理科专业毕业的学生的正确率达到 54.16%共有 13 题,这不符合笔者的假设。从符合假设的统计结果发现,语言专业毕业比其他专业毕业的学生的真确率很接近,只高一点。如下:

近义词第一组“以为—认为”第 2-4 题,语言专业毕业比其他专业毕业的学生的正确率不到 10%。

近义词第二组“举行—举办”第 7 题,语言专业毕业比科学专业毕业的学生的正确率只有 8%。

近义词第四组“损害—损坏”第 16 题，语言专业毕业比其他专业毕业的学生的正确率不到 10%。

近义词第六组“旅行—游览”第 22 题，语言专业毕业比科学专业毕业的学生的正确率不到 10%。

符合笔者假设一共有 7 题，但不可以明确地说学生进入大学前的专业有影响到学生使用近义词的水平，因为正确率相比不是很大，都不到 10%。

表 3.11 测试卷的第二部分以进入大学前的专业来分析

测试卷	测试题	近义词	进入大学前的专业					
			理科		语言		职业培训	
			正确率	偏误率	正确率	偏误率	正确率	偏误率
第二部分	1	认为 --	76.47	23.53	64.10	41.03	50	50
	2	以为	76.47	23.53	61.54	43.59	50	50
	3	感觉 --	64.71	35.29	61.54	41.03	50	50
	4	感受	52.94	47.06	48.72	58.97	0	100
	5	表示 -- 表达	23.53	76.47	28.21	51.28	0	100
	6		64.71	35.29	58.97	46.15	0	100
	7		41.18	58.82	46.15	66.67	0	100
	8		29.41	70.59	25.64	71.79	25	75
	9	发生 -- 产生	76.47	23.53	43.59	51.28	75	25
	10		47.06	52.94	53.85	43.59	50	50
	11		52.94	47.06	56.41	35.90	25	75

从表 3.11 可以看出从语言专业毕业的学生的正确率只有 36.36%，一共有 4 题。另一方面的科学专业毕业的学生的正确率达到 63.63% 共 7 题。统计结

果不符合笔者的假设。虽然有 4 题符合笔者的假设，但语言专业毕业比其他专业毕业的正确率不是很高。

近义词第七组“表示—表达”第 5 题和 7 题。语言专业毕业比科学专业毕业的真确率不到 5%。

近义词第八组“发生—产生”第 10 题和 11 题。语言专业毕业比科学专业毕业的真确率也不到 5%。

符合笔者的假设只有 4 题，它们的正确率只比理科专业毕业的正确率不到 5%，它们的差别不大就可以明确地说学校或职业培训学校的专业毕业不是泰国学生使用近义词水平高低的因素。

表 3.12 测试卷的第三部分以进入大学前的专业来分析

测试卷	测试题	近义词	进入大学前的专业					
			理科		语言		职业培训	
			正确率	偏误率	正确率	偏误率	正确率	偏误率
第三部分	1	认为 — 以为	58.82	41.18	64.10	35.90	50	50
	2	感觉 — 感受	82.35	17.65	89.74	15.38	100	0
	3	举行 — 举办	58.82	41.18	64.10	51.28	50	50
	4	表示 — 表达	41.18	58.82	35.90	51.28	50	50
	5	损害 — 损坏	58.82	41.18	61.54	43.59	50	50
	6	关怀 — 关心	58.82	41.18	48.72	33.33	50	50
	7	旅行 — 游览	94.12	5.88	89.74	12.82	50	50

	8	发生 -- 产生	94.12	5.88	97.44	33.33	100	0
--	---	----------------	-------	------	-------	-------	-----	---

从表 3.12 的测试题有 8 题。语言专业毕业和职业培训毕业的正确率一样是 37.50%，共 3 题。另一方面的科学专业毕业学生的正确率是 25%，共 2 题。虽然语言专业毕业的学生的正确率有 3 题，但跟职业培训毕业没有差别，说明统计结果不符合笔者的假设。

近义词第一组“以为—认为”第 1 题和近义词第二组“举行—举办”第 3 题，语言专业毕业的学生的正确率是 64.10%比科学专业毕业多 5.28%和比职业培训毕业多 14.10%。

近义词第四组“损害—损坏”第 5 题，语言专业毕业的学生的正确率是 61.54%比科学专业毕业多 2.72%和比职业培训毕业多 11.54%。

从上面的统计结果说明不符合笔者的假设。先前“语言专业学生使用近义词水平一定比其它专业高”的假设不成立，语言专业毕业的学生的使用近义词水平不是那么好，有些近义词组的其他专业毕业的正确率还比它好。

3.3.3 汉语水平考试成绩(HSK)

表 3.13 测试卷的第一部分以汉语水平考试成绩来分析

测试卷	测试题	近义词	汉语水平考试成绩					
			成绩不合格		3		4	
			正确率	偏误率	正确率	偏误率	正确率	偏误率
第一部分	1	认为 -- 以为	90.00	10.00	82.35	17.65	68.57	31.43
	2		60.00	40.00	94.12	5.88	71.43	28.57
	3		50.00	50.00	82.35	17.65	60.00	40.00
	4		70.00	30.00	82.35	17.65	60.00	40.00
	5		30.00	70.00	94.12	5.88	68.57	31.43
	6	举行	40.00	60.00	58.82	41.18	54.29	45.71

7	-- 举办	40.00	60.00	52.94	47.06	57.14	42.86
8		50.00	50.00	64.71	35.29	62.86	37.14
9		80.00	20.00	64.71	35.29	51.43	48.57
10		70.00	30.00	58.82	41.18	54.29	45.71
11		70.00	30.00	52.94	47.06	51.43	48.57
12	感觉 -- 感受	90.00	10.00	70.59	29.41	82.86	17.14
13		30.00	70.00	41.18	58.82	34.29	65.71
14		50.00	50.00	29.41	70.59	31.43	68.57
15	损害 -- 损坏	40.00	60.00	58.82	41.18	45.71	54.29
16		50.00	50.00	52.94	47.06	42.86	57.14
17		40.00	60.00	64.71	35.29	34.29	65.71
18	关怀 -- 关心	70.00	30.00	88.24	11.76	71.43	28.57
19		50.00	50.00	88.24	11.76	74.29	25.71
20		50.00	50.00	76.47	23.53	68.57	31.43
21	旅行 -- 游览	20.00	80.00	64.71	35.29	68.57	31.43
22		30.00	70.00	70.59	29.41	68.57	31.43
23		50.00	50.00	58.82	41.18	65.71	34.29
24		10.00	90.00	41.18	58.82	31.43	68.57

笔者的假设是汉语水平考试成绩跟汉语水平有关系。如果汉语水平考试成绩高，使用近义动词水平一定高。

测试卷的 24 题。汉语水平考试成绩四级的学生的正确率只有 12.50%，共 3 题。但汉语水平考试成绩不合格的学生的正确率达到 25%，共 6 题。说明汉语水平考试成绩高并不等于使用近义动词的水平随之也高。

表 3.14 测试卷的第二部分以汉语水平考试成绩来分析

测试卷	测试题	近义词	汉语水平考试成绩					
			成绩不合格		3		4	
			正确率	偏误率	正确率	偏误率	正确率	偏误率
第二部分	1	认为 — 以为	20.00	80.00	64.71	35.29	62.86	37.14
	2		10.00	90.00	76.47	23.53	57.14	42.86
	3	感觉 — 感受	40.00	60.00	64.71	35.29	48.57	51.43
	4		0.00	100.00	52.94	47.06	40.00	60.00
	5	表示 — 表达	0.00	100.00	23.53	76.47	17.14	82.86
	6		10.00	90.00	58.82	41.18	51.43	48.57
	7		0.00	100.00	35.29	64.71	40.00	60.00
	8		20.00	80.00	35.29	64.71	8.57	91.43
	9	发生 — 产生	30.00	70.00	41.18	58.82	51.43	48.57
	10		20.00	80.00	35.29	64.71	51.43	48.57
	11		30.00	70.00	41.18	58.82	48.57	51.43

从表 3.14 可以看出, 测试题 11 题。汉语水平考试成绩四级的学生的正确率只有 36.36%, 共 4 题。但汉语水平考试成绩三级的学生的正确率达到 63.63%, 共 7 题。这不符合笔者的假设, 汉语水平考试成绩的高低与使用近义词水平的高低没有太大的联系。

表 3.15 测试卷的第三部分以汉语水平考试成绩来分析

测试卷	测试题	近义词	汉语水平考试成绩					
			成绩不合格		3		4	
			正确率	偏误率	正确率	偏误率	正确率	偏误率
第三部分	1	认为 -- 以为	60.00	40.00	52.94	47.06	48.57	51.43
	2	感觉 -- 感受	90.00	10.00	76.47	23.53	74.29	25.71
	3	举行 -- 举办	50.00	50.00	52.94	47.06	51.43	48.57
	4	表示 -- 表达	60.00	40.00	41.18	58.82	14.29	85.71
	5	损害 -- 损坏	20.00	80.00	76.47	23.53	45.71	54.29
	6	关怀 -- 关心	30.00	70.00	52.94	47.06	40.00	60.00
	7	旅行 -- 游览	70.00	30.00	82.35	17.65	77.14	22.86
	8	发生 -- 产生	100.00	0.00	94.12	5.88	77.14	22.86

从表 3.15 可以看出，测试题 8 题。汉语水平考试成绩四级比层级不符合和三级的学生的正确率低，说明汉语水平考试成绩和使用近义词水平没有关系。

从统计结果可以明确地说它不符合笔者的假设，汉语水平考试成绩高不能说明使用近义词水平一定也高。

3.4 调查结果

调查结果发现，学生不能区分近义词的意义和用法的差别。8组的汉语近义词动词没有那一组的高正确率。比如：

近义词“认为—以为”，在测试卷第一部分的正确率很高，但第二和第三部分的正确率下降。近义词“关怀—关心”，在测试卷第一部分的正确率很高，但第三部分的正确率很低。近义词“发生—产生”，在测试卷第三部分的正确率很高，但第二部分的正确率很低。近义词“感觉—感受”和“旅行—游览”在测试卷每个部分的正确率有高有低。近义词“举行—举办”和“损害—损坏”的正确率相近。近义词“表示—表达”每个部分的正确率很低。从统计结果都反映了泰国学生不能完全掌握近义词的意义和用法。

第四章

泰国学生使用汉语近义词偏误分析

4.1 泰国学生使用汉语近义词偏误情况

从测试卷批改中发现，泰国学生使用汉语近义词偏误分成两方面：词义偏误和用法偏误。

4.1.1 词义偏误

大部分的泰国学生使用近义词偏误是因为不掌握近义词的词义。词义偏误可以分成两方面：词义侧重点不同、词义范围不同。

表 4.1 使用近义词的词义偏误

词义偏误	偏误率
词义侧重点不同	30.64
词义范围不同	43.97

4.1.1.1 词义侧重点不同

从偏误分析发现，30.64%的学生使用近义词偏误是因为不掌握近义词的词义侧重点。大部分的近义词一组有一个语素不同，一个不同的语素产生了词义侧重点不同。如“尊敬”主要词义是“敬”意义是“恭敬”，而“尊重”侧重点在“重、看重”。

近义词“以为”和“认为”泰语意义相同，但汉语的词义侧重点不同。“以为”通常指错误的，跟实际情况相反的看法；“认为”指经过观察或思考，对事物有了一定的看法或作出一定的判断，表示确定的看法。因为学生受到母语的影响，不掌握近义词的词义侧重点，所以学生就产生了近义词使用偏误。如下面诸例：

พวกเราทุกคนเห็นว่าคุณเป็นตัวแทนเหมาะสมที่สุด

大家都认为你做代表比较合适。

*大家都以为你做代表比较合适。

เมื่อคืนวานเธอไปดื่มเหล้ามา เธอคิดว่าฉันไม่รู้หรือ

昨天晚上你去喝酒了，你以为我不知道吗？

*昨天晚上你去喝酒了，你认为我不知道吗？

เธอทบทวนเป็นอย่างดี ฉันคิดว่าเธอต้องสอบได้ดี อย่างกังวลใจไปเลย

你复习得很好，我认为你会考得很好，别担心。

*你复习得很好，我以为你会考得很好，别担心。

“感觉”和“感受”对译泰语“รู้สึก”或“รับรู้”泰语没有词义侧重点的限制，但汉语有词义的侧重点。当学生不知道“感觉”侧重在人的感官使人产生某种认识、看法，而“感受”多指受到某种外界的影响而使心里有所体会。从词义的侧重点不同的主要原因产生了近义词使用偏误。如下面诸例：

ฉันรู้สึกได้ถึงความยิ่งใหญ่ของกำแพงเมืองจีน

我感觉长城很雄伟。

*我感受长城很雄伟。

พวกเราไปท่องเที่ยวทางภาคใต้ รับรู้ได้ถึงฤดูใบไม้ผลิของภาคใต้ว่าเป็นอย่างไร

我们去走一走，感受南方的春天怎么样

*我们去南方走一走，感觉南方的春天怎么样

“产生”和“发生”对译泰语“เกิด”汉语中有词义的侧重点不同。“发生”侧重在出现的事物原来是没有的，强调“从无到有”，而“产生”侧重在

已有的事物中产生出新的事物。如学生不掌握近义词的词义侧重点就产生了近义词使用偏误。如下面诸例：

ประวัติศาสตร์อันยาวนาน ก่อเกิดขึ้นซึ่งวีรบุรุษอันมากมาย

在历史的长河中，产生了许多英雄人物。

*在历史的长河中，发生了许多英雄人物。

แต่ไหนแต่ไรเรื่องราวประเภทนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

这种事情以前从来没有发生过。

*这种事情以前从来没有产生过。

4.1.1.2 词义范围不同

从偏误分析发现，43.97%的学生使用近义词偏误是因为不掌握近义词的词义范围。词义范围不同是指近义词的词义所指的对象的范围大小不同。

“关怀”和“关心”对译泰语“ห่วงใย”或“เอาใจใส่”泰语没有词义范围的限制。汉语“关心”的对象可以是施动者自身，也可以是事情；“关怀”不可以。学生受到母语和目的语的影响，还不知道近义词的词义范围，产生了使用偏误。

ฉันจะไม่ห่วงใยใส่ใจในอนาคตและโชคชะตาของตนเองได้อย่างไร

谁不关心自己的前途和命运啊？

*谁不关怀自己的前途和命运啊？

เขาใส่ใจเรื่องนี้เป็นอย่างมาก และได้ถามฉันหลายครั้งแล้ว

他很关心这件事，已经问过我好几次了。

*他很关怀这件事，已经问过我好几次了。

“旅行”和“游览”对译泰语“เดินทางเยือน”或“ทัศนजर”泰语没有词义范围都可以用于在外办事、游玩等，但汉语有词义范围“旅行”用于办事或游览，而“游览”的词义是在具体的景点从容地观看、游玩，不可以用于在外办事。大部分的学生不知道这近义词组的区别，所以产生了使用偏误。如下面：

การเยือนต่างประเทศเป็นเวลานานเป็นสิ่งที่ลำบากมาก

长期在外旅行是很辛苦的。

*长期在外游览是很辛苦的。

“感觉”和“感受”对译泰语“รู้สึก”或“รับรู้”泰语没有词义范围，但汉语有词义范围。“感觉”词义的范围是通过人的感官使人产生某种认识、看法，而不是接触外界事物受到的影响。“感受”不能用于人的感官使人产生某种认识、看法，但可以用于接触外界事物受到的影响。因为学生受到母语和目的语的影响，所以产生了使用近义动词偏误。如下面诸例：

ฉันรู้สึกว่ายประโยคนี้นี้มีปัญหานะ

我感觉这个句子有些问题。

*我感受这个句子有些问题。

ฉันรู้สึกได้ถึงความรักที่เขามีต่อฉัน

我强烈地感受到了他对我的爱。

*我强烈地感觉到了他对我的爱。

ฉันรู้สึกค่อนข้างหนาว

我感觉有点冷。

*我感受有点冷。

“表示”和“表达”对译泰语“แสดงถึง”泰语没有词义范围，但汉语有词语范围。“表示”的词义范围大，可以用语言形式，也可以是非语言的方式，例如手势、眼神、面部表情、动作等来显示某种一项、感情、态度等，或者是事物本身显示出某种意义或者凭借某种事物显示出某种意义，可以用于人，还可以用于事物。“表达”不能用于非语言的方式以及语言文字通过口头或书面形式，一般不能用于事物，但可以用语言文字通过口头或书面形式，让别人知道自己的思想感情。因为学生不知道这近义动词组的词义范围不同和受到母语的影响，所以产生了使用错误。如下面诸例：

วันนี้เป็นวันเกิดของเธอ ของขวัญเล็กๆ น้อยๆ นี้แสดงถึงการอวยพรที่ฉันมีต่อเธอ

今天是你的生日。这点小礼物表示我对你的祝贺。

*今天是你的生日。这点小礼物表达我对你的祝贺。

ไฟแดงแสดงถึงการให้หยุด ไฟเขียวแสดงถึงการให้ไป

红灯表示停，绿灯表示行。

*红灯表达停，绿灯表达行。

บทความบ่งชี้แสดงถึงความรักที่นักเขียนมีต่อมารดา

这篇课文表达了作者对母亲的爱。

*这篇课文表示了作者对母亲的爱。

พวกเราต่างแสดงความคิดเห็นของตนเองแล้ว ตอนนี้แสดงความคิดเห็นของคุณเถอะ

我们都表示了自己的看法,现在谈谈你的看法吧。

*我们都表达了自己的看法，现在谈谈你的看法吧。

“发生”和“产生”这近义动词组的泰语意义相同“เกิดขึ้น”，学生受到母语的影响就以为它们可以换用，其实汉语和泰语不一样，汉语有词义范围不同。“产生”可以用于生出思想、希望，不可以用来表示交往方面。“发生”不可以表示某种情感、想法，但可以用来表示交往方面如：发生事故、发生关系。使用偏误的例子如下：

หลังจากที่เขาไปถึงประเทศจีน ความคิดเห็นต่างๆ ก็เกิดขึ้นอย่างหลากหลาย

他到中国以后产生了的想法。

*他到中国以后发生了各种各样的想法。

เมื่อวานนี้ที่นี้ได้เกิดอุบัติเหตุทางจราจรขึ้น

昨天这里发生了一起交通事故。

*昨天这里产生了一起交通事故。

“举行”和“举办”对译泰语“จัด”这近义动词组有词义范围不同。强调举行的场所、时间、情况等。“举办”强调举办单位或举办者等的名词。如下面诸例：

การแข่งขันสุนทรพจน์จัดขึ้นวันนี้เวลาบ่ายสองโมงที่ห้องโถง

演讲比赛今天下午两点在礼堂举行。

*演讲比赛今天下午两点在礼堂举办。

ชุมชนนี้มักจะจัดคอร์ส บรรยายที่หลากหลายขึ้น

这个社区常常举办各种各样的讲座。

* 这个社区常常举行各种各样的讲座。

นิทรรศการการเขียนพู่กันจีนจัดขึ้นวันพรุ่งนี้ที่โถงนิทรรศการ

书法展览明天在展览厅举行。

* 书法展览明天在展览厅举办。

4.1.2 用法偏误

泰国学生使用近义词的用法偏误可以分成五方面。

表 4.2 使用近义词的用法偏误

用法偏误	偏误率
动词的词性不同	41.12
动词宾语的搭配不同	47.58
动词的主语不同	36.29
词类搭配不同	23.38
句法功能不同	30.41

4.1.2.1 动词的词性不同

从偏误分析发现，41.12%的学生使用近义词偏误是因为不掌握动词的词性，词性的不同使得它们的用法也有区别。学生不知道哪些词是及物动词或者不及物动词，哪些不能带宾语，哪些可以带处所宾语。因为学生不知道近义词的用法差别就产生了偏误。

“旅行”和“游览”对译泰语“ท่องเที่ยว”汉语的差别很明显“旅行”是不及物动词，不能带宾语，“游览”是及物动词，可以带处所宾语。因为汉语和泰语有差别，所以学生就容易误会，如下：

ตอนฉันอยู่ที่ปักกิ่งได้ไปเที่ยวกำแพงเมืองจีน พระราชวังต้องห้าม พระราชวังฤดูร้อน และสวนสาธารณะเป่ย์ไท่

我在北京游览了长城、故宫、颐和园和北海公园。

*我在北京旅行了长城、故宫、颐和园和北海公园。

คนในครอบครัวของฉันทุกคนชอบเดินทางท่องเที่ยว

我们家的人都喜欢旅行。

*我们家的人都喜欢游览。

พวกเขาวางแผนจะไปท่องเที่ยวประเทศจีน

他们打算去中国旅行。

*他们打算去中国游览。

4. 1. 2. 2 动词宾语的搭配不同

从偏误分析发现，47.58%的学生不知道动词的宾语是抽象的还是具体的，是人还是物，是处所还是时间，有些可以带动词性宾语或者名词性宾语。如果要避免使用偏误一定要好好学习它们的区别。

“举行”和“举办”对译泰语“จัด”在汉语有动词宾语的搭配不同。“举行”可以带动词性宾语；“举办”大多带名词性宾语，如下面诸例：

การร่วมกันเจรจาในครั้งนี้จะจัดขึ้นวันพรุ่งนี้เวลาแปดโมงเช้า

这次会谈将于明天上午八点举行。

*这次会谈将于明天上午八点举办。

ชุมชนนี้มักจะจัดคอร์ส บรรยายที่หลากหลายขึ้น

这个社区常常举办各种各样的讲座。

*这个社区常常举行各种各样的讲座。

“感觉”和“感受”对译泰语“รู้สึก”在泰语没有宾语的搭配不同，但汉语有这个限制。“感觉”后面常跟动词短语或句子做宾语；“感受”没有这样的用法。如学生不理解它们之间的差别，使用偏误就容易产生，如下面诸例：

ทำงานที่ใหม่ รู้สึกได้ว่าทุกคนดีต่อฉันมาก

在新的地方工作，感觉大家对我很好。

*在新的地方工作，感受大家对我很好。

“损害”和“损坏”对译泰语“เสียหาย”在泰语没有宾语的搭配不同，但汉语有。“损坏”可以做“受到、进行”等动词的宾语，着重于使受到破坏的对象多是实物；“损害”不可以做“受到、进行”等动词的宾语，着重指因破坏而使蒙受损失，多用于抽象事物。汉语和泰语的区别使学生产生近义词使用偏误，如下面诸例：

เขาใช้วิธีการอย่างนี้ จะทำให้เกิดความเสียหายต่อเครื่องจักรได้

他就用这样的手段对机器进行损坏。

*他就用这样的手段对机器进行损害。

ทุกคนไม่ควรสร้างความเสียหายให้แก่ผลประโยชน์ส่วนรวม

大家都不能损害集体利益。

*大家都不能损坏集体利益。

โบราณสถานบางส่วนได้รับความเสียหายอย่างมากเมื่อครั้งที่มึแผ่นดินไหว

一些名胜古迹在地震中受到了严重损坏。

*一些名胜古迹在地震中受到了严重损害。

สูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพร่างกาย

抽烟会损害身体健康。

*抽烟会损坏身体健康。

“表示”和“表达”对译泰语“แสดงถึง”在泰语没有宾语搭配的限制。“表示”的宾语可以是事物，而“表达”的宾语一般不能用于事物。母语和目的语的区别产生了使用偏误，如下：

ไฟสีแดงที่ส่องสว่างยามค่ำคินบนสิ่งก่อสร้าง แสดงให้เห็นถึงความสูงของสิ่งก่อสร้างหลังนี้

晚上建筑物上发光的红灯表示了这座建筑物的高度。

*晚上建筑物上发光的红灯表达了这座建筑物的高度。

4.1.2.3 动词的主语不同

从偏误分析发现，36.29%的学生不知道近义词的主语有何不同。因为学生不掌握动词的用法差别，所以使用偏误就容易产生。

“以为”和“认为”对译泰语“เห็นว่า”泰语没有主语方面的限制，但汉语“以为”的主语可以是个人或者某些人，也可以是集团、组织、会议、政党、国家等，而“认为”这样的主语一般不能用。近义词的区别会影响到学生的使用方法而产生偏误，如下：

ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาประเทศของพวกเราเห็นว่า ประเทศไม่ว่าขนาดเล็กหรือใหญ่ต่างก็มีอธิปไตยเป็นของตนเอง

我们国家历来认为，国家不分大小，都有自己的主权。

*我们国家历来以为，国家不分大小，都有自己的主权。

“关怀”和“关心”对译泰语“ห่วงใย”或“เอาใจใส่”汉语和泰语不一样，泰语没有主语方面的限制，但汉语有限制。关于人与人之间的关系“关心”的主语可以是上级也可以是下级，可以是长辈也可以是晚辈；“关怀”的主语只能是上级或长辈。学生不知道这种区别就产生使用偏误，如下面诸例：

ท่านผู้นำห่วงใยพวกเรา พวกเราจึงสมควรห่วงใยท่านผู้นำเช่นกัน

领导关怀我们，我们也应该关心领导。

*领导关怀我们，我们也应该关怀领导。

4.1.2.4 词类搭配不同

偏误分析发现，23.38%的学生不知道近义词的词类搭配有何不同。某些近义词经常会跟某些副词搭配，而某些近义词不能跟某些副词搭配。

“认为”和“以为”这近义词组的区别是副词搭配不同。“以为”前面可以加“满、很”等少数程度副词；“认为”不可以加程度副词“满、很”，这样的特点产生了学生的使用偏误，如下面诸例：

ฉันคิดว่าเขาเป็นชาวอังกฤษเสียอีก จริงๆ แล้วเขาเป็นชาวอเมริกัน

我满以为他是英国人呢。原来他是美国人。

*我满认为他是英国人呢。原来他是美国人。

“旅行”和“游览”对译泰语“เดินทาง”或“ท่องเที่ยว”，泰国没有词语搭配的限制。“旅行”可跟带数量词的名词短语搭配；“游览”不能互相替换，如下：

ปีที่แล้วฉันได้เดินทางท่องเที่ยวสองประเทศด้วยกัน

去年我去了两个国家旅行。

*去年我去了两个国家游览。

4.1.2.5 句法功能不同

偏误分析发现，30.41%的学生不掌握到近义词的句法功能，每组近义词会有句法功能不同，如果学生不知道这种限制，使用偏误就容易产生。

“以为”和“认为”可能有句法功能不同，“认为”可以用于被动句，采用“被/让……认为”的格式。不可以用于指出相反、相对的真实情况。不能只用一个单句的形式完成，必说出第二个分句。“以为”不可以用于“被/让……认为”的格式，但可以用于“还……，其实……”“……，实际上……”“满……，没想到……”“本……，没料到”的格式。可以用于指出相反、相对的真实情况，如下面诸例：

อาจารย์หลี่เป็นอาจารย์ที่นักศึกษาต่างชาติเห็นว่าดีที่สุดใน

李老师被留学生认为是最好的老师

*李老师被留学生以为是最好的老师。

ฉันคิดว่าทำอย่างนี้จะสามารถช่วยเขาได้ คาดไม่ถึงว่ากลับเป็นการทำร้ายเขา

我以为这样做对他会有帮助,没想到反而害了他。

*我认为这样做对他会有帮助,没想到反而害了他。

ฉันคิดว่าเธอไม่ยอมไปแล้วซะอีก

我以为你不想去了呢。

*我认为你不想去了呢。

“关怀”和“关心”对译泰语“ใส่ใจ”或“ห่วงใย”，可能有句法功能不同。“关怀”可以构成“在……下”的介宾词组作状语；“关心”一般不可

以。因为泰语的“ใส่ใจ”和“ห่วงใย”没有句法功能的限制，泰国学生以为泰语跟汉语一样，问题就从这因素出现，如下面诸例：

ภายใต้ความห่วงใยของรัฐบาล ชีวิตของประชาชนได้รับการแก้ไขปรับปรุงอย่างรวดเร็ว

在政府的关怀下，人民的生活很快得到了改善。

* 在政府的关心下，人民的生活很快得到了改善。

“举行”和“举办”的句法功能不同。“举办”的宾语通常不能位于主语的位置，如果宾语位于主语前，那么举办单位或举办者该用“由……举办”引进或者谓语表示的是描写性内容；“举行”不能用这样的句子。“举办”通常用于主动句，“举行”通常用于被动句，主语是“举行”的受事，如下面诸例：

การบรรยายเรื่องการชมภาพยนตร์จัดขึ้นโดยสภานักเรียน

电影欣赏讲座由学生会举办。

* 电影欣赏讲座由学生会举行。

นิทรรศการแสดงผลงานที่ห้องโถงใหญ่ใต้ตึกห้องสมุด

书画展览在图书馆的楼下大厅举行。

* 书画展览在图书馆的楼下大厅举办。

พวกเขาจะจัดงานเลี้ยงตรุษจีนดังนั้นจึงกำลังเตรียมความพร้อมอยู่

他们正在为举办春节晚会而做着准备。

* 他们正在为举行春节晚会而做着准备。

4.1.3 调查结果偏误分析

从调查结果偏误分析发现，近次动词 4 组：1. “感觉”和“感受” 2. “关怀”和“关心” 3. “旅行”和“游览” 4. “发生”和“产生”的正确率不一致，有高有低。

1. 近义动词组“感觉”和“感受”

测试卷第一部分的第 12 题和第三部分的第 2 题的正确率达到 88.71%和 85.48%，但测试卷第一部分的第 13 题和 14 题和第二部分的第 4 题的正确率只有 43.55%、41.94%和 45.16%

从偏误分析发现,学生的正确率高在词义范围不同的问答题。“感觉”事物的个性特征在人脑引起的反应,通过视觉、味觉等等。“感受”不能互相替换,大部分的学生知道这种区别。另一方面正确率低在宾语搭配不同、词义侧重点不同和词义范围不同的问答题。“感觉”后面常跟动词短语或句子做宾语;“感受”用于接触外界事物受到的影响。学生不完全掌握这近义动词组的差别,所以会影响到正确率高低。

2. 近义动词组“关怀”和“关心”

这近义动词组一共有4题,测试卷第一部分的第18-20题的正确率达到83.87%、82.26%和75.81%,表示学生掌握“关怀”和“关心”的差别。学生的正确率高在词义范围方面和句子功能方面“关心”的对象可以是施动者自身,也可以是事情。“关怀”可以构成“在……下”的介宾词组作状语。在测试卷第三部分的第6题,正确率只有50%,学生的正确率低在主语搭配方面“关心”既可以上级对下级,也可以用于下级对上级、长辈对晚辈、晚辈对长辈的关系;“关怀”一般是上级对下级,不用于下级对上级。学生不完全掌握这近义动词组的差别,所以会影响到正确率高低。

3. 近义动词组“旅行”和“游览”

这近义动词组一共有5题,4题之内主要考察学生是否掌握动词的词性,“旅行”是不及物动词,不能带宾语,“游览”是及物动词,可以带处所宾语。调查结果发现,大部分的学生掌握动词词性不同的方面,正确率是67%以上在测试卷第一部分的第21、22、23题和第三部分的第7题。另一方面学生的正确率只有38.71%是在测试卷第一部分的第24题,参考学生是否掌握近义动词的词义范围方面,“旅行”用于办事或游览,而“游览”的词义是在具体的景点从容地观看、游玩,不可以用于在外办事。正确率低反应了学生对“旅行”和“游览”不是很理解它们的词义范围不同的方面。

4. 近义动词组“发生”和“产生”

测试卷第三部分的第八题的正确率较高,达到93.55%,第八题主要考察学生对“发生”和“产生”词义侧重点不同的高低能力,“发生”侧重在出现的事物原来是没有的,强调“从无到有”,调查结果发现学生对这词义侧重点方面很理解。另一方面在测试卷第二部分的第9、10、11题的正确率是60%以下,这跟测试卷的第三部分有很大的差别。从调查结果可以看到学生没有完全掌握“发生”和“产生”的区别,尤其是在词义范围,“产生”侧重在已有的事物中产生出新的事物,可以用于产生思想和希望,但不能用来表示交往方面,如:故事、关系。正确率有高有低是从这些因素产生。

4.2 泰国学生使用汉语近义动词偏误原因

研究结果发现泰国学生使用汉语近义动词偏误原因分成如下4个因素:

4.2.1 母语负迁移引起偏误

泰国学习者习得汉语近义词时，因受到母语语义、母语语法特征的负迁移等因素的影响而产生偏误。当学习第二语言时，都会受到自身母语的影响。这些影响有的是积极的，母语与目标语之间相似能够促进目的语的学习，我们将其称为母语正迁移；而有些影响是消极的，母语与目标语之间差异对目的语的学习起到干扰作用，我们将其称为母语负迁移(Larsen-Freeman & Long, 1991)。那些消极的影响，特别是学习者误以为母语和目的语相同的某些形式或规则，通常会导致语言错误和学习困难。

当学习第二语言学习者一定会把母语和目的语的规则联系起来，这可能是一个使学生产生偏误的原因。虽然泰国学生已经掌握了一定的目的语知识，但由于母语知识的固化，泰国学生时常会自觉或不自觉地利用泰语进行思维，特别是在遇到不熟悉的汉语词语时，常常比附母语知识去理解甚至运用，于是不可避免地产生母语负迁移的现象。语际间的负迁移对于初级学者来说是最容易发生的，随着第二语言水平的提高，此类现象将会大大减少(Barry P.Taylor, 1975)。

研究结果发现，母语负迁移使第二语言学习者在学习过程中产生错误，分成4方面：1)学习者把母语和目的语的知识联系起来，以母语最熟悉的词或规则为主，不重视母语和目的语的区别。2)母语和目的语的差别，有些语言规则在母语中有，但在目的语中却没有。3)有些语言规则在目的语中有，但在母语中没有。4)母语和目的语规则相近或相似，有时却可以互相替换，有时不可以，这些因素使学习者误会和不知道应该使用哪些词比较合适。

研究结果发现，学习者产生近义词使用偏误是因为受到母语负迁移的影响。由于两个近义词可能翻成泰语的一个词，学习者普遍以为第一语言与第二语言越相似应该可以互相替换，以下是母语对目的语的影响。

1) 词义偏误

*大家都以为你做代表比较合适。

พวกเราทุกคนเห็นว่าคุณเป็นตัวแทนที่เหมาะสมที่สุด

*我感受长城很雄伟。

ฉันรู้สึกได้ถึงความยิ่งใหญ่ของกำแพงเมืองจีน

*这篇课文表示了作者对母亲的爱。

บทความบทนี้แสดงถึงความรักที่นักเขียนมีต่อมารดา

*他到中国以后发生了各种各样的想法。

หลังจากที่เขาไปถึงประเทศจีน ความคิดเห็นต่างๆ ก็เกิดขึ้นอย่างมากมาย

上面的例子是学生受到母语负迁移产生了词义偏误。第一个例子“认为”和“以为”对译泰语“เห็นว่า”这个例子指经过观察或思考，对“你做代表”的事物有了一定的看法或作出一定的判断，表示确定的看法，不是推测、猜想、估计，所以应该用“认为”。第二个例子“感觉”和“感受”对译泰语“รู้สึก”例子中“长城“作用与我们的感官时，通过视觉可以看到它很雄伟，不是接触外界事物受到的影响，所以应该用“感觉”。第三个例子“表示”和“表达”对译泰语“แสดงถึง”例子是作者通过笔头写出感情表达自己“对母亲的爱”，所以应该用“表达”。第四个例子“发生”和“产生”对译泰语“เกิดขึ้น”例子中“他到中国以后”产生某种想法，所以应该用“产生”。

2) 用法偏误

*我认为这样做对他会有帮助，没想到反而害了他。

ฉันเห็นว่าทำอย่างนี้จะสามารถช่วยเขาได้ คาดไม่ถึงว่ากลับเป็นการทำร้ายเขา

*在新的地方工作，感受大家对我很好。

ทำงานที่ใหม่ รู้สึกได้ว่าทุกคนดีต่อฉันมาก

*这次会谈将于明天上午八点举办。

การร่วมกันเจรจาในครั้งนี้จะจัดขึ้นวันพรุ่งนี้เวลาแปดโมงเช้า

*抽烟会损坏身体健康。

สูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพร่างกาย

*领导关怀我们，我们也应该关怀领导。

ท่านผู้นำเอาใจใส่พวกเรา พวกเราจึงสมควรเอาใจใส่ท่านผู้นำเช่นกัน

*他们打算去中国游览。

พวกเขาวางแผนจะไปท่องเที่ยวประเทศจีน

上面的例子是学生受到母语负迁移产生了用法偏误。第一个例子“认为”和“以为”对译泰语“เห็นว่า”例子中有“没想到……”的格式，所以应该用“以为”。第二个例子“感觉”和“感受”对译泰语“รู้สึก”近义动词组的用法差别，例子的后面是句子做宾语“大家对我很好”，所以应该用“感觉”。第三个例子“举行”和“举办”对译泰语“จัด”例子中带动词性宾语“会谈”，所以应该用“举行”。第四个例子“损害”和“损坏”对译泰语“เสียหาย”例子中“身体健康”是抽象事物，所以应用“损害”。第五个例子“关怀”和“关心”对译泰语“เอาใจใส่”例子中的主语是“พวกเรา”宾语是“ท่านผู้นำ”是下级对上级的关系，所以应该用“关心”。第六个例子“游览”和“旅行”对译泰语“ท่องเที่ยว”例子中是不及物动词，不带宾语，所以应用“旅行”。

总之，母语负迁移影响到学习者使用近义动词的方法。汉语近义动词组翻译成泰语的意义可能相似或相近，但有时不可能互相替换。如果仅根据母语的对应词来理解和使用汉语词语，偏误是不可避免的。

4.2.2 目的语规则泛化引起偏误

我们可以看出泰国学生使用汉语近义动词时语义偏误是最多的，这主要有两个原因：第一，学习者很难掌握语义上有细微差别的近义动词。这样泰国学生在使用的時候，就有可能因为目的语的知识有限，而导致学生误解并进行概括或类推。第二、同素近义动词对学习来说比异素近义动词还更难以理解和把握。

1) 目的语动词的词义范围不同

有些汉语近义动词可以互相替换也有不可以互相替换，因为近义动词有词义范围的限制。词义范围不同的因素影响而产生学生使用近义动词最高的偏误。

近义动词虽翻译成泰语是同一个意义，但词义范围有大有小、有广有狭，这种区别在词典没有仔细解释，如学习者不尽量学习就不理解它们之间的区别。如下：

“表示”用来显示出某种意义或者凭借某种事物显示出某种意义；“表达”不能互相替换，如：“海上红色的灯光表示那儿有浅滩或礁石”。例子中“红色的灯光”用来显示出有浅滩或礁石的地方。“她戴着结婚戒指，表示她已结婚”。例子中“她戴着结婚戒指”用来表示戴着结婚戒指的人已经结婚了。

“举办”强调举办单位或举办者等的名词；“举行”不用来强调举办单位或举办者，如：“学生们自己举办的音乐会很受欢迎”。例子中“学生们”是举办者，所以应用“举办”。

“举行”强调举行的场所、时间、情况等；“举办”不用来强调举行的场所、时间、情况，如：“后年奥林匹克运动会将在这个城市举行”。例子中“这个城市”的地方，“后年”的举行时间。

“感觉”用来提出自己的认识、看法；“感受”不能用来提出自己的认识、看法，如：“我感觉这件事不是那么简单的”。说话者提出自己的看法是不那么简单。“我感觉他不应该这样做”。说话者提出自己的看法是不应该这样做，应该用“感觉”。

“游览”词义范围狭，只用于从容地行走观看名胜、风景、市容等；“旅行”为了办事或游览，从一个地方到另一个地方，多指比较远的地方，如：“他出去旅行五年了，还没回来”。例子表示出外很长时间，还没回来，这表示不是出去游玩。“长期在外旅行是很辛苦的”。例子表示在外长时间很辛苦，可能去办事，应该用“旅行”。

2) 目的语动词的词义侧重点不同

使用近义动词应该注意到词义侧重点，如果仅根据母语的对应词来理解和使用汉语词语，偏误是不可避免的。尤其是目的语知识不够强的学生经常因误解产生了使用偏误，如下面诸例：

*大家都以为你做代表比较合适。

该改成“认为”因为例子中对人的判断，表示确定的看法“你做代表比较合适”。

*我们去南方走一走，感觉南方的春天怎么样？

该改成“感受”因为例子中接触外界事物受到的影响“南方的春天”，所以该改成“感受”。

*这种事情以前从来没有产生过。

该改成“发生”例子中出现的事物原来是没有的，强调“从来没有”，所以用“发生”。

*在历史的长河中，发生了许多英雄人物。

该改成“产生”强调从已有的事物中产生出新的事物，例句历史长河中的“英雄人物”以前也有，所以应该用“产生”。

3) 目的语动词的用法不同

如果学生有语感，使用问题就很难产生，但是语言的规则是很难理解和掌握，学生没有语感，汉语水平也不高，使用语言经验也不强，当不理解近义词用法差别如：动词词性不同、动词宾语搭配不同、动词的主语不同、词类搭配不同和句法功能不同等因素会影响到学习者的使用方法，如下面的例子：

1) 学生没掌握动词的词性。不知道是及物动词还是不及物动词，如下：

*我们家的人都喜欢游览（旅行）。例子不带宾语，所以该改成“旅行”因为它是不及物动词。

*我在北京旅行（游览）了长城、故宫、颐和园和北海公园。例子带处所宾语，所以该用“游览”因为它是及物动词。

2) 学生没掌握动词宾语搭配知识。有些动词的宾语是抽象的，有的则是具体的，有的又是动词性或名词性的宾语，例如：

*我们已经举行（举办）过这种大型的展览会。例子中“大型的展览会”是名词性宾语，所以应用“举办”。

*操场上在举办（举行）歌咏比赛。例子中“歌咏比赛”是动词性宾语，所以应用“举行”。

*大家都不能损坏（损害）集体利益。例子中“集体利益”是抽象的，所以应用“损害”。

*警察抓捕损害（损坏）公共电话的醉汉。例子中“公共电话”是具体的，所以应用“损坏”。

3) 学生没掌握动词的主语搭配。有些动词的主语可能用于上级也可能用于下级，有些动词的主语只能用于上级或长辈。如：

*领导关怀我们，我们也应该关怀（关心）领导。主语是“我们”宾语是“领导”，所以应用“关心”因为“关心”可以用于下级对上级的关系。

4) 学生没掌握动词的词类搭配。有些动词可以用于少数程度副词，有些动词不可以，如：

*我满认为（以为）他是英国人呢。原来他是美国人。例子中“满”的少数程度副词，所以应用“以为”。

5) 学生没掌握动词的句法。有些动词可以采用“被/让……认为”的格式，有些动词不可以采用这种格式。

*李老师被留学生以为（认为）是最好的老师。例子有“被”的格式，所以应用“认为”。

*在政府的关心（关怀）下，人民的生活很快得到了改善。例子有“在.....下”的格式，所以应用“关怀”。

4.2.3 学习者学习策略问题

研究结果发现，学习者在学习的过程中所采取的学习策略也会影响近义词的习得，如回避策略、借用母语的策略、求助或依赖权威的策略，学生回避比较难或不熟悉的语义和用法。从学生使用近义词方法发现，如按照 HSK 测试范围的词汇，大部分的学生一般较多使用比较低级的词汇，回避比较高级的词汇，如：使用“感觉”回避“感受”，使用“关心”回避“关怀”，使用“旅行”回避“游览”，使用“发生”回避“产生”。学习者使用比较简单比较熟悉的词来造句，这种“回避策略”不是使用语言的好方法反而会使偏误更增加。

学生还用求助或依赖权威的策略。这就是学生经常查阅课本或词典，笔者观察了学生的测试卷发现，学生们都把泰语意义写在近义词上面，但没有用法解释，这样是不好的习惯，因为如果所查的内容与实际语境不相符合，就会出现偏误，如：关心、关怀“ห่วงใย”，举行、举办“จัด”，表示、表达“แสดง”两个近义词翻译成泰语的一个词，当学生要选择使用就产生了误解，不知道应该使用哪个词比较合适，问题就会从这些因素产生。

4.2.4 教材和教学方式的影响

在学习第二语言的过程中教材和教学方式是很重要的，学习的成果会反映到教学的质量和教学的标准上。

正确使用近义词是很重要的，但学习者还不能完全掌握近义词的语义和语法。笔者认为使用偏误有 2 个因素：1) 教材 2) 教学

就笔者了解到的情况，研究的大学使用由中国学者编写、中国大陆出版社出版的对外汉语教材，不适合泰国学生，近义词只有简单的英语注释，如学生英语不好更增加困难，释义也不够详细没有词义说明、词语搭配、用法对比等，这给老师教学和学生都造成一定的困难。如：皇太后大学和泰国甘烹碧皇家师范大学使用的综合教材是北京语言文化大学出版社出版的《汉语教程》和北京大学出版社出版的《博雅汉语》

教学方式是学生学习最重要的基础，学生的汉语近义词水平的高低取决于教学质量的高低。笔者询问了学生关于教学的问题时发现，跟中国教师交流沟通是主要问题，尤其是近义词要仔细地解释，如教师和学生很难让对方理解自己所表达的意思，这是学生学习第二语言的主要障碍。这个问题跟《泰国华文教学研究》一致，大部分的中国教师不能说泰语产生了教学问题。近义词

有语义和用法的区别很复杂，教师一定能够解决问题和预防使用近义词偏误的产生。应该加强教师近义词知识的培训，增强教师自身汉语近义词知识修养，培养学术研究能力，更好地提高教学水平，从而在根本上改善汉语近义词教学之状况。

4.3 泰国学生使用汉语近义动词的解决问题方法

根据泰国学生使用汉语近义动词偏误的许多原因，我们应该尽力减少近义动词偏误可以从以下几方面入手：

4.3.1 关注近义动词本身的异同相比

近义动词词汇词义和用法相同或相近的词语。教师一定要准确掌握近义动词的词义和用法，为了能透彻、清楚地讲解，减少学生近义动词之偏误。研究发现，因受到母语负迁移、目的语规则泛化等主要因素的影响而产生偏误。(Ellis, 1986)提出如果需要预防母语负迁移的发生，一定要加强近义词对比研究，包括对比两种语言的区别和对比母语和目的语之间是相同还是相近。为了减少负迁移的问题，我们可以分成2个方面：1) 对比分析母语和目的语之间的相同和相近。2) 对比分析近义词组之间的相同和相近。

Robert Lado(1957) 在 *Linguistics across cultures* 一书中，根据对比分析母语和目的语中的不同点和相同点，可以预测学习者在学习过程中可能会遇到的困难和可能会犯的错误。汉语教师应提高语言偏误意识，重视偏误，及时记录和分析泰国学生所产生的偏误，找出偏误原因，且在教学过程中进行说明强调，适当开展训练，避免学生一错再错。

4.3.2 改变学习者的学习策略

教师的责任是教好学生，向学生介绍好的学习方法，培养学生的阅读习惯和鼓励学生多读中文书籍，扩大词汇量使学生得到更好的学习效果。

从学生的测试卷发现，学生们都有一一对应的翻译习惯，他们以泰语翻译的意义为主，如：“举行、举办”的意义是“จัด” “感觉、感受”的意义是“รู้สึก” “旅行、游览”的意义是“ท่องเที่ยว” 这是不好的学习策略应该改变，因为虽然泰语翻译相同，但是近义词有细微差别，有时可以互相替换，有时不可以。教师应该注重培养学生的对比意识，重视近义动词的语义和语用的差别。

4.4.3 重视教材和教学方式

教材是教师教学和学生学习的重要工具，所以应该重视和编出好教材，对这些近义动词从语义、语用、句法这三个方面加以解释并对译的泰语动词做个小对比，这对学生是很有帮助的。如果还用英语教材就不能解决教材不适当当地汉语学习者的问题。另一方面，没有好的工具书，这是泰国汉语学习者的

现实困难。希望在不久的将来有越来越多的专家学者关注泰国汉语学习者的要求，针对泰国学生编写教材和工具书。

不管是教师还是学生都要提出自己的近义词水平，尤其是教师一定不停地增加自己的汉语水平。笔者认为如果要决解教师的汉语水平不太强的问题，每年应该有汉语水平考试就是大学自己出试卷，考试内容应该考近义词方面，当要分任务的时候就把考试成绩来参考，这个方法的可能性高还是低要依靠大学内部，但当分任务时可能有限制，因为教学任务经常依靠教师的需要，如果只以考试成绩为主，可能影响到教师的自由自在。另一方面是促进教师做研究，尤其是教学中的问题和缺点，这种方法使教师注意到教学的问题和找出解决问题的方法。应该举办教师培训，通过访谈了解到泰国教师学到了新的汉语教学方法，更好地提高泰国的汉语教学水平，从而在根本上改善汉语的近义词教学。

关于教师和学生的语言问题，笔者认为来泰国前，汉办应该举办泰语言和文化的培训班，这样可以对学生和教师有好处，因为学习好要通过教师和学生交流、沟通好，因为语言问题会影响到学习的效果。

第五章

结论与建议

5.1 结论

从泰国学生使用汉语近义词的偏误情况发现，研究近义词 8 个组没有一个组是学生能完全掌握近义词的词义和用法。学生不知道近义词的差别，这是因为泰国学生受到母语的影响。学生经常产生误解是因为他们的学习习惯是以翻译为主的习惯。汉语近义词一个组，只能翻成泰语的一个意义，如果学生不知道近义词的含义限制，偏误就容易产生。

偏误分析可以分成 2 个方面：词义偏误和用法偏误。近义词语即可能在语义上有区别，同时在语用上也有区别，有时候可以相互替换有时候不可以相互替换。词义偏误是词义侧重点不同和词义范围不同。语用偏误是动词的词性不同、动词宾语的搭配不同、动词的主语不同、词类搭配不同、句法功能不同等，这些差别都影响到学生使用近义词的水平。

5.1.1 偏误统计

5.1.1.1 词义

词义偏误分成 2 方面如下：

泰国学生语义偏误率最高是语义范围不同的方面。因为两个近义词只能翻译成泰语的一个词，所以当学生使用时会产生错误，这是因为他们不知道近义词的语义范围不一样，涉及的面有广有狭，范围有大有小。如“关心”可以

用于自己的事，“关怀”不能用于自己的事等。学生不知道它们不可以相互替换，所以产生了使用偏误。

词义的侧重点不同是本论文第二种最多的语义偏误因素。因为近义词的侧重点不同表现在动作的方式、方法方面不同。如“发生”侧重于原来没有出现的事，“产生”侧重于已有的事物中生出新的事物等。近义词各有各的侧重方面，学生应该多练习和记住它们的语义差别，预防将来偏误产生。

5.1.1.2 用法

用法偏误分成5方面如下：

近义词是否带宾语是本论文第一种最多的语用偏误因素。它们在搭配上都有不同，它们能否带宾语，是人还是物，是处所还是时间，是否带动词性宾语或名词性宾语等等，如“损坏” 动词的宾语是抽象；“损坏” 动词的宾语是具体。学生不理解、不掌握词的组合搭配，所以产生了使用偏误。学生要通过语言经验、努力记住和练习，才能真正理解、掌握词语。

动词的词性不同是本论文第二种最多的语用偏误因素。由于汉语和泰语的区别，使用上就不一样。如“ท่องเที่ยว”汉语翻成“旅行”和“游览”它们的动词词性不一样，一个是不及物动词，不能带宾语，另一个是及物动词，可以带处所宾语。因为学生不掌握这方面，所以问题就产生。

动词的主语不同是本论文第三种最多的语用偏误因素。近义词的主语搭配是有一定规矩的，受一定的制约，不能任何拼凑。如“关怀”一般用于上级对下级、长辈对晚辈的关系“关心”不受这种关系的限制。学生不理解词语的用法就产生搭配的问题。

句法功能不同是本论文第四种最多的语用偏误因素。近义词在句法上的差异。学生一定要通过自己的汉语水平和语言经验才能知道在使用近义词时可不可以与哪些结构组合。如“关怀”可以构成“在……下”的介宾词组作状语；“关心”一般不可以。

词类搭配不同是本论文最后一类的语用偏误因素。近义词在使用时分别能不能与哪类词。对于副词“认为”是相对程度副词“满”和“很”，但“以为”是绝对程度副词，所以用法上有所不同。学生不掌握这个特点，偏误会容易产生。

5.1.2 偏误原因

泰国学生使用汉语近义词偏误原因如下：

1) 母语负迁移引起偏误

学习者习得汉语近义词时，因受到母语语义、母语语法特征的负迁移等因素的影响而产生偏误，如“游览”和“旅行”对译泰语“ท่องเที่ยว”如果学

生不知道它们的词性不同，有的是及物动词有的是不及物动词，偏误就从这个因素产生。

2) 目的语规则泛化引起偏误

学习者很难掌握语义上有细微差别的近义词。这样学生在使用的時候，就有可能因为目的语的知识有限，导致学生不适当地进行过度概括或类推，从而引起偏误，就学习近义词而言，就是把先学的甲级词套用在乙级词或更高等级的词上。在同素近义词对学习者来说比异素近义词还更难以理解和把握，如“游览”只用于从容地行走观看名胜、风景、市容等；“旅行”为了办事或游览，从一个地方到另一个地方，多只比较远的地方，如果学生不理解到它们之间的区别，偏误就难以避免。

3) 学习者学习策略问题

学习者在学习的过程中所采取的学习策略也会影响近义词的习得，如回避策略，学生回避比较难或不熟悉的语义和用法，还经常查阅词典，如果所查的内容与实际语境不相符合，就会出现偏误，如关心、关怀“ห่วงใย”，举行、举办“จัด”，表示、表达“แสดง”，如果学生只知道它们的意义，但不知道它们的汉语词语和用法差别，使用偏误问题就容易产生。

4) 教材和教学方式的影响

大学使用由中国学者编写、中国大陆出版社出版的对外汉语教材，如《汉语教程》和《博雅汉语》，近义词只有简单的英语注释，释义也不够详细，这给老师教学和学生都造成一定的困难。汉语教师方面对近义词的知识有限，教师的近义词讲解不透彻，不清楚，直接造成中级水平汉语学习者汉语近义词偏误的产生。

5.1.3 解决问题方法

泰国学生使用汉语近义词的解决问题方法如下：

1) 关注近义词本身的异同相比。重点帮助学生分辨同中之异。以相同或相近的一项作为辨析的着眼点。要减少、预防学生使用偏误，值得关注的是汉语近义词的细微差异。最重要的是应该对近义词一组之间的异同分析和近义词母语与目的语之间的异同分析。当学生能准确掌握近义词的异同就能减少学生使用偏误的问题。

2) 改变学习者的学习策略。应该改变学生一一对应得翻译习惯，注重培养学生的对比意思，重视近义词的语义和语用的差别。

3) 大学应该重视教材和教学方式，促进高质量和适合泰国学生的教材和工具书。增强教师自身汉语知识修养，培养学术研究能力，更好地提高汉语教学水平和中国教师的泰语水平，解决教师和学生的语言问题，从而在根本上改善汉近义词教学。

5.2 建议

本论文是初步研究泰国学生的近义词方面。研究范围是学生至少学习了三年的汉语。这不可能明确地说是全泰国学生的结果，因为研究范围不大，只有两所大学。

如需要更明确的研究结果应该增加研究对象和研究所大学。为了增加研究结果质量每个学期应该做研究，因为每个学期的学生不同研究结果也会不同。应该对其他词性研究如：近义词、近义词、近义词、近义词、近义词、近义词、近义词等等。

泰国学生使用汉语近义词的主要问题是学生盲目比附泰语，容易让学生产生对等词的观念，把泰语的词义和用法照搬到汉语中而产生偏误。泰语的一个词可能翻成汉语两三个词使学生混淆。重视这两种语言从语义、语用的近义词对比，着实让学习者明白怎么用汉语近义词，关键是教师从思想上重视汉泰对比，并将其应用至实践中。练习在近义词教学中有着重要的作用，也是近义词教学中的重要环节。练习可以检验近义词的教学效果，为进一步提高教学质量提供参考，更好地训练学生的近义词能力。

调查问卷

แบบทดสอบ

第一部分

1. 学校 มหาวิทยาลัย _____
2. 学号 รหัสนักศึกษา 53 54 55
3. 性别 เพศ ชาย หญิง
4. 你已学汉语 เคยเรียนภาษาจีนมาแล้วเป็นเวลา 1-2 年ปี 3-4 年ปี 5-6年ปี
7年以上ปีขึ้นไป
5. 学校或职业培训学校的专业毕业สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ
อาชีวศึกษา
 - 科学สายวิทย์ 系สาขา _____
 - 语言สายศิลป์ 系สาขา _____
 - 职业培训อาชีวศึกษา 系สาขา _____
6. 你是否参加过汉语水平考试เคยสอบวัดระดับความสามารถภาษาจีน (HSK) หรือไม่
 ใช่ ไม่ใช่
(如“是”ถ้าใช่) 汉语水平考试成绩是ผลสอบความสามารถภาษาจีน(HSK)อยู่ใน
级ระดับ _____

第二部分

一、选词填空

认为 以为

1. 大家都_____你做代表比较合适。
2. 我满_____他是英国人呢。原来他是美国人。
3. 李老师被留学生_____是最好的老师。
4. 我_____这样做对他会有帮助，没想到反而害了他。
5. 我们国家历来_____，国家不分大小，都有自己的主权。^{zhǔquán} (อธิปไตย)

举行 举办

6. 这次会谈将于明天上午八点_____。
7. 演讲比赛今天下午两点在礼堂_____。
8. 这个社区常常_____各种各样的讲座班。
9. 书画展览在图书馆的楼下大厅_____。
10. 电影欣赏讲座有学生会_____。
11. 书法展览明天在展览厅_____。

感觉 感受

12. 我_____长城很雄伟。
13. 在新的地方工作，_____大家对我很好。
14. 我们去南方走一走，_____南方的春天怎么样？

损害 损坏

15. 他就用这样的手段对机器进行_____。
16. 大家都不能_____集体利益。
17. 一些名胜古迹在地震中受到了严重_____。

关怀 关心

18. 谁不_____自己的前途和命运啊?
19. 在政府的_____下, 人民的生活很快得到了改善。
20. 他很_____这件事, 已经问过我好几次了。

旅行 游览

21. 我在北京_____了长城、故宫、颐和园和北海公园。
22. 我们家的人都喜欢_____。
23. 去年我去了两个国家_____。
24. 长期在外_____是很辛苦的。

二、判断正误以及说明正误的理由

1. 昨天晚上你去喝酒了, 你认为我不知道吗? ()

理由_____

2. 我认为你不想去了呢。 ()

理由_____

3. 我感受这个句子有些问题。 ()

理由_____

4. 我强烈地感觉到了他对我的爱。 ()

理由_____

5. 今天是你的生日。这点小礼物表达我对你的祝贺。 ()

理由_____

6. 红灯表达停, 绿灯表达行。 ()

理由_____

7. 这篇课文表示了作者对母亲的爱。 ()

理由_____

8. 晚上建筑物上发光的红灯表达了这座建筑物的高度。 ()

理由_____

9. 在历史的长河中，发生了许多英雄人物。 ()

理由_____

10. 他到中国以后发生了各种各样的想法。 ()

理由_____

11. 昨天这里产生了一起交通事故。 ()

理由_____

三、选择汉泰翻译恰当的句子

1. เธอทบทวนเป็นอย่างดี ฉันคิดว่าเธอต้องสอบได้ดี อย่ากังวลใจไปเลย

A. 你复习得很好，我认为你会考得很好，别担心。

B. 你复习得很好，我以为你会考得很好，别担心。

2. ฉันรู้สึกค่อนข้างหนาว

A. 我感觉有点冷。

B. 我感受有点冷。

3. พวกเขาจะจัดงานเลี้ยงตรุษจีนตั้งนั้นจึงกำลังเตรียมความพร้อมอยู่

A. 他们正在为举行春节晚会而做着准备。

B. 他们正在为举办春节晚会而做着准备。

4. พวกเราต่างแสดงความคิดเห็นของตนเองแล้ว ตอนนี้แสดงความคิดเห็นของคุณเถอะ

A. 我们都表示了自己的看法，现在谈谈你的看法吧。

B. 我们都表达了自己的看法，现在谈谈你的看法吧。

5.สูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพร่างกาย

A. 抽烟会损害身体健康。

B. 抽烟会损坏身体健康。

6.ท่านผู้นำเอาใจใส่พวกเรา พวกเราจึงสมควรเอาใจใส่ท่านผู้นำเช่นกัน

A. 领导关怀我们，我们也应该关怀领导。

B. 领导关怀我们，我们也应该关心领导。

7.พวกเขาวางแผนจะไปท่องเที่ยวประเทศจีน

A. 他们打算去中国旅行。

B. 他们打算去中国游览。

8.แต่ไหนแต่ไรเรื่องราวประเภทนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

A. 这种事情以前从来没有发生过。

B. 这种事情以前从来没有产生过。

-----谢谢! -----

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวทิฆัมพร ออมสิน เกิดวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2530 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีนธุรกิจ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เมื่อปีการศึกษา 2552 ได้รับทุนโครงการผลิตอาจารย์สำหรับบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2555 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ผู้สอน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง